

انجيل لوقا

۱

۱ عاليجناب تئوفيلس: اورا جي که خيلي ان بنا به نيويشتن اوچيزوني که امه ميئن اتفاق دکنه، بودن، ۲ هوطو که خادمون کلام و شاهيدوني که از اول ابي اتفاقون خوشون چشم امره بده بوئن امره بسپوردن، ۳ موهم که همه چيه از اول دقيق وارسى بودم، خير ايطوري بدئم که اوشون بقايد شيمه به، بنويسم، ۴ تا از دُرستی اوچيزی که بيا موتين، حتم بدارين.

يحيى بدنيا امنن پيشگويى بڻه

۵ هيروديس زمون که يهوديه پادشا بو، يکته کاهن معبد که اينه ايسم زکريا بو زندگي گود، آبيا دسته کاهينوناي. اونه زئئک اليزابت، هارون کاهن نسلجى بو. ۶ زکريا و اليزابت هر دوته خدا نظر ميئن صالح بوئن و خداوند تموم حکمون و اصول بي عيب انجوم دئن. ۷ اما ايشون زاک نداشتن، چونکه اليزابت زاک نبوى و هر دوته سيند و سالى ايشوناي بوگذشته بو.

۸ يه بار که زکريا دسته، خدمت نوبه بو، و خدا حضور ميئن، در مقام کاهنى خدمت کاندبو، ۹ بنا به کاهينون داب، خداوند معبد ديرون شوئن و بوخور سوجنين، اونه ايسم، فرعه ميئن دکنه. ۱۰ بوخور سوجنين وخت، معبد صارا ميئن جماعت همته دوعا کاندبون ۱۱ که يدفارى خداوند يکته فرشته، زکريا به ظاهر بو که آتشدون راست ور ايسابو. ۱۲ زکريا اونه دئن امره، خيلي پريشون بو و اونه زهله بترکسه. ۱۳ اما فرشته اونه بوته: «زکريا، واهيمه ندار! تي دعا قبول بوو. تي زناک اليزابت تبه يکته ريکه زائنه و تو اونه ايسم يحيى نئي. ۱۴ تو ذوق و شوق دئي، و خيلي ان هم اونه بدنيا امنناجى شاد بن، ۱۵ چونکه خداوند نظر ميئن پيله بڻه. يحيى نباسى شراب يا ايجور چيزون لب بزنى. حتى مئر شوگماي، او روح القدساجى پورا گوده ايسه، ۱۶ و او خيلي کسون قوم

اسرائیلاجی، ایشونه خداوند خدا سو وگاردونئنه. ^{۱۷} او ایلای پیغمبر روح و قوت میئن، خُداوند جلو راه دِکئنه تا پئرون دیل زاکون سو ببری و یاغی اِن باموجی که خوشوئن پئرون مورسوئن مردمی خداترس بوبوئن و ایطوری یکتہ قوم آماده خدا به، چاکونی.» ^{۱۸} زکریا فرشتای پپورسه: «اینه از کوره بودوئم؟ مو یکتہ پیر مردئکم و می زنئکم سندی اوناجی بوگذشته.» ^{۱۹} فرشته جواب بده: «مو جبرائیلیم که خُدا حضور میئن ایسنم. الؤن سرا دا بوبوئم تا تی امره گب بزئم و ای خوروم خبرتہ برسوئم.» ^{۲۰} تین، الؤن لال بنی و یارای گب زئن ندئنی، تا او روزی که زاک بزاسه بی، چونکه می گبوئن که خو وخت میئن اتفاق دِکئنه، باور نویدی.»

^{۲۱} ای میئنه، جماعت زکریا ریفا ایسابُن و اینه واسه که اونہ ایسان معبد میئن طول بکشه حیرون بوئن. ^{۲۲} هیطو که بیرون بومه، منیس مردم امره گب بزنی. پَس بفهمسن یکتہ رویا معبد میئن بده، چونکه فقط لالالی نیشون دا و اصلا منیس گب بزنی. ^{۲۳} زکریا بازین که اینه خدمت وخت تمئه بو، خوشِ خونه سو وگرسه.

^{۲۴} چنوخ بعد، اونہ زناک الیزابت شوکومایتہ و پنج ماه خونه میئن خوشِ مردوما ی جا بده. ^{۲۵} الیزابت گوت: «خُداوند، می واسه ایطوری بوده. او مه به لطف بوده و اوچیکه مردم ورجه، مه ننگ بو، می جی ویتہ.»

عیسی بدنیا آمنن پیشگوئی

^{۲۶} ششمی ماه، الیزابت حاملگی میئن، جبرائیل فرشته از خدا سو یکتہ از جلیل ولایت شهرؤن، سرا دا بوبو که اینه ایسم ناصره بو، ^{۲۷} تا یکتہ باکره لاکو ورجه بایسم مریم بشی. مریم یکتہ مرداک نامزد بو، به ایسم یوسف، داوود نسلای. ^{۲۸} فرشته اونہ ورجه بوشو و بوته: «سلام بتو، ای که لطف جا قرار بیتی. خُداوند تی امره ایسه.» ^{۲۹} اما، مریم اونہ گبون ایشئوسنه امره خیلی پریشوئن بو و خوشِ امره فکر بوده که ای چورو سلام ایسه. ^{۳۰} فرشته اونہ بوته: «مریم، واهیمه ندار! خدا تہ به لطف بوده. ^{۳۱} الؤن شوکوماگینی، یکتہ ریکای زائنی که اونہ ایسم عیسی نئنی. ^{۳۲} او پیله بنه و خُدا ی متعال ریکه دوخونده بنه. خُداوند خُدا اونہ جد داوود پادشایی تخت، اونہ بخشنه. ^{۳۳} او تا آید قوم اسرائیل نسل سر، پادشایی کوئنه و اونہ پادشایی، هرگی تمئه بنه.» ^{۳۴} مریم فرشتای پپورسه: «ای چطو بنه، چونکه مو مرداکی امره نبوم؟»

^{۳۵} فرشته جواب بده: «روح القدس تَبَّه هنه و خُدای متعال قوت تی سَر سایه تُوَدِنه. هینه واسه، او زاک، مُقدّس و خُدا ریکه دوخونده بنه. ^{۳۶} الؤن الیزابتیم که تی خویش و قوّم، پیری سِنْد میئن سُکَم دار ایسّه و یکنه ریکه راه میئن دئنه. الؤن اونی که گونن اینه به زاک نبنه، شش ماه ایسه که شوکوم دئنه. ^{۳۷} چونکه خُدا ورجه هیچ کاری نیه که ممکن نبی!» ^{۳۸} مریم بوته: «خُداوند کلفت ایسّم. اوچیزی که می باره بوتی، بی.» هُووخت فرشته اونه ورجای بوئو.

مریم الیزابت سر بزّه

^{۳۹} او روزون میئن، مریم ویریسّا و تاتادی یکنه شهر، یهودیه کوه کولات میئن بُشو، ^{۴۰} و بومه زکریا خونه میئن، الیزابت سلام بوته. ^{۴۱} هیطوکه الیزابت مریم سلام بشتوَسه، زاک اونه شوکُم میئن توکؤن بوخورده، و الیزابت روح القدساجی پورا بو، ^{۴۲} زگله امره بوته: «تو زناکون میئن موبارک ایسی، و موبارک ایسّه تی زاکی که تی شوکومای بَجه بنه! ^{۴۳} مو کی ببوم که می خداوندِ مَتر می ورجه بای؟ ^{۴۴} هیطو که تی سلام می گوش برسه، زاک ذوقاجی می شوکُم میئن توکؤن بخورده. ^{۴۵} خوش به حال او زناکی که باور بوده که اوچیزیکه خُداوند طرفای اونه بوته بوئو، عملی بنه.»

مریم خدا ستایش کوئنه

^{۴۶} مریم بوته:

«می جؤن خُداوندِ ستایش کوئنه

^{۴۷} و می روح می نجات دهنده خُدا میئن، به ذوق هنه،

^{۴۸} چونکه خو کلفت فقیری بده.

بازین، همه نسلؤن، مه موبارک خوینن،

^{۴۹} چون اوکه قدرت دئنه، مه به پيله کارؤن بوده،

اونه ایسم قدوس ایسّه.

^{۵۰} اونه رحمت، پوشت در پوشت،

همه اوشونی شی ایسه که اوناچی واهیمه دئنن.

^{۵۱} او خوش بازو آمره، با قوت عمل بوده

و اوشونی که خوشؤن دیل میئن منم منم آمره فکر گودن، بپاشؤنه؛

^{۵۲} حاکمؤن تختای جیراهگشه

و فقیرؤن جورایتَه؛

^{۵۳} وَشْتَه اِنْ خورم چیزونِ امره سیرِ گوده
 اما مال دارونِ دَس خالی سرا دا.
^{۵۴} او خوشِ رحمت یاد بآرده،
 و خو خدمتکار اسرائیلِ یآوری بدا،
^{۵۵} هیطو که امه پئرون، ابراهیم و اونه نَسَلِ
 وعده بَدَه بو که تا ابد هیطوری بکونی. «
^{۵۶} مریم دوروبر سُه ماه الیزابت ورجه بیسه و بازین خوشِ خونه وگرسه.

یحیی بدنیا آمَن

^{۵۷} اوزمؤن که الیزابت چئنه وخت برسه، یکنه ریکه بچه. ^{۵۸} همسایه ان و
 فک و فامیل هیطو که بشتؤسن خُداوند خوشِ پيله رحمت اونه پیشکش
 بوده، اونه شادی میئن شریک بوؤن.
^{۵۹} هشتم روز، بومئن قنِداق زاکِ ختنه بکونن، خواسن اونه پئر ایسم زکریا
 اونه سر بئن. ^{۶۰} اما زاکِ مئر بوته: «نه! اونه ایسم باسی یحیی بی.» ^{۶۱} بوئن:
 «تی فک و فامیل میئن هیشکی ایجور ایسم نداشت.» ^{۶۲} پس اشاره امره، زاکِ
 پئرای بپورسن اونه ایسم چی بنیم. ^{۶۳} زکریا یکنه تخته نیویشتن به بخواسه،
 بنویشته: «اونه ایسم یحیی ایسه!» او شوئن همه مات بوئن. ^{۶۴} هو دم، اونه
 زوبؤن بازا بو و خُدا پرستش بوده. ^{۶۵} همسایه ان همه بترسن و مردم، تمام
 یهودیه کوه کولات میئن اینه واسه گب زئن. ^{۶۶} هرکی اپی گبؤن ایشتؤسی،
 خوشِ دیلِ میئن فکر گود که: «اپی زاکِ چُجور کسی بنه؟» چونکه خُداوند
 دَس اونه امره بو.

زکریا نبوت

^{۶۷} بازین اونه پئر، زکریا، روح القدس جی پُر بو و ایطوری نبوت بُوده:

^{۶۸} «متبارک بی اسرائیل خُداوندخدا،

چونکه خوش قوم یآوری وسه بومه و ایشونِ آزاده گوده.

^{۶۹} او امه به یکنه پيله نجات دهنده،

خو خادم نسلاچی داوود سرادا،

^{۷۰} هیطو که قدیمای خوشِ مُقدس پیغمبرون زوبؤن امره وعده بدا بو که

^{۷۱} امره دُشمنؤن دَسای

و همه اوشونی که امره پیراسه بؤ منن، نجات بدی،

۷۲ تا خو رحمتِ امه پئرونِ نشون بدای
و خوشِ مُقدس عهد یاد باری؛
۷۳ هو قسَمی که

امه پئر ابراهیمِ واسه بوخورده، آمره هداى
۷۴ که آمره دُشمن دَسای فراری بدای

و آمره یاری بدای که اونه بی هیچ واهیمه ای پرستش بکونیم،
۷۵ و تمام امه عمر، اونه محضر میئن،
قدوسیت و عیدالت آمره سر بکونیم.

۷۶ و تو، می زاک، خُداى متعال پیغمبر دوخونده بنی؛
چونکه خُداوندِ پیش دکته راه شنی تا راه اونه به آباَدَه کونی،
۷۷ و اونه قومِ اِبی شناختِ هدی

که اوشونِ گناهون بَخشئن امه ایشونه نجات دِئنه.
۷۸ چونکه امه خُدا دیلی دِئنه پور از رحمت،

هینه واسه، آفتاؤ آسمونِ گوفای آمره فوتوئنه

۷۹ تا هوشونی که ظلمات و مرگ سایه میئن ایسن، روشنایی بَبخشی،
و امه قدمونِ آشتی و سلامتی راهِ میئن راهنمایی بکونی.»

۸۰ و اما او زاک پيله بوْدبو و روح میئن، قوی بوْدبو، و تا او روز که قوم
اسرائیل به خدمت بکونی، بیابون میئن سر گود.

۲

عیسی مسیح بدنیا آمئن

۱ او روزونِ میئن، آگوستوس امپراطور روم، یکتہ حکم سرا دا تا مردمی که
تحت سلطه امپراطوری روم بوئن همتہ سرشماری بووئن. ۲ ایی اولی
سرشماری، زمونی انجوم بووؤ که کورینیوس، سوریه فرماندار بو. ۳ پس، هرکس
خوش شهر طرف وگرسه تا ایسم نویسی بی. ۴ یوسف هم ناصرہ شهر جی که
جلیل ولایت میئن هنه بو، بوشو یهودیه ولایت، شهری که داوود زادگاه بو
یعنی بیت لحم، چونکه داوود نسل ونتاج بو. ۵ او اوره بوشو تا خوش نامزد مریم
آمره که اونه چئنہ وخت بو، ایسم نویسی بکونن. ۶ او زمون که اوره ایسه بن،
مریم چئن وخت برسه ۷ و خوش اولی زاک که ریکه بو برآسه. اونہ یکتہ قنراق
میئن فییبتہ و گنجه میئن بخوسونه، چونکه میمؤن سرا میئن هیچ جا اوشون

به نناء بو.

چوپونون و فرشته آن

۱۸ او مناطق میئن، چوپونونی ایسابون که صحرا میئن زندگی گودن و شبونه خوشون گله پاستن. ۹ یدفاری خُداوند یکتہ فرشته اوشونه به ظاهر بو، و خُداوند جلال نور اوشونه دور، فوتؤسه. چوپونون خیلی بترسه ن، ۱۰ اما فرشته اوشونه بوته: «واهیمة ندارین، چونکه یکتہ خوروم خبر شیمه به دَنَم، یکتہ خبر که همه مردوم شاد کوئنه: ۱۱ ایمرور داوود شهر میئن، نجات دهنده ای شیمه به دنیا بومه. او خُداوند مسیح موعود ایسه. ۱۲ صفت نیشون شیمه به اینه که یکتہ کوشتای زاک قنراق میئن فیبیتہ، گنچه میئن بخوته پیدا کوئین.» ۱۳ یدفاری یکتہ پیلہ لشکر از آسمون فرشته آن ظاهر بوئن که او یکتہ فرشته آمره باهم خدا پرستش به گوئن:

« ۱۴ جلال بر خدا، جوڑی آسمونون میئن،

و زمین سر صلح و سلامت، مردومونی به که خدا اوشونای راضی!»

۱۵ هیطو که فرشته آن، ایشون ورجای آسمون سو بوشون، چوپونون همدیگر بوئن: «باین بشیم بیت لحم و اوچی که اتفاق دکتہ و خُداوند، آمره اوناجی و احوب گوده، بینیم.» ۱۶ پس تا تادی بوشون و مریم و یوسف و بخوته زاک گنچه میئن بیائن. ۱۷ وختی که چوپونون اونہ بدئن، گی که او زاک واسه ایشونه بوته بوبو، همه جا بوئن. ۱۸ و هرکی ایشتؤسی، چوپونون گب جی حیرؤن بوی. ۱۹ اما مریم، ایشون همه خو دیل میئن داشت و اوشون باره فکر گود. ۲۰ چوپونون اوچی واسه که بده بون و بشتوسه بون، هوطو که ایشونه بوته بوبو، خدا ستایش کوئن وگرسن. ۲۱ هشتمی روز میئن، هیطو که قنراق زاک ختنه وخت برسه، اونہ ایسم عیسی بنئن. ای هو ایسمی بو که او فرشته، قبل از اونکه مریم، شوکومه گیری، اونہ سر بنابو.

عیسی تقدیم گودن رسم، خدا خونه میئن

۲۲ وختی که اوشون طهارت زمون عین موسی شریعت باخر برسه، عیسام باردن اورشلیم تا اونہ، خُداوند به تقدیم بکوئن، ۲۳ عین خُداوند شریعت حکم که گونه: «هر زاکدؤن میئن اولته زاک که نر بی، باسی خُداوند به وقف بی؛» ۲۴ و قربونی ام پیشکش بکوئن، عین هونی که خُداوند شریعت میئن بومه دئنه، یعنی «یکته جفت قمری یا دوته کفتر زاک».

^{۲۵} هو زمون میئن، یکتہ صالح و خداترس مرداک، به ایسم شمعون، اورشلیم میئن زندگی گود که مسیح موعود ریفاه ایسابو و روح القدس، اونه سر هته بو. ^{۲۶} روح القدس اونه به نمایون بوده بو که تا خُداوند مسیح موعود نیی، خو چیشم دنیاچی دَنوَدَه. ^{۲۷} پس شمعون روح القدس راهنمایی امره معبد صحن میئن بُشو و هیطوکه عیسی پتر و مئر، زاکِ بآردَن تا شریعت رسم اونه به بجا بآرن، ^{۲۸} شمعون اونه کیشایتہ و خُدا ستایش بوده و بوتہ:

«^{۲۹} ای خُداوند، الوُن بنا به تی وعده،

تی خدمتکارِ آرامش امره سرادی.

^{۳۰} چونکه می چیشمُون تی نجاتِ بده،

^{۳۱} نجاتی که همه مردمُون چیشمُون جلو مهیا بودی،

^{۳۲} نوری که حقیقتِ دیگر مردمُون به آشکار کوئنه

و تی قوم اسرائیل به جلال.»

^{۳۳} عیسی پتر و مئر از گبونی که اونه واسه بوتہ بوبو، مات بوئن. ^{۳۴} شمعون ایشونه برکت بَدَا و اونه مئر مریم بوتہ: «قسمت ایسه که ای زاکِ بانی کتن و ویریسئن خیلی از قوم اسرائیل بی، نیشونه ای بی که اینه جلو ایسنن، ^{۳۵} و هینه واسه، خیلی ان فکر آشکار بنه. یکتہ شمشریم تی دلیل میئن فورو شنه.» ^{۳۶} اوره یکتہ پیرزناک زندگی گود به ایسم حنا، فنوئیل لاکو از آشیر قبیلہ بو و خدا نبوت گود. حنا از زمونی که باکره بو مرد بوبو بو و بعد هفت سال مردداری ^{۳۷} تا هشتادو چهار سال بیوه بومونسه بو، او هیچ وخت معبد ویله نؤد، بلکه شبند و روز، دُعا و روزه امره پرستش گود. ^{۳۸} حنا هم هو وخت جلو بومه و خُدا شکر بوده، همه ی اوشونی امره که اورشلیم آزادی ریفای ایسه بون، عیسی باره گب بزه.

^{۳۹} هیطو که یوسف و مریم، خُداوند شریعت رسم همه دنه بجا بآردَن، خوشون شهر ناصره سو که جلیل ولایت میئن هنه بو، وگرسن. ^{۴۰} او زاکِ پیله بودبو و قوت گیت. او پور از حکمت بو و خدا فیض اونه سر هته بو.

عیسی نوجوون خدا معبد میئن

^{۴۱} عیسی پتر و مئر هر سال پسخ عید به اورشلیم شوئن. ^{۴۲} هیطو که عیسی دوازده ساله بوبو، عید رسم به بوشون اورشلیم. ^{۴۳} بعد تمته بوئنه عید رسم، هیطو که اینه پتر مئر وگرسه دبون، عیسای نوجوون، اورشلیم میئن بیسه. اونه

پئرو مٿر اڀي اتفاقاي واخَب نوبون،^{٤٤} چون خيال گوڏن کاروون مئين ايسه، تمام روز سفر بون. سرآخر شروع بون عيسي واموتنه به، خوشون ريفقون و فاميلون ميين.^{٤٥} چون اون نيائن، اونه واموتن به اورشليم وگرسن.^{٤٦} سه روز بعد، سرآخر عيسي معبد ميين بيائن. او معلمون ميين نيشته بو و ايشونه گبون گوش دائدبو و اوشونه جي سوال گود.^{٤٧} هرکس او گبون ايشتوس، اونه فهم و جواون جي که داي، مات بوي.^{٤٨} هيٿوکه اونه پتر مٿر اونه اوره بيه ن، غاغه بوئن. اونه مٿر بوته: «ريکه، چره امه امره ايطوري بوي؟ منو و تي پتر پريشوني امره خيلي تي دومبال بگرسيم.»^{٤٩} اما عيسي اوشونه بوته: «چره مي دومبال بگرسين؟ مگه نودونسين که مو باء مي پتر خونه ميين بيسم؟»^{٥٠} اما اوشون اڀي گب که ايشون بوته، نفهمسن.^{٥١} عيسي ايشونه امره راه دکت و ناصره سو بشو و خو پتر و مٿر فرمون بر بو. اما اونه مٿر ايشون همه خو ديل ميين داشت.^{٥٢} و عيسي قامت و حکمت ميين پيله بودبو، و خدا و مردم ورجه محبوب بودبو و ترقي گود.

٣

يحيى، راه آباد کوئنه

١ پونزدهمين سال فرمانرواي تيريوس امپراطور روم، اوزمون که پنتيوس پيلائس يهوديه فرماندار بو، هيروديس جليل حاکم، اونه برار فيليپس، ايتوريه و تراخونيتيس حاکم، ليسانيوس ابيليني حاکم،^٢ و حنا و قيافا يهود پيله کاهنيون بوئن، خدا کلام بيابون ميين، يحيى، زکريا ريکه به، بومه.^٣ پس يحيى همه او مناطقي که اردن روخونه کنار دوروبر هنه بو شو و جار زي که مردم خوشون گنان آمرزش به توبه بکونن و غسل تعميد هگيرن.^٤ هينه واسه عين اوچي که اشعياي پيغمبر گبون کتاب ميين بنويشته بوئو که:

«صدای او مرداکی که بياون ميين فریاد زئنه،

”خداوند راه آباد کونين!

اونه مسيرون هموار کونين!

همه دره آن پورا بنه و همه کوهون و پوشته آن پست بن؛

گج راهون، مستقيم و پست و بلند راهون، صاف بن.

هيوخت تموم آدمون، خدا نجات اينن.“^٥

٧ هينه واسه يحيى رو به جماعتی که غسل تعميد هيته به اونه ورجه آمنن،

گوت: «ای افعی بزاسته آن، کی شَمَره واخَبَ گوده تا از غضبی که پیش اَمَندره فرار بکونین؟^۸ پَس شیمه اعمال امره نیشون بدین که راست راست توبه بودین و شیمه امره نگین که «آمه پئر ابراهیم ایسه.» چونکه شَمَره گوئم، خُدا قادر ایسه اپی سنگونای ابراهیم به زاکون چاکونی.^۹ حتی الوئم تَوْر، ده دارون بِنه سَر هتَه. هینه واسه هر داری که خوروم بار هَندای، بیه و آتش میئن باگده بِنه.»

۱۰ جَماعت اوناجی پپورسه ئن: «پَس چی بکونیم؟»^{۱۱} یحیی جواب بَدَه: «او که دوته رخت دَننه، یکتَه هَدای اونی که نَدَننه، و اونیم که خوردنی دَننه هیطوری بکونی.»^{۱۲} خراجگیرونم بومئن تا تعمید بگیرن. اوشون اوناجی پپورسه ئن: «اوستاد، آمه چی بکونیم؟»^{۱۳} یحیی ایشونه بوته: «بیشتر از اوچیزی که مقرر بوبؤ، هنگیرین.»^{۱۴} سریازوئم اوناجی پپورسئن: «آمه چی بکنیم؟» یحیی بوته: «هیشکس زور و بهتون امره پول هنگیرین و شیمه مُزد به قانع بین.»

۱۵ مردم شوق و ذوق امره منتظر ایسه بُن و خوشون امره فکر گوَدَن که، بِنه یحیی هو مسیح موعود بی؟^{۱۶} یحیی جواب اوشون به اپی بو: «مو شَمَره او امره تعمید دَنئم، اما گسی از مو تواناتر هنه که مو حتی قابل نِیم اونه چاروقی بَند بازا کوئم. او شَمَره روح القدس و آتش امره تعمید دَننه.^{۱۷} او سُه چنگه خوش دَس میئن دَننه تا خوش خرمن دوجینه و گندم خوش کندوج میئن ذخیره بکونی، اما کلوش آتش میئن که هرگی دکوشونه نبنه سوجینه.»

۱۸ پَس هینه واسه یحیی اپی خوروم خبر مَرَدِم رسونی.^{۱۹} اما چونکه هیرودیس حاکم، خوش برارزن هیرودیا و بقیه شرور کارونی واسه که بوده بو و یحیی اونه تشر بزه بو،^{۲۰} اونه زندون میئن تَوَدَه و هیطو بو که یکتَه گناه دیگه خوش گناهون سر بِنه.

۲۱ او زمونی که مردم همته تعمید گیتدبون و عیسی هم تعمید بیته بو و دُعا کادبو، آسمونون بار بو^{۲۲} و روح القدس جسم میئن، یکتَه کبتر مورسون اونه سر جیر بومه، و صدای آسمون میئن فیبیتَه که «تومی محبوب ریکه ایسی، مو تی جی خیلی راضی ام.»

عیسی شجره نومه

۲۳ عیسی حدودسی سال داشت که خوش خدمت شروع بُوَدَه. مردم گمون

گودن یوسف ریکه بو، و یوسف هلی ریکه، ^{۲۴} هلی مَتَات ریکه، مَتَات لای ریکه، لای ملکی ریکه، ملکی ینا ریکه، ینا یوسف ریکه، ^{۲۵} یوسف مَتَاتیا ریکه، مَتَاتیا عاموس ریکه، عاموس ناحوم ریکه، ناحوم حسلی ریکه، حسلی نَجی ریکه، ^{۲۶} نَجی مَعَت ریکه، مَعَت مَتَاتیا ریکه، مَتَاتیا سَمَعین ریکه، سَمَعین یوسف ریکه، یوسف یهودا ریکه، ^{۲۷} یهودا یوحنان ریکه، یوحنان رِیسا ریکه، رِیسا زروبایل ریکه، زروبایل شَلتئیل ریکه، شَلتئیل نِری ریکه، ^{۲۸} نِری ملکی ریکه، ملکی آدی ریکه، آدی قوصام ریکه، قوصام المادام ریکه، المادام عیر ریکه، ^{۲۹} عیر یوشع ریکه، یوشع العازار ریکه، العازار یوریم ریکه، یوریم مَتَات ریکه، مَتَات لای ریکه، ^{۳۰} لای شمعون ریکه، شمعون یهودا ریکه، یهودا یوسف ریکه، یوسف یونان ریکه، یونان الیاقیم ریکه، ^{۳۱} الیاقیم ملیا ریکه، ملیا مِنا ریکه، مِنا مَتَاتا ریکه، مَتَاتا ناتان ریکه، ناتان داوود ریکه، ^{۳۲} داوود یسا ریکه، یسا عوبید ریکه، عوبید بوغز ریکه، بوغز سلمون ریکه، سلمون نَحشون ریکه، ^{۳۳} نَحشون عَمیناداب ریکه، عَمیناداب رام ریکه، رام حِصرون ریکه، حِصرون فِرِص ریکه، فِرِص یهودا ریکه، ^{۳۴} یهودا یعقوب ریکه، یعقوب اسحاق ریکه، اسحاق ابراهیم ریکه، ابراهیم تازح ریکه، تازح ناحور ریکه، ^{۳۵} ناحور سِروج ریکه، سِروج رعو ریکه، رعو فِلیج ریکه، فِلیج عیر ریکه، عیر شَلخ ریکه، ^{۳۶} شَلخ قینان ریکه، قینان اَزفَکْشاد ریکه، اَزفَکْشاد سام ریکه، سام نوح ریکه، نوح لِمک ریکه، ^{۳۷} لِمک مَتوشالِح ریکه، مَتوشالِح خَنوخ ریکه، خَنوخ یارد ریکه، یارد مَهَللئیل ریکه، مَهَللئیل قینان ریکه، ^{۳۸} قینان آنوش ریکه، آنوش شیث ریکه، شیث آدم ریکه و آدم خُدا ریکه بو.

۴

عیسی امتحون گودن

۱ عیسی پور از روح القدس، اردن روخونه جی وگرسه و روح، اونه بیابون میئن راهنمایی گود. ^۲ اونه اوره ابلیس، چهل روز امتحون بُوده. عیسی او روزوئن میئن هیچی نوخورده، وختی او مدتی که روزه داشت تمنه بو، اینه وشته بو. ^۳ ابلیس اونه بوتِه: «اگه تو خُدا ریکه ایسی، اپی سنگ بگو نون بی.» ^۴ عیسی جواب بَدَه: تورات میئن «بنویشته بوبو که ”آدمی که فقط نون امره زنده نیه.“»

۰ بازین ابلیس اونه یکتَه بلندی سر بُورده و هودَم تمام دنیا ممالک اونه

نیشون بَدَه^۱ و بوتَه: «مو همه ی اِبی قدرت و اِختیار و اوشوَنه جا و جلال تَه هدِئَنم، چونکه مَه بسپورده بوبُو و مُختارم اونه هرکسی که بخوام هَدِم. ^۷ پس اگه مَه پرستش بکونی اِبی همه، تی شی بنه.» ^۸ عیسی جواب بَدَه: «تورات میئن بنویشته بوبُو،

”خداوندُ تی خُدا، پِرت

و فقط اونه عبادت بکون.“»

^۹ ابلیس اونه، اورشلیم شهر و معبد گوف سر ببورده و بوتَه: «اگه خُدا ریکاکی، تَه اِرای جیر تُوَدی. ^{۱۰} چونکه زبور میئن بنویشته بوبُو: ”تی واسه خوش فرشته اُن فرمون دِئنه تا تَه بپان.

^{۱۱} و اوشون تَه خوشون دَسْتون سر دَنن

نبی که تی پا یِکته سنگ بَرِنی.“»

^{۱۲} عیسی اونه جواب بَدَه: «تورات میئن بوتَه بوبُو ”خداوندُ تی خُدا، امتحون نکون.“» ^{۱۳} هیطو که ابلیس امتحونون تمنه بو، اونه تا یِکته فرصت دیگه، ویله گوده.

شروع بوئنِ عیسی خدمت جلیل میئن

^{۱۴} عیسی روح القدس قُوت میئن جلیل ولایت وگرسه و اونه خبر، تمام او اطراف فیبیتَه. ^{۱۵} عیسی یهودی اُن عبادتگاهانِ میئن مردم آموت و همه اونای تعریف گودن.

ناصره اهالی عیسی قبول نوکونن

^{۱۶} پَس عیسی ناصره شهر که اونه میئن پیلَه بوبُو بو بومَه و یهودی اُن مقدس شنبه میئن، بنا به خو عادت عبادگاه یهود میئن بوشو. و خو پَاسه بیسه تا خدا کلام بوخوونی. ^{۱۷} اِشعیای پیغمبر طومارِ اونه هَدَن. هیطو که اونه بازا گوده، او قسمت بیاتَه که فرماس:

«^{۱۸} خُداوند روح می سر هَنّه،

چونکه مَه مَسح بوده

تا خوروم خبر نداروئن بَدِم

او مَه سرا دا تا آزادی اسیروئن به اعلام بکونم

کور چیشمؤن بینائی جار بزئم،

ستم بکشه کۆن آزاده کونم،

۱۹ و اعلام بکونم که او سال برسه که خداوند، مردم به لطف بکونی.»
۲۰ بازین عیسی طومار فیبیته و عبادتگاه خدمتکار بسپورده و بنیشته. همه عبادتگاه میئن اونه چیشم بُدوته بُن. ۲۱ هوموقع ایطوری بنا به گب زئن بوده: «ایمرو ای کلام بنویشته، وختی که اونه گوش کائده بین، عملی بوبو.» ۲۲ همه عیسای تعریف گودن و از او فیضی که اینه کلام میئن دبو حیرون بوبوئن و گوئن: «مگه ای یوسف ریکه نیه؟» ۲۳ عیسی ایشونه بوته: «حتم دنم ای حیکایت مه به ابنین که «آی طبیب ته شفا بدی! اوچیه که کفرناحوم شهر میئن بودی و امه بشتوسیم، اِره، تی شهر میئن هم انجؤم بدی.» ۲۴ بازین بفرماسه: «راست راست، شمره گونم که هیچ پیغمبری خوش شهر میئن قبول نبنه. ۲۵ حتم بدوئین که ایلیا زمون میئن، وختی که آسمون سه سال و نیم دَوسته بوبو و سراسر او ولایت پيله قحطی بومه، خیلی بیوه زناکون اسرائیل میئن ایسه بُن. ۲۶ اما ایلیا هیشکس ورجه سرا دا نُبو بغیر یکته بیوه زناک، که صرِفَه شهر صیدون ولایت میئن ایسابو. ۲۷ ایلیشع پیغمبر زمون هم اسرائیل میئن خیلی اُن جزام داشتن، ولی هیته از خوشون جزامای پاکا نُبوئن بغیر از نَعْمان سُرْبان.» ۲۸ بازین همه اوشونی که عبادتگاه میئن ایسابن، ای گبؤن ایشتوسنه امره ایشون غیضیته. ۲۹ و ویریسئن، اونه شهر مئنای بیرون هکشن و کوه توک سر که شهر اونه سر بنا بوبو بو، بَبوردن تا اونه از اورای جیر تودن. ۳۰ اما عیسی ایشونه میئنای رد بو و بوشو.

دیو بزه مرداک شفا

۳۱ بازین عیسی کفر ناحوم سو، یکته از جلیل شهرن میئن، بُشو و شنبه روز میئن مردم آموتن به دس بکار بو. ۳۲ اوشون اونه آموتن امره مات بوئن، چونکه اونه گبون میئن قدرت هنه بو. ۳۳ عبادتگاه میئن، یکته دیوبزه مرداک ایسابو که پلید روح داشت. او مردکه ژگله امره بوته: ۳۴ «آی عیسای ناصری، تو امه امره چی کار دئی؟ بومای امره سر به نیستا کونی؟ دؤنیم تو کیسی تو او قدوس خدائی!» ۳۵ اما عیسی پلید روح تَسَر بزه و بوته: «تام بزن و او مرداک جی بیرون بیه!» یدفاری دیو، او مرداک همکس چیشمون جلو به گل بزه و بی اونکه اونه آسیب بزنی، اونای بیرون بومه. ۳۶ مردم همه غاغه بوئن و همدیگره گوئن: «ای چوطو گفتاری ایسه؟ او قدرت و ایختیار امره پلید روحون فرمون دئنه و

اوشونم بیرون هَنن!«^{۳۷} هیطو بو که اونه کارون خبر تمام او منطقه میئن فییته.

پطرس زومئرشفا و خیلی آن دیگه

^{۳۸}عیسی عبادتگای بیرون بومه و شعمون خونه سو بُشو. شَمعون زومئر خیلی تب داشت و ناخوش بو. پَس، عیسی جی بخواسن اونه شفا بدای. ^{۳۹}عیسام اونه سر جوُر هچیمسه و تب تَشَر بزه، و اونه تب قطع بو. او درجا ویرسا و مشغولِ مِیمُون دأری بوو.

^{۴۰}غروب دمی، مردم تموم خوشون کسؤنی که جورواجور ناخوشی داشتن، عیسی ورجه بآردن، عیسام تمام اوشون سر دَس بنه و همته شفا بده. ^{۴۱}دیوون هم خیلی ان جی بیرون اَمئن و فریاد زئن و گوئن: «تو خُدا ریکه ایستی!» اما عیسی اوشونه تَشَر زی و نوگذاشت گب بزنن، چونکه دؤنسن که مسیح موعود ایسه.

عیسی موعظه گودن عبادتگاه میئن

^{۴۲}صوبه دمؤن، عیسی یکنه دوردکته جیگه بُشو. اما مردم اونه دومبال گشتن و چون او جایی که ایسابو برسئن، تقلاً بوَدَن نوگذازن اوشونه ورجای بشی. ^{۴۳}ولی عیسی اوشونه بوته: «مو باید خُدا پادشایی، ای خوروم خبر دیگر شهرؤن به هم برسونم، چره که اینه به سرا دا بو بؤم.» ^{۴۴}پَس او موعظه گودن یهودیه عبادتگاانِ میئن دومباله بده.

۵

عیسی اولی شاگردؤن

^۱یکته روز که عیسی جنیسارتِ دریا ور ایسابو و جمعیت از هرسو اونه سر دکالسیون که خُدا کلام بشتؤ آن، ^۲دریا کنار، دو ته نوء بده که صیادون اوشوناجی بیرون بومئن و خوشونِ سالی شورده دبون. ^۳پَس عیسی یکنه او نوئون که شعمون شی بو سواربؤ و اونای بخواسه نوء، آنی دریا کناراجی دور کونی. بازین خودش نوء میئن بنیشته و بنا بوده مردم اَموتن. ^۴هیطو که اونه گبون به آخر برسه، شعمون بوته: «نونه یکنه جلف جا بپر، و سالی آن، صید واسه آؤ میئن تودین.» ^۵شَمعون جواب بده: «اوستاد، تمام شب حَسابی

زحمت بکشیم و هیچی نیتیم. اما چون تو گونی، سالی آؤ میئن تودئیم.»^۱ وختی ایطوری بؤدن، آنقد ماهی بیتن که پور نومونسه بو اوشون سالی پاره بی! ^۷ هینه وسه، خوشون شریکون که اویکته نوء میئن ایسابون اشاره امره بخواسن تا ایشونه کمک به بن. اوشون بومئن و هر دوته نوء آنقد ماهی جی پورا گودن که پور نومونسه بو آؤ میئن جیر شوئن. ^۸ اما شمعون پطرس هیطو که اپی اتفاق بده، عیسی پائان جیر بگته و بوته: «ای خداوند، می جی دور بو، چونکه گناهکار مرداکم!» ^۹ چره که خودش و اوشونی که اونه امره بوئن از او اتفاقی که صید موقع دگته بو مات بوبوئن. ^{۱۰} یعقوب و یوحنا و زیدی ریکاکون هم که شعمون شریک بوئن، هی حال داشتن. عیسی شعمون بوته: «واهیمه ندار، بازین ده مردم صید کوئی.» ^{۱۱} پس اوشون خوشون نوءانه دریاکنار بآردن و همه چیه ویله گودن، اونه دومبالسر راه دگتن.

عیسی یکته جزای شفا دئنه

^{۱۲} یکته روز دیگه که عیسی یکته شهرؤن میئن ایسابو، مرداکی بومه که جزام اونه تمؤم جوئن بیته بو. هیطو که عیسی بده، خوش خود دیم امره زمین سر تۆده و منت گود و گوت: «آقا، اگه بخوای تینی مه شفا بدی.» ^{۱۳} عیسی خوش دس درازا گوده و اونه سر بکشه و بوته: «خوانم؛ شفا بگیر!» هو دم، جزام او مرداک جونای بوشؤ. ^{۱۴} بازین عیسی اونه دستور بده: «هیچی هیشکس نگو بعد بوته: بُشو ته کاهین نیشون بدی و تی شفا گیتن به قریونی ای که موسی بفرماسه، پیشکش بکون، تا اوشونه به گوایی بی.» ^{۱۵} با اپی همه، عیسی خوروم کارون خبر بیشتر و بیشتر پخش بو، جوری که خیلی از جماعت جومه بوئن تا اونه گبون بشتوئن و خوشون ناخوشی آن جی شفا هگیرن. ^{۱۶} اما عیسی خلوت جیگان شو و دعا گود.

فلج مرداک شفا

^{۱۷} یکته از او روزون که عیسی مردم آموته دبو، فریسی آن فرقه عالمون و دین عالمؤن که همه جلیل جی و یهودیه شهرون و هم اورشلیمای بومابون و اوره نیشته بن، خداوند قوت، ناخوشون شفادئن به عیسی امره بو. ^{۱۸} اوره چن ته مرداک راه جی برسئن که یکته فلج تخت سر برده دبون. ایشون تقلاً بؤدن اونه خونه میئن بفرن و عیسی جلو بنئن. ^{۱۹} اما چونکه جمعیت خیلی زیاد بو، راهی نیاتن، خونه بؤم سر بوشئن و سفالون میئنای فلج او تخته امره جیر سرا

دائن و جمعیت میئن، عیسی جلو بنئن. ۲۰ وختی که عیسی ایشونه ایمون بدہ، بوته: «ای مرداک، تی گناہون ببخشیہ بوبو!» ۲۱ اما تورات معلمون و فریسی آن خوشون امره فکر بودن: «اپی کیسه که گفر گونہ؟ به جز خدا کی تینه گناہون ببخشی؟» ۲۲ عیسی بفہمسه چی فکر کادرن و پپورسه: چرہ ایطوری فکر کوئنن؟ ۲۳ کویکتہ گوتن سہل ایسہ: تی گناہون ببخشیہ بوبو یا ایکہ ویریس و راه بشو؟ ۲۴ اما ہیہنہ وسہ کہ بودونین انسؤن ریکہ کہ مو ایسم زمین سر، اپی قدرت و ایختیار دئنه کہ گناہون ببخشی، فلج مرداک بوته «تہ گونم: ویریس، تی جاجیگہ ویگیر و بشو خونہ!» ۲۵ هو دم، او مرداک ایشونہ جلو پاسر بیسہ و او چی کہ اونہ سر خوتہ بو ویتہ و خدا ستایش کونؤن بوشو خونہ. ۲۶ ہمہ از اپی اتفاق مات بوئن، خدا ستایش بودن و هو حالی میئن کہ ترس ایشونہ جوئن دکتہ بو، گوتن: «ایمرو عجایب غرایب چیزؤن بدیم.»

لاوی دعوت گودن

۲۷ بازین عیسی او خونہ جی بیرون بومہ و یکتہ خراجگیر بدہ، بہ ایسم لاوی، کہ خراجگیرجیگا میئن نیشتہ بو. اونہ بوته: «می دومبال بیہ.» ۲۸ لاوی ویریس، ہمہ چیہ ویلہ گودہ و عیسی دومبالسر بوشو. ۲۹ او خوش خونہ میئن یکتہ پیلہ میمؤنی عیسی واسہ بیتہ، و یکتہ پیلہ جمع خراجگیرون و یسری دیگہ، اوشونہ امره سفرہ سر بینشتن. ۳۰ اما فریسی ان و تورات معلمون کہ اوشون فرقه جی بوئن، عیسی شاگردؤن بہ میسمیرہ گودن و گوتن: «چرہ خراجگیرؤن و گنا کارون امره خونین و وودوشنین؟» ۳۱ عیسی جواب بدہ: «ناخوشؤن ایسن کہ طبیب محتاجن، نہ سالیم آدمؤن. ۳۲ مو صالحؤن واسہ نومئم، بلکہ بومئم گناہکارون توبہ گودن بہ دعوت بکونم»

پورسئن روزہ واسہ

۳۳ اوشون عیسی بوئن: «یحیی شاگردون بیشتر وختون روزہ گینن و دعا کوئنن؛ فریسی آن شاگردؤن ہم ہیطو، اما تی شاگردؤن خوئنن و وودوشنن.» ۳۴ عیسی جواب بدہ: «شئنہ عروسی میمونؤن تا زمؤنی کہ داماد اوشون امره ایسا، روزہ بہ وادارین؟ ۳۵ اما زمؤنی رسنہ کہ داماد ایشوناجی ہیته بنہ. او روزؤن میئن روزہ گینن.» ۳۶ پس اپی حیکایت ایشون بہ بارده: «هیشکس تازه رخت تیکہ نبینہ تا اون کهنہ رخت امره پینک برنی. چونکہ آگہ ایطوری بکونی، ہم تازه رختہ پارہ کوئنہ و ہم تازه پارچہ کهنہ رختہ سر پینکی ایسہ ناجور.

۳۷ هیشکسم تازه شراب کهنه خیکون میئن دونکؤنه. چونکه آگه ایطوری بکونی، تازه شراب خیکون وترکونبئنه و شراب فبنه و خیکم باطل بنه. ۳۸ تازه شراب باء تازه خیکون میئن دوذن. ۳۹ و هیشکی کهنه شراب بوخوردده پس تازه شراب نخواستنه، چونکه گونه: «کهنه شراب بهتره.»

6

عیسی مقدس شنبه صاحب

۱ یکتہ از مقدس شنبه روزون میئن، عیسی گندوم کله میئنای امادبو و اونہ شاگردون گندم قوشه آن بچئن و خوشون دس امره بوسوئسن، خورده دبون. ۲ اما چنته فریسی فرقه عالمون بوئن: «چره کاری کادرین که مقدس شنبه میئن نباید گودن؟» ۳ عیسی جواب بده: «مگه نوخوندین که داوود چی بوده، او زمون که خودش و اینہ یارون وشته بوئن؟ ۴ چوطو او خدا خونہ میئن دیرون بوشو و او مقدس نونی که خدا به تقدیم بوبو بو و فقط کاهینون تینسن بوخورن بخورده و خوش شاگردونم هده؟» ۵ و اونہ دؤمباله عیسی بفرماسه: «انسون ریکه که مو ایسم مقدس شنبه صاحب ایسه.»

شفای مرداکی که اینہ دست لام بو

۱ یکتہ دیگه از مقدس شنبه آن، عبادنگاه میئن بومه و تعلیم دئنه شروع بوده. یکتہ مرداک اوره ایسابو که اونہ راست دس خشک بو بو. ۷ تورات معلمون و فریسی آن فرقه عالمون، عیسی پاستن تا بیئن که مقدس شنبه روز میئن کسی شفا دئنه یا نه؛ چونکه منتظر بهونه بئن تا اونہ بهتون بزئن. ۸ اما عیسی که اوشونه فکرونای و احب بو، دس خشک بو مرداک بوته: «بیه اره بیس.» اونم ویریسا و اوره بیسه. ۹ عیسی اوشونه بوته: شمراي بپورسئم، کویکتہ کار مقدس شنبه میئن باید انجوم دئن: خوبی یا بدی، آدمی جؤن نجات دئن یا اونہ سر به نیست گودن؟» ۱۰ پس اوشونیه که اونہ دور جومه بویؤن نیگاه گوده و بازین او مرداک بوته: «تی دست درازا کون!» او مردکه هیطو بوده، و اونہ دست خوب بو. ۱۱ اما اوشون خیلی بررخ بوئن و همدیگر امره گب به بینشتن که عیسی امره چی بکونیم.

دوازده رسول دوجین گوودن

۱۲ یکنه از او روزون، عیسی دعا واسه کوه جور بُشو و شو خدا پرستش میئن به صوب برسونه. ۱۳ صوبه دم، خوش شاگردون دوخونده، و از اوشونه میئن دوازده نفر دوجین بوده و ایشونه رسول دوخنده: ۱۴ شمعون (که اونه پطرس ایسم بنه)، اندریاس (پطرس برار)، یعقوب و یوحنا، فیلیپس، برتولما، ۱۵ متی، توما، یعقوب حلفای ریکه، شمعون نامدار به وطن پرست، ۱۶ یهودا یعقوب ریکه، و یهودای اسخریوطی که اونه، خیانت بوده.

‘خوشا به شمه حال’

۱۷ عیسی ایشون آمره کوهای جیر بومه و یکنه صاف جا سر بیسه. خیلی ان از او شاگردون و خیلی از مردم سراسر یهودیه، اورشلیم و صور و صیدون دریا کنار شهرن، اوره ایسابونن. ۱۸ اوشون، بومه بن تا اونه گبون بشتون و از خوشونه ناخوشی ان شفا بگیرن؛ گسونیم که پلید ارواح دشتن، شفا گیتن. ۱۹ مردم همته تقلا گودن تا خوشون دست اونه برسونن، چونکه یکنه نیرو اونای بیرون آمه که همته شفا دی.

۲۰ بازین عیسی خوش شاگردون نیگا گوده و بوته:

«خوشا به حال شمه که ندارین،

چونکه خدا پادشایی شیمه شه.

۲۱ خوشا به حال شمه که الون وشته ایسین،

چونکه سیر بنین.

خوشا به حال شمه که الون ونگ زئدرین،

چونکه خنده گوئین.

۲۲ «خوشا به حال شمه بازین که مردم، انسون ریکه واسه که مو ایسم،

شمره پیراسه بو مینن و شمره خوشون مئای بیرون تودئن و فحش بدئن و بدنوم کونن. ۲۳ او روز میئن، ذوق آمره دست و رقص بکونین، چونکه شیمه پاداش آسمون میئن پیله ایسه. چره که اوشون پئون هم پیغمبرون آمره هیطوری بوئن.

۲۴ «اما وای بر شمه که مال و منال دئین،

چونکه شمه شیمه خوشی ان بیاتین.

۲۵ وای بر شمه که الون سیرین،

چونکه وشته بنین.

وای بر شمه که الوُن خنده گُوئین،

چونکه عزا گین و ونگ زئین.

«^{۲۶} وای بر شمه اوزمونی که همه شیمه تعریف بکون، چونکه اوشونِ پُرون هم دروغی پیغمبرون آمره هیطوری بوَدَن.

شیمه دشمنون محبت بکونین

«^{۲۷} اما آی شمه که گوش دائرین، شیمه به گونم که شیمه دُشمنونم محبت بکونین و اوشوئی که پیراسه بو منین، خوبی بکونین.^{۲۸} هر کس که شمره لَعن گُوئنه برکت طلب بکونین، و هر کس که شمره آزار دِننه دعای خیر بکونین.^{۲۹} اگه کسی تی یکنه دیم کشیده بزنی، تی اوته دیمم بدار بزنی. اگه کسی تی قبا تا جی هیته، تی پیرئتم اونای دریغ نکون.^{۳۰} محتاج اوچیزی که خوائنه اونه هدی، و اونی که تی مال برده دره، اونای پَس هنگیر.^{۳۱} هو کردوکارونی بکونین که خوائنین مردم شیمه آمره بکون.

«^{۳۲} اگه هچی اوشونه به محبت بکونین که شمره محبت کَادرِن، چی فایده دَننه؟ حتی گُناهکارون هم خوشونه دوستدارونِ محبت کُوئِن.^{۳۳} و اگه فقط هوشوئی به خوبی بکونین که شمره خوبی کُوئِن، شمره چی فایده دَننه؟ حتی گُناهکارون هم هیطو کُوئِن.^{۳۴} و اگه فقط هوشوئی قرض هَدین که دونین تاوان هَدین، شیمه به چه سودی دَننه؟ حتی گُناهکارون هم گُناهکارون قرض هَدین تا یکنه روز ایشونای پساگیرِن.^{۳۵} اما شمه، شیمه دشمنون به محبت بکونین و اوشون به خوبی بکونین، و بدون تاوان هیتن، قرض هَدین، چونکه شیمه پاداش پیله ایسه، و خُدای متعال زاكُون بنین، چونکه خدا، ناشکرون و بدکارون آمره مهربون ایسه.^{۳۶} رحیم بین، هیطوکه شیمه پُر رحیم ایسه.

مردم قضاوت گودن

«^{۳۷} قضاوت نکونین تا شمره قضاوت نکونن. محکوم نکونین تا محکوم نبین. گذشت بکونین تا شمره گذشت بکونن.^{۳۸} هَدین تا شمره هَدَه بی. یکنه پُرا گوده عیار، بتپُوئنه، توکون بَدَه شیمه دامن پره مین فُبوه بنه! چونکه هر عیار آمره که هَدین، هو عیار امره شمره هَدَه بنه.»

^{۳۹} و عیسی ایی حیکایتم اوشون به بارده: «مگه کور تینه یکنه کور دیگه دست بگیری؟ مگه هر دو چاه مین دَنکِنن؟^{۴۰} شاگرد، خوش اوستادای سرتَر نیه، اما هرکس حَسابی تعلیم بگیری، خوش اوستاد مورشون بنه.

«^{۴۱} چره بیشپیل تی برار چیشم میئن اینی، اما از یکتہ گندہ کہ تی چیشم میئن دئی واخوب نیئی؟^{۴۲} چطو تینی تی برار بوگوی: ”برار، بدا بیشپیل تی چیشمای بیرون بائرم“، ولی گندہ تی چیشم میئن نیئی؟ آی دورو، اول کندہ تی چیشمای بیرون بار، بازین بہتر دینی تا بیشپیل تی برار چیشمای بیرون باری.

دار، و اونہ بار

«^{۴۳} هیچ خوروم داری، بد بار نابنہ و هیچ بدہ داری، خوروم بار ہندئنہ.^{۴۴} ہر داری اونہ بار آمرہ تینی بشناسی. نہ از تیف کولہ تینی انجیل چین، و نہ از بولوش بنہ، انگور!^{۴۵} خوروم آدم خوش خوب صندوق دیلای خوبی بیرون اینہ، و بد آدم خوش بد صندوق دیلای بدی. چونکہ زوبؤن اوچیزیکہ دیل اوناچی پورا گودہ ایسہ، گب زئنہ.

بلد معمار و نادون معمار

«^{۴۶} چطو ایسہ کہ مہ ”آقا، آقا“ گونین، اما اوچیزیکہ گوئم عمل نوگنن؟^{۴۷} اونی کہ می ورجہ ہنہ می گبؤن ایشتؤنہ و اونہ عمل کوئنہ، شمرہ نیشؤن دئتم کی مؤنہ.^{۴۸} اونیہ مؤنہ کہ یکتہ خونہ چاگودن بہ، زمین گود کیئنہ و خونہ پی سنگ سر نئنہ. ہیطو کہ سیل بای و روتہ آؤ او خونہ سر فی، مننہ اونہ توکون بدای، چونکہ فرص بساتہ بوبؤ.^{۴۹} اما او کہ می گبؤن ایشتؤنہ ولی اونہ عمل نوگننہ، اونیہ مؤنہ کہ یکتہ خونہ بی پی، خاک سر بساتہ. ہیطو کہ روتہ آؤ او خونہ سر زور بآردہ، ہو دم فگرسہ و پیلہ خرابی بجا بنہ.»

۷

عیسی رومی افسر غلؤم شفا دئنہ

^۱ ہیطو کہ عیسی خوشِ ہمہ گبؤن مردم بہ آخر برسوئنہ، کفر ناحوم شہر میئن بُشو.^۲ اورہ یکتہ رومی افسر ایسابو کہ یکتہ غلؤم داشت خیلی اونہ عزیز بو. غلؤم ناخوش بو و مردہ دبو.^۳ او افسر وختی کہ عیسی بارہ بشتوسہ، چند تہ از یهود شیخون اونہ ورجہ سرا دا تا عیساچی بخوان بای و او غلؤم شفا بدای.^۴ اوشون عیسی ورجہ بومئن منت آمرہ اونہ بوتن: «ای افسر ایرزش اینہ دئنہ کہ ایی لطف اینہ بکونی،^۵ چونکہ امہ قوم دوست دئنہ و عبادتگاہم آمہ بہ بساتہ.»^۶ پس عیسی ایشونہ امرہ بوشو. خونہ ورجہ کہ برسہ، او افسر چند

ته خو ريفقؤن عيسى ورجه سرا دا، ابي پيغوم آمره كه: «مى آقا، ته زحمت ندى، چونكه قابل نيم مى خونه باى. ^۷ هينه واسه، حتى خودم قابل ابي نودونستم كه تى ورجه بائم. فقط يكته گب بزَن كه مى غلوم شفا بگيرى. ^۸ چونكه خودم آدمى ايسم فرمون بر. سريازونى هم مى فرمونبرن. يكته گونم «بشو»، شنه؛ اويكته گونم، «بيه»، هنه. مى غلوم گونم، «ابى كار بكون»، كوئنه. ^۹ عيسى هيطو كه ابي گبون بشتوسه، اوناي مات بو و مردومى كه اونو دومبالسر اُمادبون وگرسه و بوته: «شمره گونم، ايجور ايمون حتى اسراييل ميئن هم نديئم.» ^{۱۰} وختى اوشونى كه پيغوم بارده بون، خونه وگرسن غلوم سالم و سلامت بيائن.

بيوه زناك ريكه زنده گودن

^{۱۱} چن وخت بعد، عيسى شهرى طرف بوشو به ايسم نائين. شاگردون و جمعيت زيادى هم اونو همراهى گودن. ^{۱۲} هيطوكه شهر دروازه نزيديكى برسّه، بده يكته مُرده بوردرن كه يكته بيوه زناك تك ريكه بو. خيلى ان از شهر مردمون هم او زناك همراهى گودن. ^{۱۳} خداوند هيطو كه بيوه زناك بده، اونو دليل بسوته و بوته: «ونگ زن.» ^{۱۴} بازين پيش بشو و تابوت سر، دست بكشه. اوشونى كه اونو بردبون، بيسئن. عيسى بوته: «اى جوون، ته گونم، ويريس!» ^{۱۵} مُرده ويريسه و بنيشته و گب زن بينا بوده! عيسى او ريكه، اونو مئر دست بسپورده. ^{۱۶} ترس همه كس بيته و هوطو كه خدا ستايش گودن، گوتن: «يكته پيله پيغمبر امه ميئن ظهور بوده و خدا خوش قوم يارى به بومه.» ^{۱۷} عيسى ابي كار خبر، سراسر يهوديه و او منطقه دوروبر فيبته.

عيسى پيغوم يحيى به

^{۱۸} يحيى شاگردون اونو از همه ابي اتقاقون واخوب گودن. پس او دو ته از اوشونه دوخونده ^{۱۹} و ابي پيغوم آمره عيسى ورجه سرا دا: «توهونى ايسى كه بايد باى، يا يه نفر ديگر ريفا بيسيم؟» ^{۲۰} او دو ته شاگرد عيسى ورجه بومئن، بوتن: «تعميد دهنده يحيى آمره سرا دا تا تى جى بپورسيم، توهونى ايسى كه بايد باى، يا يه نفر ديگر ريفا باسيم؟» ^{۲۱} هو وخت ميئن، عيسى خيلى از ناخوشى آن و دردون و پليد روخون شفا بَدَا و خيلى كورون بينايى ببخشه. ^{۲۲} پس عيسى، يحيى دوته شاگرد بوته: «بشين و او چى كه بدين و بشتوسين يحيى به بوگوين، كه كورون ايئن، شلون راه شنن، جزامى آن پكا بنن، كرؤن

ایشتوئن، مُرده آن زنده بئن و ندارونِ خوروم خبر بده بنه. ^{۲۳} خوشا به حال هوکسی که مه شک نکونی.»

^{۲۴} هیطوکه یحیی دوته شاگردون بوشوئن، عیسی اونه باره گب زئن شروع بوده و جماعت به بوته: «چی چی دئن به بیابون میئن بوشوئن؟ یکتته لؤلّه دئن واسه که بادای توکون خوردره؟ ^{۲۵} چی چی دئن واسه بوشوئن؟ مرداکی که یکتته نرم رخت دوده دئنه؟ اوشونی که زر زری رخت دوگئئن و زرق و برق میئن زندگی کوئن، پادشائون قصرن میئن ایسن. ^{۲۶} پس چی دئن واسه بوشوئن؟ یکتته پیغمبر؟ بله، شمره گوئم بیشر از یکتته پیغمبر. ^{۲۷} اپی هونی ایسه که اونه باره مقدس بنویشته آن میئن بومه:

«مو می پیغوم آره، تی پیشتر سرا دئتم

که تی راه جلوتر آباد کونی.»

^{۲۸} شمره گوئم که هیشکی یحیی جی پيله تر مئرای بزاسه نوبو؛ اما خدا پادشاهی میئن، کوشتایترین اونا جی پیل تره.»

^{۲۹} همه مردمونی که اپی گبون بشتوسن، حتی خراجگیرون، بوتن که خدا عادل، چونکه یحیی دس امره تعمید بیته بئن. ^{۳۰} اما فریسی آن و قاضی آن قبول نودن یحیی دستای تعمید بگیرن و اپی کار امره هدفی که خدا اوشونه به داشت رد گودن.

^{۳۱} عیسی دومباله بده: «پس، اپی نسل مردم چی موئن؟ اوشون چی مورشون ایسن؟ ^{۳۲} کوشتای زاکون مورشون که بازار میئن نیشن و همدیگر خوبئن:

«شیمه به فلوت لؤلّه بزیم، رقص نودین؛

روضه بخوندیم، ونگ نزن.»

^{۳۳} چونکه تعمید دهنده یحیی بومه که نه نون خورد و نه شراب؛ بوتن، «دیو دئنه.» ^{۳۴} انسون ریکه که مو ایسم بومه که هم خوئنه و هم وودوشنه؛ گونین، «یکته پیس شوکووم و شراب خور مرداک، خراجگیرون و گناهکارون ریفقه.» ^{۳۵} اما اوچی که عقل و حکمتاجی به بار هنه نیشن دئنه که او عقل و حکمت درست یا نه.»

گناهکار زناک، بخشه بوبو

^{۳۶} یه روز یکتته از فریسی آن، عیسی غذا خوردن به میمون بوده. پس او فریسی خونه بشو و اونه سفره سر بنیشته. ^{۳۷} او شهر میئن، یکتته گناهکار زناکم

زندگی گود. هیطو که بشتؤسه عیسی او فریسی خونه میئن میمون ایسه، یکتہ مرمی ظرف، پُر عطرای، خوشی امره بآرده^{۳۸} و ونگ زنون عیسی پوشت سر، اونه پائان کنار بیسه. هو وخت چیشمؤن اشک امره عیسی پائان شوردن به دَس بکار بو و خوشی مو امره اوشونه خشک گوده. اونه پئنه موچی بزّه و عطردار گوده.^{۳۹} هیطو که او فریسی، عیسی میزون، اینه بده، خوشی امره بوته: «اگه ای مردکای راست راست پیغمبر بو، دونس ایی زناک که اینه دست زئدره کیسه و چطور زناکی ایسه - دونس که گناهکار ایسه.»^{۴۰} عیسی اونه بوته: «ای شمعون، خوانم یه چی ته بوگم.» بوته: «بفرما، اوستادا!»^{۴۱} عیسی بوته: «یکته آدم دو نفرای طلب داشت: یکتای پونصد روز کارگری دستمزد، اویکتای پنجاه روز.^{۴۲} اما چون هیچی نداشتن اونه هدین، هر دو نفر قرص ببخشه. الؤن، کویکته اونه بیشتر دوست دئنه؟»^{۴۳} شمعون جواب بده: «به گمون مو اونی که قرص بیشتری داشت و ببخشه بوبو.» عیسی بوته: «دُرست بوقی.»^{۴۴} بازین او زناک نیشون بدا و شعمون بوته: «ای زناکه دینی؟ تی خونه بومم، و تو می پائان شوردن به آؤ ناردی، اما ایی زناک خوشی اشکون امره می پائان بوشوسه و خوشی مو امره خشک گوده!»^{۴۵} تو مه موچی نزی، اما ایی زناک از هو دئقه که بومام، یه لحظه، از می پائان موچی زئن دَس وینته.^{۴۶} تو می سر روغن نمالسی، اما او زناک می پائانه روغن بمالسه.^{۴۷} پس ته گوتم، اونه محبت اینه واسه ایسه که او زناک گناهون که خیلی ام زیاده ببخشه بوبو. اما اونی که کمتر ببخشه بنه، کمتر هم محبت کوئنه.»^{۴۸} پس او زناک سو وگرسه و بوته: «تی گناهون ببخشه بوبو!»^{۴۹} هوموقع اوشونی که سفره سر نیشتبون همدیگر بوئن: «ای کیسه که حتی گناهونم ببخشه؟»^{۵۰} عیسی او زناک بوته: «تی ایمون ته نجات بده، بشو بسلامت!»

۸

زناکونی که عیسی پیروی گودن

^۱ بازین، عیسی شهر به شهر و دهات به دهات گردس و خدا پادشاهی خوروم خبر هدئی. او دوازده ته شاگردم اونه امره بوئن،^۲ و چندته از زناکون که پلید روحون و ناخوشی جی شفا بیته بن: مریم نامدار به مجدلیه که اونای هفت دیو بیرون بو،^۳ یوانا خوزا زنائک، هیرودیسی مباشر، سوسن و خیلی ده از زناکون که خوشون دارایی امره عیسی و اونه شاگردون به خدمت گودن.

کشاورز حیکایت

٤ وختی که مردم خیلی شهروناجی عیسی دِئَن به آمَن و جمعیت زیادی جوَمَه بُوَن، عیسی ای حیکایت بارده: ٥ «روزی یکنه کیشاورز خوش دنه فوکونی به، بیرون بُشو. وختی که دنه فوده دبو، اُنی راه میئن بکالسه، و دمته بوبو و آسمون پرنده اُن اوشونه بوخوردن. ٦ اُنی کم چور زمین میئن بکالسه، و هیطو که سبز گوده، خشک بو، چره که او زمین آو نداشت. ٧ اُنی کم تیْفون میئن بکالسن و تیْفون، دنه امره تی تی بودن و اوشونه خفه بودن. ٨ اما اُنی از دنه اُنم خوروم زمین میئن بکالسه و سبز گوده و صد چندون بار بَرده.» وختی که عیسی ای حیکایت تمه گوده، پیله صدا امره بوته: «هرکی گوش، ایشئوسن به دئنه، بشتوئه!»

٩ اونه شاگردون ای حیکایت معنی اوناجی بیورسئن. ١٠ عیسی بوته: خُدا ای قدرت شمره بدا که پادشایی رازون معنی بفهمین، اما بقیه مردوم به حیکایت مورسون گب زئمن، تا:

«نیگاه بکونن، اما نیئن؛
بشتونن، اما نفهمن.»

١١ ای حیکایت معنی اینه: دَنه، خُدا کلام ایسه. ١٢ دَنه اُنی که راه میئن کئنه، هوگسونی ایسن که کلام ایشئونن، اما ابلیس هنه و اونه اوشونه دیلاجی دوزی کوئنه، تا نتونن ایمون بآرن و نجات پیدا کونن. ١٣ دَنه اُنی که چور زمین میئن کئنه هوگسونی ایسن که هیطو که کلام ایشئونن، اونه ذوق امره قبول کوئنن، اما بنه نوکوئنن. ایشون اُنی زمون که ایمون دئئن، اما محک زئنه وخت، خوشون ایمون از دس دئئن. ١٤ دَنه اُنی که تیْفون میئن کئنه، هوگسونی ایسن که ایشئونن، اما دومبالتر دیل نیگرونن، مال و منال دنیا و زندگی کیْفون اوشونه خفه کوئنه و بار نئبنن. ١٥ اما دَنه اُنی که خوروم زمین میئن کئنه، هوگسونی ایسن که خدا کلام ایشئونن یکنه دیل پاک و خوب امره اون قائیم دئئن و صبر و تحمل امره بار آینن.

چراغ حیکایت

١٦ «هیشکس یکنه گردسوز روشن نوکئنه تا اونه سر نوخون بنای یا اونه تخت جیر بنای! بلکه گردسوز چراغدون سر نئئن تا هرکس دیرون بای، اونه روشنایی بینی. ١٧ چونکه هیچی جا دخوته نیه که آشکار نبی و هیچی جا بدّه نیه

که رو نبی. ^{۱۸} پَس دقت بکونین که چطو ایشتونین، چونکه اونی که دَننه بیشتر هَدَه بنه و اونی که ندننه، هو اُنی کی هم که گوْمُون کوئنه دَننه، اونای هَیته بنه.»

عیسی مَتر و برارون

^{۱۹} اِی میئنه، عیسی مَتر و برارون بومَن تا اونه بیئن، اَمّا جَمعیت جوری بو که نتونسَن اونه ورجه بوشوئن. ^{۲۰} پَس عیسی به خبر بآردن که: «تی مَتر و برارون بیرون ایسَن و خوانن تَه بیئن.» ^{۲۱} اَمّا عیسی در جواب بوته: «عی مَتر و برارون گسونی ایسَن که خُدا کلام ایشتوئن و اونه عمل کوئنن.»

عیسی دریا کولاک آروم کوئنه

^{۲۲} یه روز عیسی خوشی شاگردوئن آمره یکنه نوء سوار بو و اوشونه بوته: «او طرف دریا بشیم.» پَس پیش بوشوئن. ^{۲۳} و هیطو که دریا میئن شوئلبون، عیسی خوء بیته. یدفاری یکنه کولاک بومه، جوری که نوء، آو جی پُرا بو و اوشونه جوئن به خطر دکنه. ^{۲۴} شاگردوئن عیسی ورجه بوشوئن و اونه ویریسوئنن، بوئن: «اوستاد، اوستاد، دَموردیم!» عیسی ویریسَه و باد و دریا کولِ تشر بزه. کولاک بخوته و دریا آروم بیته. ^{۲۵} پَس خوش شاگردون بوته: «شیمه ایمون چی بوبو؟» شاگردوئن بترسه بوئن و مات بزه همدیگر گوتن: «ای کیسه که حتی باد و آو فرمون دَننه و اوناجی فرمون پئنن.»

دیو بزه مرداک شفا

^{۲۶} پَس اوشون نوء آمره جراسیان ولایت برسَن که اوطرفِ دریا، جلیل ولایت روبرو بو. ^{۲۷} وختی که عیسی دریاکنار وَر قدم بنا، یکنه دیو بزه مرداک از او شهر مردمون اونه بده. او خیلی وخت بو رخت دوندبو و هیچ خونه‌ای نداشت، بلکه قبرون میئن خوشه زندگی گود. ^{۲۸} هیطو که او عیسی بده، نعره بکشه و خو دیم آمره اونه پا جیر بگنه و زگلّه بده و بوته: «آی عیسی، خدای متعال ریکه، تو می آمره چی کار دَنئی؟ تَه مَنّت کوئنم مه عذاب ندی!» ^{۲۹} چونکه عیسی پلید روح دستور بده بو که اونای بیرون بای. او روح چن بار اونه بیته بو و با اونکه اونه دَسْت و پائنه غل و زنجیل امره دَوَسَبون و اونه پاسَن، زنجیل وُئسنی و دیو اونه بیابوئن سوهکشی و بورد. ^{۳۰} عیسی اونای پپورسه: «تی ایسم چیسَه؟» جواب بده: «قُشون» چونکه خیلی دیوون، اونه میئن بُشوئن.

^{۳۱} اوشون عیسی، مَنّت بودن و بخواسن دستور ندای که ایشون، جهنم چاه میئن بوشوئن.

^{۳۲} او نزدیکی، یکتہ پیلہ گلہ خوک ایسابون که یکتہ پوشته ور غذا خوردبون. دیوؤن عیساچی مَنّت بوْدَن ایجازہ بدای خوکوئن میئن بوشوئن، و اونم اجازہ بدا. ^{۳۳} پَس، دیوؤن او مَرَداکاجی بیرون بومئن و خوکوئن میئن بوشوئن، و خوکوئن فوتول بوئن و پوشته جورای دریا میئن دکتن و دموردن.

^{۳۴} وختی که خوکبونون اینہ بدئن، فرار بودن و شهر و دهات میئن اپی جریون نقل بوْدَن. ^{۳۵} هی موقع مَرَدَم بیرون بومئن تا اوچی که پیش بمابو بیئن، هیطو عیسی ورجہ برسئن و بدئن او مَرَداکای که دیوؤن اوناجی بیرون بومه بون، خو رخت دُوْدہ و عاقیلوئن مورشوئن عیسی پائِن ورجہ نیشته، بترسه ئن. ^{۳۶} هو گسوئی که اپی جریون خوشون چیشم امرہ بدہ بوئن، ایشونہ به بوئن که دیو بزہ مَرَدکای چُطو شفا هیته بو. ^{۳۷} پَس همۀ جَراسیان دوروبر مَرَدَم عیساچی بخواسن ایشونہ ورجای بشی، چونکہ وحشتناک ترسی اوشوئنہ بیته بو. عیسام نوء میئن بنیشته و وگرسه. ^{۳۸} او مَرَدکاکم که دیوؤن اوناجی بیرون بومه بُن، عیسی مَنّت بوْدہ ایجازہ بدای اونہ امرہ بشی، اما عیسی اونہ سرا دا و بوته: ^{۳۹} «تی خونہ سو وگرد و اوچیزیکہ خُدا تہ به بوْدہ، مَرَدَم بگو.» پَس او مَرَدکہ بوشو و تموم شهر میئن جار بزہ که عیسی اونہ به چی بوْدہ.

ناخوش زناک شفادئن و یایروس لاکو زنده گودن

^{۴۰} هیطو که عیسی وگرسه، جماعت گرمی امرہ اونہ پیشواز بوشوئن، چونکہ همه اونہ چیشم براه بوئن. ^{۴۱} اپی میئنہ، یکتہ مَرَداک به ایسم یایروس، که عبادتگاه یهود پیلتر بو، بومه و عیسی پا جیر بکتہ، مَنّت بوْدہ که بائی اونہ خونہ، ^{۴۲} چونکہ اونہ یکدنه لاکو که دوازده سال سین داشت، مُردہ دبو. وختی که عیسی راه میئن دبو، جمعیت سریرس اونہ سر زور بئردن. ^{۴۳} او میئنہ، یکتہ زناکای بُو که دوازده سال خونشویی داشت و [با اپی که تمام خوشی دارایی طبیبوئن به خرج بوْدہ بو،] هیشکس منیس اونہ علاج بُگئی. ^{۴۴} او زناکای پوشت سرای خوشی عیسی برسونه و اونہ ردا پَرِه دَسْت بکشه. هو دَم اونہ خونشویی بَنَد بومه. ^{۴۵} عیسی بیورسه: «کی مہ دَسْت بزہ؟» وختی همه حَشا بوْدَن، پَطْرُس بوته: «اوستاد، مَرَدَم از هرسو تہ دورہ گوْدَن و تی سر زور آردرن!» ^{۴۶} اما عیسی بوته: «یہ نفر مہ دَسْت بزہ! چونکہ بفهمسم یکتہ نیرومی

جی بیرون بومہ!»^۷ او زناکم بدہ منئہ جا بوخوری، ہیطو کہ ترسون بو و پَرگسده بو جلو بومه و اونہ پا جیر بکتہ و ہمکس جلو بوتہ کہ چرہ اونہ دست بزہ و چُطو هو دم شفا بیتہ.^۸ عیسی اونہ بوتہ: «لاکو، تی ایمون تہ شفا بدہ. بشو بسلامت.»

^۹ عیسی حلہ گب زئدبو کہ یہ نفر از یایروس خونہ، کہ عبادتگاہ پیلتر بو بومه و بوتہ: «تی لاکوی بمورده، دہ اوستاد زحمت ندین.»^{۱۰} عیسی ہیطو کہ اینہ بشتؤسہ یایروس بوتہ: «واہیمہ ندار! فقط ایمون بدار و تی لاکو شفا هَگینہ.»^{۱۱} وختی کہ یایروس خونہ برسہ، نوگذاشتہ ہیشکی جز پطرس و یوحنا و یعقوب و او لاکو پتر و مئر اونہ امرہ خونہ میئن بائن.^{۱۲} ہمہ مردم او لاکو بہ شیون گودن و ونگ زئن. عیسی بوتہ: «ونگ زننن، چونکہ نمورده بلکہ خوتہ.»^{۱۳} اوشون عیسی روخشنای تن، چرہ کہ دوئسن کہ او لاکو بمورده.^{۱۴} اما عیسی او لاکو کہ دست بیتہ و بوتہ: «لاکو، ویریس!»^{۱۵} لاکو کہ روح وگرسہ و هو دم خوش جا سرای ویریس. عیسی بفرماسہ «یچی ہدین او بوخوری.»^{۱۶} او لاکو پتر و مئر غاغہ بوئن، اما عیسی اوشونہ حکم بودہ کہ ایی اتفاق ہیشکس نوگئن.

۹

دوازده رسول مأموریت

^۱ عیسی او دوازده تہ رسول جومہ گودہ و دوخندہ و اوشونہ قوت و ایختیار ہدہ تا ہمہ دیوؤن بیرون کونن و ناخوشی آنہ شفا بدئن؛^۲ و ایشونہ سرا دا تا خُدا پادشایی موعظہ بکونن و ناخوشون شفا بدئن.^۳ ایشونہ بوتہ: «ہیچی سفر بہ وینگیرین، نہ دس چو، نہ کولہ بار، نہ نون، نہ پول. شیمہ امرہ دوتہ پیرہنم وینگیرین.^۴ ہر خونہ ای میئن کہ بوشوئنن، تا زمونی کہ او محلائی شودرین، او خونہ میئن بیسین.^۵ اگہ مردم شمرہ قبول نوڈن، اوشونہ شہرای شوئن زمون، شیمہ پائان خاک فلاکنین تا بودونن کہ خدا غضب اوشونہ سر ہنہ.»^۶ پس رسولون راہ دکتن، دہات بہ دہات شوئن و ہر جا کہ رسئن، خوروم خبر گوتن و ناخوشون شفا دئن.

^۷ و اما ہمہ ایی اتفاقون خبر، ہیرودیس حاکم گوش برسہ. ہیرودیس گیج و سرگردون بوئنسبو، چرہ کہ بعضی آن گوتن عیسی ہو تعمیر دہندہ یحیی ایسہ کہ مُردہ آن جی ویریسہ.^۸ بعضی آنم گوتن ایلیای پیغمبر ظہور بودہ، بعضی

دیگرم گوئن یکتہ از قدیمی پیغمبرون، زنده بوبو.^۹ اما ہیرودیس بوتہ: «یحیی سر مو بیئم. پس ای کیسہ کہ ای چیزون اونہ بارہ ایشٹونم؟» و اونہ دومبال بو کہ عیسی بینی.

پنج ہیزار نفر غذا دئن

^{۱۰} اھیطو کہ رسولون وگرسن، ہرکاری کہ بودہ بُن عیسی بوئن. بازین عیسی اوشونہ خوش امرہ یکتہ شہر بہ ایسم یئت صیدا بیوردہ.^{۱۱} وختیکہ جماعت اینہ بفہمسن عیسی دومبالسر بوشوئن. عیسی ہم اوشونہ بہ گرمی قبول بودہ و ایشونہ امرہ خدا پادشاہی جی گب بزہ. و ناخوشونی کہ شفا خواستن، شفا بدہ.

^{۱۲} الون دہ غروب بوئدبو، او دوازہ تہ رسول عیسی ورجہ بومئن و بوئن: «جماعت سradی تا دہاتون وباغ و بیجارونہ دورو ور بوشن، و غذا و سرپناہ بیاجن، چرہ کہ ارہ یکتہ دور دکتہ جا ایسہ.»^{۱۳} عیسی اوشونہ بوتہ: «شمہ خودتوئن ایشون غذا بدین.» بوئن: «امہ جز پنج تہ نون و دوتہ ماہی ہیچی ندنیم، مگہ اینکہ بشیم و ہمہء ای مردم بہ غذا بینیم.»^{۱۴} اورہ، دوروبر پنج ہیزارتہ مرداک ایسابو. عیسی خوش شاگردوئن بوتہ: «مردم پنجاتہ پنجاتہ بندیشونین.»^{۱۵} شاگردوئن ایطوری بوئن و ہمہ بندیشونئن.^{۱۶} ہوموقع عیسی پنج تہ نون و دوتہ ماہی ویتہ، آسمون نیگاہ گودہ وبرکت بداء، اوشونہ تیکہ تیکہ بودہ و خو شاگردوئن ہدہ تا مردم جلو بنئن.^{۱۷} ہمہ بخوردن و سیر بوئن و زیاد بآردہ غذاچی، دوازہ تہ سبد جوما گودن.

بطرس اعتراف عیسی بارہ

^{۱۸} یکتہ روز عیسی خلوت میئن دوعا کائدبو و اونہ شاگردوئن فقط اونہ امرہ ایسابن. عیسی ایشونای بیورسہ: «مردم گونن مو کی ایسم؟»^{۱۹} جواب بدائن: «بعضی گونن تعمیر دہندہ یحیی ایسی، بعضی ائم گونن ایلای پیغمبری، و بعضی ہم تہ یکتہ از قدیمی پیغمبرون دوئن کہ زندہ بوبو.»^{۲۰} ہی موقع عیسی ایشونای بیورسہ: «شمہ چی؟ شمہ مہ کی دوئن؟» بطرس جواب بدہ: «تو ہو مسیح موعود خدا ایسی.»

^{۲۱} بازین عیسی ایشونہ جلوئہ بیتہ و دستور بدہ اینہ ہیشکس بہ نگین،^{۲۲} و بوتہ: «انسون ریکہ کہ مو ایسم بایسی خیلی رنج بکشی و شیخون و کاهینون سرؤن و تورات معلمون اونہ رد کونن و بکوشتہ بی و سومی روز میئن

ویرسی.»

^{۲۳} بازین هَمته بفرماسه: «اگه کسی بخوای می دومبال بای، باید خوش حشا بکونی، هر روز خوش صلیب ویگیری و می دومبال بای.»^{۲۴} چونکه هرکی بخوای خوش جونه نجات بدای، اونه از دَس دِئنه اما هرکی می واسه خوش جُون از دَس بدای، اونه نجات دِئنه.^{۲۵} چی فایده دِئنه که آدمی تمام دنیا بداری، اما خوش جُون دبازی یا اونه تلف کونی.^{۲۶} چونکه هرکس از مو و از می گبون عار بداری، انسون ریکه هم هوزمون که خوش جلال و خوش پُرجلال میئن و مُقدس فرشته آن میئن هنه، اونای عار دِئنه.^{۲۷} اما راست راست شماره گوئم، یسری آن اِره ایسئن که تا خُدا پادشایی نیئن، موردن مَره ونچیشئن.»

وگرسن عیسی دیم

^{۲۸} دَوَره وَر هشت روز که اپی گبونای بگذشته، عیسی، پطرس و یوحنا و یعقوب و یته و یکتَه کوه جور بُشو تا دوعا بکونی.^{۲۹} هو حال میئن که دوعا کاندبو، اونه دیم وگرسه و اونه رخت و لیباس سفید بؤ و سوسوزی.^{۳۰} یدفاری دوته مرداک، موسی و ایلیا، پیدا بوئون، اونه امره بنا بودن به گب زئن.^{۳۱} اوشون جلال میئن ظاهر بوئن و عیسی امره مردم آزادیای که اونه موردن امره انجوم بو گب زئن که خیلی زود اورشلیم میئن اتفاق دِکئنه.^{۳۲} پطرس و اوشونی که اونه امره بوئن خیلی ایشونه خوء دبو، اما هیطو که واخوب بوئن، عیسی جلال و او دوته مرداک که اونه وَرجه ایسابن بدئن.^{۳۳} زمونی که او دوته ان عیسی ورجائی شوئدبون، پطرس بوته: «اوستاد، امه ایسانن اِره خوبه! بدا سوتَه سرپناه بسازیم، یکتَه تئبه، یکتَه موسی به و یکتَه هم ایلیای به.» پطرس نوئنس چی گوئدره.^{۳۴} اپی گب حله پطرس زویون سر هتّه بو که یکتَه ابر پیدا بوبو و اوشونه سر سایه توده. هیطو که ابر میئن شوئدبون، ترس بوخوردن.^{۳۵} هوموقع یکتَه صدا ابر مئنا جی بیرون بومه که «اپی ایسه می ریکای می انتخاب بوبؤ؛ اونه گوش بدین!»^{۳۶} و هیطوکه صدا قطع بو، عیسی تنهایی بدّه ئن. شاگردون هیچی نوتن و او زمون از اوچیکه بدّه بُن، هیشکس بروز ندئن.

دیو بزّه ریکه شفا

^{۳۷} فردای روز، هیطو که کوهای جیر بومئن جیمعتَه زیادی عیسی بدئن.^{۳۸} یدفاری یکتَه مرداک جمعیت میئنای داد بزّه: «اوستاد، ته مَتت کوئتم لطف امره می ریکه سر نظر توئی، چونکه می هی یکتَه زاک.»^{۳۹} یکتَه روح یدفاری

اونه گينه و او هودَم نعره كشنه و پركنه و غش كوئنه، جوري كه اونه دَهَن گف كوئنه. ابي روح به زور اونه ويَلَه كوئنه و اونه نيمه جون اوره نِنَه. ^{٤٠} تي شاگردُون مَنَت بَوَدَم او روح اوناى بيرونا كوئن، اَمَّا نُتُونَسَن. ^{٤١} عيسى جواب بَدَه: «اي نسل بي ايمون و كج رو، تا كي شيمه اَمَرِه بَوُبم و سَمَرِه تحمل بكونم؟ تي ريكاهه اَرِه بَار.» ^{٤٢} هو وخت كه ريكاي عيسى طرف اَمادبو، ديو اونه به گل بزه و به غَش تَوَدَه. اَمَّا عيسى او پليد روح تَشَر بزه و او ريكه شفا بَدَه و اونه خو پَر دَس پَسپورده. ^{٤٣} مَرَدَم همته خدا بزرگي جي حيرون بَوئن

هو زمون ميئن كه همته عيسى كارونا جي در عجب بَوئن، او خوش شاگردُون بوته: ^{٤٤} «اوچيزيكه خوانم شمره بوگم خوب گوش بكونين: انسون ريكه كه مو ايسم مَرَدَم دَس امره تسليم بنه.» ^{٤٥} اَمَّا شاگردون اونه منظورِ نَهَمَسَن. چونكه اوشوناي جا بده بومؤنسه بو تا اوشونه حالي نبى و ترسَن ابي قضيه اونا جي بپورسن.

كي از همه پيلتر ايسه؟

^{٤٦} يكته روز شاگردُون ميئن ابي بگو مگو بوبو كه كويكته از اوشون همه كساي پيله تره. ^{٤٧} عيسى كه دوتس اوشون ديل ميئن چي گوزرنه، يكته زاكي كيشيته و بارده خوش كنار، ^{٤٨} و اوشونه بوته: «هركه ابي زاكي مي ايسم واسه قبول بكوني؛ مه قبول بوده و هركي مه قبول بكوني، مي سرا داكه قبول بوده. چونكه شيمه ميئن اوني پيله تره كه از همه كوشتايتر بي.» ^{٤٩} يوحنا بوته: «اوستاد، يكنفره بدئم كه تي ايسم امره ديو بيرون گود، اَمَّا چون از امه نُبو، اونه جُلُوئه بيتيم.» ^{٥٠} عيسى بوته: «اونه جُلُوئه نكيرين، چونكه هركي برضد شمه نيه، شيمه اَمَرِه ايسه.»

عيسى قبول نوبئن سامره ميئن

^{٥١} وختي كه زمون وگرسن عيسى به آسمون نزديك بو، او مصمم بو كه اورشليم سو بشي. ^{٥٢} پس خوشاي جلوتر، چندنفر سرا دا كه يكته از سامريون دهاتون بوشوئن تا اونه به همه چيه حاضر كونن. ^{٥٣} اَمَّا اوره مردومؤن اونه قبول نُودَن، چونكه اورشليم سو شوئدبو. ^{٥٤} وختيكه اونه شاگردُون، يعقوب و يوحنا، اينه بدئن، بَوئن: «اي آقا، خوانئي بوگويم آتش آسموناي بوارى و همه اوشونه سر به نيست بكوني [هيطو كه ايليا بوده]؟» ^{٥٥} اَمَّا عيسى اوشونه وگرسه، تشر بزه [و بوته: «شمه نودنين از كويكته روح ايسين! ^{٥٦} چونكه

انسون ریکه که مو ایسم نومّه که مردم جون بگیری بلکه بومه تا نجات بَبخشی.» [بازین یکتّه دهات دیگه میئن بوشوئن.

عیسی دومبال گودن بها

^{۵۷} راه میئن، یه نفر عیسی بوته: «هرجا بشی، تی دُومبالسر هنم.» ^{۵۸} عیسی جواب بَدّه: «شالوئن خوشوئن به لونه دَئِن و آسمون پرنده انم فک، اما انسون ریکه که مو ایسم هیچ جا ندَئنه خوش سر بنای.» ^{۵۹} عیسی یه نفر دیگه بوته: «می دُومبال بیه.» اما او جواب بَدّه: «آقا، اول بدا بوشوم تا می پتر بمورده پس، گل کونم و بائم.» ^{۶۰} عیسی اونه بوته: «بدا مُرده آن، خوشونه مُرده آن گل کونن؛ تو بشو و خُدا پادشاهی به موعظه بکون.» ^{۶۱} یکتّه دیگه بوته: «آقا، ته دُومبال کوئتم، اما اول بدا تا وگردم و می خانواده امره خداحافظی بکونم.» ^{۶۲} عیسی جواب بده: «گسی که خو دستِ شخم زئنه بیری و خو پشت سر نیگاه کونی، خُدا پادشاهی به قابیل نیه.»

۱۰.

عیسی هفتاد شاگرد سرادئنه

۱) بازین، عیسای خُداوند هفتاد نفر دیگرم سیوا بوده و اوشونه دوته دوته خوش جلوتر هر شهر و ولایت سو که قصد داشت اوره بشی سرا دا. ^۲ ایشونه بوته: «بار فراوون، اما کارگر کم. پس، صاب بارای بخوائین خوش بار پئنه به کارگر سرادای. ^۳ بشین! مو شمره بَرّه آن مورسوئن ورگون میئن سرا دِئتم. ^۴ شیمه امره نه پول نه کول بار و نه یکتّه چاروق وینگیرین، و راه میئن شیمه وختِ سلام احوالپرسی به هم نئین. ^۵ هر خونه ای که دیرون شئین، اول بوگوین: "سلام به ای خونه بای." ^۶ اگه او خونه میئن گسی صلح و سلام اهل بی، شیمه سلام اونه سر قرار گینه؛ وگرنه، شیمه به وگردنه. ^۷ او خونه میئن بیسین و هرچی شمره هدئن، بُخورین و وودوشین، چونکه کارگر مُزد اونه حق. از ای خونه به او خونه جابجا نیین. ^۸ هیطو که یکتّه شهر میئن بُشوین و شمره گرمی امره قبول بوذن، هرچی شیمه جلو بنن، بُخورین. ^۹ اوره ناخوشوئن شفا بدین و بوگوین: "خُدا پادشاهی شمه به نزدیک." ^{۱۰} اما هروخت که یکتّه شهر میئن بوشوین و شمره قبول نوذن، او شهر کوچه آن میئن بشین و بوگوین: ^{۱۱} "امه حتی شیمه شهر خاکم که امه پائان سر بنیشته، شیمه ضد فلاکتینیم. با ای حال

بودونین که خُدا پادشایی نزدیک بودره.^{۱۲} شماره گونم که داوری روز میئن، مجازات تاب، شهر سُدوم که گناه میئن غرق بؤ، سهلتر بنه تا او شهر به.

«^{۱۳} وای بر تو، ای شهر خورزین! وای بر تو، ای شهر بیت صیدنا! چونکه اگه مُعجزاتی که شیمه میئن عمل بوبؤ صور و صیدون شهرون میئن دکتہ بی، اوره مردم خیلی پیشتر پلاس دودن و خاکستر سر نیشتن و توبه گودن.^{۱۴} اما داوری روز میئن، مجازات تاب، صور و صیدون شهرون به سهلتر بنه تا شیمه به.^{۱۵} و تو ای شهر گفرناحوم، تا آسمؤن گوف جؤر، شنی؟ هرگی، بلکه جیرترین جای جهنم میئن کئی.»

«^{۱۶} هرکس شماره گوش بدای، مه گوش بدا و هر کس شماره قبول نکونی، مه قبول نوده و هرکس مه قبول نکونی، اونی که مه سرا دا، قبول نوده.»

^{۱۷} او هفتاد نفر، ذوق امره و گرسن و بوتن: «آقا، حتی دیوون هم تی ایسم واسه آمرای فرمون پئن.»^{۱۸} عیسی ایشونه بوته: «شیطون بدم که برق مورسؤن آسمونای جیر کتدره.^{۱۹} مو شماره قدرت و ایختیار هدئم که میلونون و عقربون و تمام دشمن قدرت پامال بکونین، و هیچی شماره آسیب نرسؤننه.^{۲۰} با ایحال اینای ذوق نکونین که پلید روحؤن شمرا فرمون پئن، بلکه اینای ذوق بکونین که شیمه ایسم آسمؤن میئن بنویشته بوبؤ.»

^{۲۱} هو وخت میئن، عیسی روح القدس شادیاجی پورا بو و بوته: «ای پئر، آسمؤن و زمین صاب، ته ستایش گوئم که ای حقیقتون از حکیمون و فهمیده آن جا بدای و کوشتای زاگون به آشکار بودی. بله، ای پئر، چونکه خواسته پر از لطف تو، اینه واسه بو.^{۲۲} می پئر همه چیزه مه بسپورده. هیشکی نودؤنه ریکه کیسه جز پئر، و هیشکی نودؤنه پئر کیسه جز ریکه، و هرکس که ریکه بخوای، پئر اونه به آشکار کوئنه.»

^{۲۳} بازی عیسی و گرسه و خلوتی شاگردؤن بوته: «خوشا به حال چیشمؤنی که اوچیزی شمه اینین، بینه.^{۲۴} چونکه شیمه به گوئم خیلی از پیغمبرون و پادشاهون ناجه داشتن اوچیکه شمه اینین بیئن و ندئن، و اوچیکه شمه ایشتونین، بشتؤن و نشتؤسن.»

خُروم سامری حیکایت

^{۲۵} یه روز یکتہ از قاضی آن ویریسہ تا ای پرسش امره، عیسی مَحک بَرنی: «ای اوستاد، چی بکونم تا ابدی زندگی بدست بئرم؟»^{۲۶} عیسی اونه بوته:

«تورات مین چی بنویشته بوبو؟ اونای چی فهمنی؟»^{۲۷} جواب بده: «خدواند
 تی خُدا تمام دلیل و تمام جون و تمام قوت و تمام فکر امره دوست بدار و تی
 همسایه تی مورسون دوست بدار.»^{۲۸} عیسی بوته: «دُرست جواب بدای.
 اینه انجوم بدی که زنده مؤنی.»

^{۲۹} آما او قاضی چونکه خواس خوش توجیه بکونی عیسای بیورسه: «ولی می
 همسایه کیسه؟»^{۳۰} عیسی اونه جواب بده: «یکته مرداکای اورشلیمای آریحا
 شهر سو شوئدبو. راه مین راهزون دَس دگته. اوشون اونه لُخت گودن،
 بکوئن، و نیمه جون اونه ویله گودن و بوشوئن.^{۳۱} از قضا یکتا از یهود کاهنون
 معبد اورای شوئدبو. آما هیطو که اونه چیشم او مرداکاکه دگته، خوش راه گج
 گوده و از اوطرف جاده بُشو.^{۳۲} یکتا لای که معبد خدمتکار بو هم از اوره رد
 بؤدبو. اونم هیطو اوره برسه و او مرداکاکه بده، خوش راه گج گوده و از یک
 طرف دیگره جاده بُشو.^{۳۳} آما یکتا مسافر که سامری بو هیطو که اوره برسه و
 او مرداک بده، اینه دلیل اونه حال به بسوته.^{۳۴} پس اونه ورجه بوشو و اونه
 زخمون سر شراب فوده و روغن امره بمالسه و اونه دوسه. بازین اونه خوش
 الاغ سر بنه و یکتا کارمرسه سو بپرده و اونه فرس درس بوده.^{۳۵} فردای، دوروز
 کارگری دستمزد شی کارمرسه صاب هده و بوته: «ای مرداکاکه فرس درس بکون
 و اگه بیشتر از ای خرج بودی، هیطو که وگرسم ته هدینم.»^{۳۶} الون تو چی
 گونی کویکتا از ای سه نفر، او مرداکاکی که راهزون دَس دگته همسایه بو؟»
^{۳۷} جواب بده: «اونی که اونه به رحم بوده.» عیسی اونه بوته: «بُشو و تو هم
 هیطوری بکون.»

مریم و مارتا

^{۳۸} هیطو که راه مین شوئدین، یکتا دهات برسن. اوره یکتا زناک، به ایسم
 مارتا عیسی خوش خونه میمؤن بوده.^{۳۹} مارتا یکتا خاخور داشت به ایسم
 مریم. مریم عیسی پائان ورجه نیشتبو و اونه گبون گوش داندبو.^{۴۰} آما مارتا
 حسای میمؤن داری به سرگرم بو. مارتا عیسی ورجه بومه و بوته: «آقا، ته مهم
 نیه که می خاخور، مه میمونداری مین دَس تنها بنه؟ اونه بگو که مه کمک
 بکونی!»^{۴۱} آما عیسای خُداوند جواب بده: «مارتا! مارتا! تو خیلی چیزون واسه
 ته پریشون و دمغ کوئی،^{۴۲} آما فقط یه چی لازم ایسه؛ و مریم هو خوروم چیه
 سیوا بوده، و اونای هیته نبه.»

عیسی دعا گوَدنِ خو شاگردون آموجیننه

ایه روز عیسی یه جا دوعا کادبو. عیسی دعا تمنه بو پس، یکتِه از اونه شاگردون بوته: «آقا، دوعا گوَدنِ آمَرِه باموج، هیطو که تعمید دهنده یحیی خوش شاگردون باموته.»^۲ عیسی ایشونه بوته: «هر وخت دوعا کادربن، بوگوین:

”«پئر،

تی ایسم مُقدّس بی،

تی پادشاهی بای،

آمه هرروزِ نونِ هر روزِ آمَرِه هدی.

آمه گناهونِ بَبَخش،

چونکه آمَرَم همته امه قرضدارون بَخشنیم.

و آمَرِه امتحون میئن تَوندی.»

^۵بازین ایشونه بوته: «کیسه از شمه که یکتِه رفیقِ بَداری، و نیصفِ شو اونه ورجه بشی و بوگوی: ”رفیق، سُه ته نون مَه قرض هدی،^۶ چونکه یکتِه از می ریفقون سفراجی وگرسه، و مو هیچی ندانم تا اونه ورجه بِنم،”^۷ و او از خونه میئناى جواب بَدای: ”مَع زحمت ندی. در قفل ایسه، و می زاگون می امره جا میئن خوتن. منئم از می جا ویریسم و یه چی ته هدئم.”^۸ شمره گوئم، شاید خو ریفق واسه ویریسی و اونه نون هندای، اما اونه اصرار واسه ویریسنه وهر چی که لازم دئنه اونه هدئنه.

«^۹پس شمره گوئم، بخوائین که شمره هَدَه بَنه؛ واموجین که یابنین؛ و بَکوئین که در شیمه رو بارَ بَنه.^{۱۰} چونکه هرکی بخوای، اونه هده بَنه وهر کی واموجی، یابنه؛ و هرکی بَکوئی، در اونه به بارَ بَنه.^{۱۱} کویکتِه از شمه پئرون، اگه اونه ریکه اونای ماهی بخوای، یکتِه میلیون اونه هدئنه؟^{۱۲} یا اگه مَرغونه بخوای، یکتِه عقرب اون هدئنه؟^{۱۳} شمه که بد ایسین دوئنین که چوطو شیمه زاگون خوروم چی هدین، چقدر بیشتر شیمه آسمونی پئر روح القدس هرکس که اونای بخوای، بخشنه.»

عیسی و بَعَلزبول

۱۴ عیسی یکتہ لال دیو یہ نفرای بیرون کاندبو. هیطو کہ دیو بیرون بُشو، لال مردکای بتونسہ گب بزنی و مردم مات بوئن. ۱۵ اما بعضی اُن بوئن: «او دیوؤن، بعلزبول یاری امرہ، کہ دیوؤن پیلہ تر ایسہ، بیرون کوئٹہ.» ۱۶ بقیہ اُم اونہ امتحون بہ، دائم یکتہ آسموئی نیشونہ خواسن. ۱۷ عیسی اوشونہ فیکرون بفہمسہ و بوٹہ: «ہر مملکتی کہ ضد خودوش دستہ دستہ پی، سر بہ نیست بنہ، و ہر خونہ ای کہ ضد خودوش دستہ دستہ پی، فبنہ. ۱۸ اگہ شیطون ہم خوش ضد دستہ دستہ پی، چُطو اونہ مملکت برقرار مژنہ؟ چون گوئین کہ مو بعلزبول یاری امرہ دیوؤن بیرون کوئٹہ. ۱۹ اگہ مو بعلزبول یاری امرہ دیوؤن بیرون کوئٹہ، شیمہ شاگردؤن کی یاری امرہ اوشونہ بیرون کوئٹہ؟ پس ایشون، شمرہ قضاوت کوئٹہ. ۲۰ اما اگہ مو خدا قدرت امرہ دیوؤن بیرون کوئٹہ، حتم بدوئین کہ خدا پادشاہی شیمہ بہ بومہ. ۲۱ ہر وخت یکتہ قوی مرداک کہ حیسابی مسلح بوؤ، خوش خونہ بیای، اونہ مال و منال در امون مژنہ. ۲۲ اما وختی یہ نفر اونای قویتر اونہ سر فترکی و حریف بی، سلاحي کہ او مرداک پوشت بہ او گرمہ، اونای ہگینہ، دارایی تقسیم کوئٹہ. ۲۳ ہرکس کہ می امرہ نیہ، می ضید، و ہرکس کہ می امرہ جومہ نکونی، پخش کوئٹہ.

پلید روح، وگردنہ

۲۴ « اوزمون کہ پلید روح یہ نفرای بیرون ہنہ، خشک و بی او جیگان سو شنہ تا یکتہ جا خوش استراحت بہ بیاجی. اما چون نیاجنہ خوش امرہ گونہ: ”او خونہ ای کہ اورای بومام، وگردنم.“ ۲۵ و ہیطو کہ اورہ رسنہ او خونہ تمیز گودہ و قشنگ اینہ، ۲۶ شنہ و ہفت تہ روح بدتر از خودوش ہم آبنہ، و ہمتہ شن دیرون و اورہ نیشنن. سراخر، او آدم حال از اونہ اولِ حال بدتر بنہ.»

۲۷ وختی کہ عیسی اپی گبؤن گوندبو، یکتہ زناک جمعیت میئای بلند بلند بوٹہ: «خوش بہ حال او زناکی کہ تہ بچہ و تہ شیر بدہ.» ۲۸ اما عیسی بوٹہ: «نہ، بلکہ خوشا بہ حال اوشونی کہ خدا کلام ایشوئن و اونہ بجا آبن.»

یونس پیغمبر نیشونہ

۲۹ ہیطو کہ جمعیت زیادتر بؤدبو، عیسی بوٹہ: «اپی نسل، نسل ایسہ شرور. یکتہ نیشونہ دومبال ایسن! اما نیشونہ ای ایشونہ ہدہ بنہ جز یونس پیغمبر نیشونہ. ۳۰ چون هوطو کہ یونس، نیشونہ ای بو نینوا مردم بہ، انسون ریکہ کہ مو ایسم ہم، اپی نسل بہ نیشونہ ایسہ. ۳۱ داوری روز میئن، جنوب

ملکه ابی نسل امره ویریسنه و ایشونه محکوم کوئنه، چونکه، او از اوسر دنیا بومه تا سلیمان حکمت بشتوئه و بین، که یه نفر پيله تر از سلیمان اِره ایسه. ^{۳۲} نینوا مردم داوری روز میئن ابی نسل امره ویریسئن و اوشونه محکوم کوئنن، چونکه اوشون یونس موعظه واسه توبه بوئن، که بین، ینفر پيله تر از یونس اِره ایسه.

شیمه میئن روشنایی

«^{۳۳} هیشکی گردسوز وانگرونپئنه تا اونه جا بدای یا یکتہ بیدره جیر بنای، بلکه گردسوزه چراغدون سر نئئن تا هرکس دیرون بای اونه روشنایی بینه. ^{۳۴} تی چیشم، تی بدن چراغ. وختی تی چیشم سالم بی، تی تمام بدن روشنه بنه. اما وختی تی چیشم فاسید بی، تمام تی بدن ظلماتای پورا بنه. ^{۳۵} پس واخوب ببو نبی که او روشنایی ای که تی میئن هئنه، ظلمات بی. ^{۳۶} آگه شیمه تمام بدن روشنایی میئن بی و هیچ ذره ای از او ظلمات میئن نبی، هوموقع تمام شیمه بدن روشنایی میئن موئنه هوطوکه یکتہ چراغ پور نور شیمه سر فوتوئنه.»

وای بر فریسی عالیمون و قاضی آن

^{۳۷} هیطو که عیسی خوش گبون تمنه گوده، یکتہ از فریسی فرقه عالمون اونه غذا خوردن به دعوت بوده. پس عیسی اونه خونه بئشو و بنیشته. ^{۳۸} اما فریسی وختی که بده عیسی خوش دستون قبل غذا خوردن نوشورده، خیلی تعجب بوده. ^{۳۹} هوموقع عیسی خداوند اونه بوته: «شمه فریسی ان کاس پیاله بیرون پکا کوئنن، اما از دیرون پور از حرص وطمع و شرارت ایسین! ^{۴۰} ای نادونون، مگه اونی که بیرونه بساته، دیرون نساته؟ ^{۴۱} اما از اوچیزی که شیمه میئن هئنه صدقه هدین و بینین همه چی شیمه به پکا بنه.

«^{۴۲} اما وای برشمه ای فریسی ان! چونکه شمه از بینه و کوتکوتو و همه جوهره سبزی، دهیک هدئینن، اما عدالت و خدا محبت نده بو گنینن. ایشون بدون اونکه اوشونه نده بو بگترین بایستی انجوم بدابین. ^{۴۳} وای بر شمه ای فریسی ان! چونکه دوست دئینن عبادتگاهون میئن بهترین جیگاه بنیشین و مردم، کوچه و بازار میئن شمره سلام بوگون. ^{۴۴} وای برشمه! چونکه قبرونی بی نام نیشون مورشونین که مردم نوئنسه اوشونه سر راه شنن و ردّا بنن.»

^{۴۵} یکتہ از قاضی آن اونه جواب میئن بوته: «اوستاد، تو ایی گبون آمره، آمرم توهین کادری.» ^{۴۶} عیسی بوته: «وای بر شمه هم ای قاضی آن، که سنگین بار

مردم دوش سر نئين، اما خودتون نخوانين حتى يکته انگوشت، کمک واسه اونه جیر بنين. ^{٤٧} وای برشمه که پیغمبرونی واسه که شیمه پٿرون اوشونه بکوشتن مزار چاکونين! ^{٤٨} هینه واسه شمه گواپی دئنين و او کارونی که شیمه پٿرون انجوم بدابوئن تصدیق کوئنين. چونکه اوشون پیغمبرون بکوشتن و شمه اوشونه به بوقاع چاگودين. ^{٤٩} هینه واسه خدا حکمت بفرماسه که ”مو اوشون واسه پیغمبرون و رسولون سرا دئتم. اما بعضی ان کوشنن و بعضی انم آزار رسونبئن.“ ^{٥٠} تا، خون همه پیغمبرونی که از اول دونیا تا الون فبو بو، ابي نسل گردن بی- ^{٥١} از هابیل خون تا زکریا خون که قربانگاه و محرابگاه میئن فبو. بله، شمره گوئم که ابي نسل ایشون واسه حساب پس دئنه. ^{٥٢} وای بر شمه ای قاضی ان! چونکه معرفت کلید بدوزیئن. خودتون دیرون نوشوئین و اوشون جلو که خوانن دیرون بوئن هم گینين.»

^{٥٣} وختیکه عیسی بیرون بشو، تورات معلمون و فریسی ان بنا بمخالفت اون امره بودن و اونه زور باردن تا خیلی چیزوناجی گب بزنی ^{٥٤} و اونه چر سر نیشتبون تا یکته گب اونه زبونای بیرون بای تا اونه گرفتار کونن.

۱۲

فریسی خمیرمایه جی دوری بکونين

ابی وخت میئن، هیزارون نفر جومه بوبون، اونقدر که همدیگر پا دمتن. عیسی اول خوش شاگردون امره گب زن بنا بوده و بوته: «فریسی فرقه عالمون خمیرمایه جی، که هوریاکاری ایسه، دور بین. ^٢ هیچ چی دخوته نیه که آشکارا نبی و هیچی جیگاه بوخورده نیه که بده نبی. ^٣ اوچیکه ظلمات میئن بوتین، روشنایی میئن بشتوسه بنه، و اوچیزیکه دوسته درون پوشت پیچ پیچی بودین، بومون جورا جی اعلوم بنه.

«^٤ ریفقون، شمره گوئم اوشونای که جون کوشنن و هی یکته کار بیشتر گوده مینن، واهیمه ندارین. ^٥ شمره نیشون دئتم، کیا جی باید ترسئن: اونای بترسین که وختی شیمه جون بیته، ابي قدرت و ایختیار دئنه که دوزخ میئن تودای. بله، شمره گوئم، اونای باید ترسئن. ^٦ مگه پنج ته چیشنک، دو قورون نفروشنن؟ هینه واسه، حتی یکته از اوشون خدا ورجه فراموش نبنه. ^٧ حتی شیمه سر مو همته بوشمارده بوبو. پس واهیمه ندارین، چونکه شیمه ایرزش هیزارون چیشنکای بیشتره.

«^۸شمره گوئم، هرکسی ازمو، مردم ورجه اعتراف بکونی، انسون ریکه که مو ایسم هم از اونای خُدا فرشته اُن ورجه اعتراف کوئنه.^۹ اما هرکسی مردم ورجه مه حشا بکونی، خُدا فرشته اُن ورجه حشا بنه.^{۱۰} هرکسی یکتہ گب ضد انسون ریکه که مو ایسم بوگوی، ببخشه بنه، اما هرکسی روح القدس کُفر بوگوی، ببخشه بنه.^{۱۱} هیطو که شمره عبادتگان و حاکمون و پيله ترون ورجه بپورن، ديل ناگرون نبين که چطو خودتونای دفاع بکونين يا چي بوگوين،^{۱۲} چونکه اوزمون، روح القدس اوچيزی که بايد بوگوين شمره آموجبئنه.»

نادون ارباب حيكاي

^{۱۳}يه نفر جمعيت ميئنای اونه بوته: «اوستاد، می برار بگو می پئ ارث می آمره قسمت بکونی.»^{۱۴} اما عیسی جواب بده: «مرداک، کی مه شیمه میئن قاضی یا موقسیم بوده؟»^{۱۵} پس مردم بوته: «واخوب بین و شمره حرص و طمعای دور بدارین، چونکه آدمی زندگی به زیادی اونه مال و منال نیه.»^{۱۶} بازین اپی حیکایت ایشونه به بارده: «یکته ارباب زمین، خیلی بار بارده.^{۱۷} پس او ارباب خوش آمره فکر بوده،”چی بکونم، چونکه جایی ندئتم می بار بنئم؟“^{۱۸} بازین بوته: ”دوئم چی بکونم! می تیلمارون فگردونبئتم و تیلمارون پيله تر چاکوئتم، و همه گندم و می دارایی اونه میئن انبار کوئتم.^{۱۹} و می جوئن گونم: ای جوئن، خیلی سال که هنقدر دارایی جوومه گودی. الوئن ده آروم بگیر؛ بوخور و وودوش و خوش ببو.“^{۲۰} اما خُدا اونه بوته: ”ای نادون! هی امشو تی جوئن بیته بنه. الون دارایی ای که جوومه گودی، کی شی بنه؟“^{۲۱} اپی ایسه آخرعاقبت کسی که خوشه به دارایی جوومه کوئنه، اما خُدا ورجه مالدار نیه.»

نیگرون نبین

^{۲۲}بازین عیسی شاگردون بوته: «پس شمره گوئم، شیمه زندگی به نیگرون نبین که چی بخورین، و نه نیگرون شیمه جوئن که چی دکونین.^{۲۳} زندگی از خوردن و جوئن، رخت و لباسای بیشتر ایرزش دئنه.^{۲۴} کلاجوئن نیگاه بکونین: نه کارئن و نه بیئنن، نه تیلمار دائنن و نه کندوج؛ با اپی همه خُدا اوشونم روزی هدئنه. و شمه چقدر با ایرزشتر از پرنده اینن!^{۲۵} کیسه از شمه که بتوئه دیل نیگرونی امره، اپی خوش عمر زیاد کونی؟^{۲۶} پس، آگه اپی کوشتای کارم انجوئم دئی منین، چره بقیه به دیل نیگرونین؟^{۲۷} سوسنون نیگاه بکونین که چطو پيله بنن؛ نه سختی کشنن و نه ریسنن. با ایحال شمره گوئم که حتی سلیمان هم

خوش اپی همه شکوه و جلال امره، یکتہ ای سوسنون مورشون قشنگ نبؤ. ۲۸ پَس آگہ خُدا صحرا و شَن کہ ایمره هَنه و فردا تنوره میئن تودَه بنه، ایطوری پوشیننه، چقدر بیشتر شمیره، ای کم ایمونون! ۲۹ پَس اینه دومبال نبین که چی بُخورین یا چی وودوشین؛ ایشونه به نیگرون نبین. ۳۰ چونکه ای دنیا قومون ایجور چیزون دِمبال ایسن اما شیمه پُر دؤنه که، شمرم ایشون احتیاج دَنین. ۳۱ پَس بجای اوکار، شمه اونه پادشایی دومبال بین و همه ایشون شمیره هَدَه بنه.

«آی کوچ گله، واهیمه ندارین، چونکه شیمه پُر خوشحالی اینه که پادشاهی شمیره هَدای. ۳۳ اوچیزی که دَنین بفروشین و اوشونی که محتاجن هَدین؛ شیمه به کیسه ائی فراهم بکونین که نیستی، و گنجی آسمون میئن جومه کونین که تمَنه نبی، جایی که نه دوزد هنه و نه بید زَنه. ۳۴ چونکه هرجایی که شیمه گنج هَتَه، شیمه دیل هم اوره هَتَه.

حاضر بین

«همیشه خدمت گودن به حاضر بین. ۳۶ هوشونی مورشون بین که خوشون ارباب ریفای ایسن که عروسیاچی وگردی، تا هیطو که برسه و در بکوته، تا تادی اونه به باز گونن. ۳۷ خوشا به حال هو خدمتکارونی که وختی اوشون ارباب وگردنه، اوشونه بیدار بینه. راست راست، شمره گونم، خودش خورخت خدمت دوکوئنه؛ اوشونه سفره سر نیشونیننه و هنه ایشونه خدمت کوئنه. ۳۸ خوشا به حال هو خدمتکارونی که وختی ایشونه ارباب هنه، چی نصف شو، چی صوبه دم، ایشونه بیدار بینی.

«اما اینه بدونین که آگه صابخونه دونس که دوز چی ساعت میئن هنه، نوگذاشت خو خونه آئی دوزدی بی. ۴۰ پَس شمه هم باید حاضر بیسین، چونکه انسون ریکه هم، وختی هنه که اونه ریفای نیئن.»

۴۱ پطرس عیسای بپورسه: «آقا، ای حیكایت آمه به بآردی یا همته به؟»
 ۴۲ عیسای خُداوند بوته: «پس او امین و آگه مباشر کیسه که اونه ارباب اونه خوش خونه خدمتکارون پیلتر چاکوئنه تا اوشونه خوراک سهم بموقع هَدی؟»
 ۴۳ خوش به حال او غلومی که وختیکه اونه ارباب وگردنه، اونه خو کار سر بینی.
 ۴۴ حقیقتاً شمره گونم که اونه خوش هَمه ی دارایی، سر جور نِنه. ۴۵ اما آگه او غلوم خوش امره بوگوی که «ارباب، دیر گوده»، و بنا به آزار نوکرون و کلفتون

بکونی، و بخوری و وودوشی و مست کونی،^{۴۶} بازین او روزی که خو ارباب ریفا نیه و او ساعت میئن که او واخُب نیه هنه و اونه دوخَئله کوئنه و خیانتکارون جیگاه میئن تودئنه.

«^{۴۷} غلؤمی که خوش ارباب خواسه دونه و با هو حال، خوشی او کار به آماده نوگئنه، حسابی چوب خوئنه.^{۴۸} اما او که خو ارباب خواسه نودوئنه و کاری کوئنه که تنبیه گودن قابیل ایسه، کمتر چوب خوئنه. هرکس که اونه بیشتر هده بی، اونای بیشتر حساب هیته بنه؛ و هر کس که اونه بیشتر بسپورده بی، اونه جواب دهی هم بیشتر بنه.

آشتی نه، سیوا بوئن

«^{۴۹} مو بومئم تا زمین سر آتش واگیرونم، و ای کاش که تا الؤن بل بیته بو بوئی! ^{۵۰} مو یکنه تعمید دئتم که باید بگیرم، و تا او به انجؤم برسی خیلی پریشونم. ^{۵۱} گمون کوئنین که بومئم آشتی زمین سر بآرم؟ نه، شمره گونم، بومئم تا سیوایی تودئم. ^{۵۲} چونکه از ایی ببعده، پنج نفر میئن از یکنه خونه اهل، سیوایی دکنه؛ سُه ته بر ضد دوته بنن و دوته بر ضد سُه ته. ^{۵۳} اوشون میئن سیوایی دکنه بنه، پئر ضد ریکه و ریکه ضد پئر، مئر ضد لاکو و لاکو ضد مئر، شومئر ضد عروس و عروس ضد شومئر.»

زمون تعبیر

^{۵۴} بازین جماعت بوته: «هیطو که بینین یکنه ابر مغربای پیدا بوئو، تاتادی گونین: "باروون هنه،" و بارون هم وارنه. ^{۵۵} و هیطو که جنوبای باد هنه، گونین: "هوا خیلی گرم بنه،" و هیطورم بنه. ^{۵۶} ای دوروئوئن! شمه که خوب دوئنین زمین و آسمون وضعیت چطو تعبیر بکونین، چطو ایسه که الؤن زمونی که اونه میئن ایساین، منیئن تعبیر گودن؟

«^{۵۷} چره خودتون درباره اوچیزی که دُرسته قضاوت نوگئنین؟ ^{۵۸} زمؤنی که تی شاکی امره حاکم ورجه شنی، تقلاً بکون تا راه میئن اونه امره آشتی بکونی، نبی که ته قاضی ورجه ببورن و قاضی هم ته مأمور بسپوری، و زیندون میئن دکای. ^{۵۹} ته گوئم که تا آخرین قرؤن هندای، زیندؤن مئنا بیرون نائی.»

١ هو زمون مین، بعضی اُن که اوره ایسابون، جلیئناجی عیسی امره گب بزئن که پیلاؤس اوشون جوری بکوشته بو که اوشون خون، خوشون قربانی ان خون امره قاطی بوبؤ بو. ٢ عیسی بوته: «گمؤن کوئین او جلیلی انی که به اپی روز دکتن، جلیل بقیه مردومون جی گناهکارتر بوئن؟ ٣ شمره گوئم که ایطوری نیه. بلکه آگه توبه نکونین، شمرم همته هلاک بنین. ٤ یا گمون کوئین او هجده نفر که شیلوآم بُج اوشون سر فگرسه و بکوشته بوؤن، دیگر مردومون اورشلیم جی گناهکارتر بوئن؟ ٥ شمره گوئم که ایطوری نیه. بلکه آگه توبه نکونین، شمرم همته هلاک بنین.»

٦ بازین اپی حیکایت بآرده: «یکته مرداک خوش انگورباغ مین یکتہ انجیل دار بکاشته بو. هیطو که خواس دار بار بچینی، هیچی اونه سر نیاته. ٧ پس خوش باغبون بوته: ”سه سال ایسه که اپی دار بار چیین به هنم اما هیچی گیر نابئنم. اونه ببین، چره خاک هدر شی؟“ ٨ اما باغبون جواب بده: ”آقا، بدار یه سال دیگرم بومؤنی. اونه دور کینتم و اونه گود دینم. ٩ آگه سال دیگه بار بارده که هیچی؛ آگه نارده اونه ببین.“»

علیل زناکی شفا

١٠ یکتہ از مقدس شنبه روزؤن، عیسی یهودی اُن عبادتگاه مین مردوم آموت. ١١ اوره زناکی ایسابو که یکتہ روح اونه هیجده سال علیل بوده بو. هچیمسه بو و هیچ جوهره منیس راست بیسی. ١٢ وختی که عیسی زناک بده، اونه دوخونده و بوته: «زناک، تی معلولیتای خلاص بوی!» ١٣ بازین زناک سر دس بنا و او یدفاری راست بیسه خُدا ستایش بوده. ١٤ اما عبادتگاه پیلتر، از اوره که عیسی شنبه مین شفا بده بو، برزخ بو و مردم بوته: «شش روز کار گودن به دئین. او روزؤن مین باین و شفا هگیرین، نه شنبه مین.» ١٥ عیسی خُداوند بوته: «ای دوروئون! هیته از شمه شنبه مین شیمه گاو یا الاغ گئچه مئنای باز نوگئنه تا آو دئن به بیرون بیره؟ ١٦ نباستی اپی زناکم که ابراهیم لاکو ایسه و شیطون هجده سال اونه اسیر بوده بو، شنبه مین اپی گرفتاری جی سرادائن؟» ١٧ وختی عیسی اپی چیزون بوته، اینه مخالفون همته شرمنده بوؤن، اما جمعیت همته اونه پيله کارونای شاد بوئن.

خردل دنه حیکایت و خمیرمایه حیکایت

١٨ هووخت عیسی بوته: «خُدا پادشایی چیه مؤنه؟ و اونه بوگوم چی

مورسؤن ایسه؟^{۱۹} خردل دنه مورسون که یکتہ مرداک اونه ویتہ و خوش باغ میئن بکاشته. او دنه سبز بو و یکتہ دار بوبو، جوری که آسمؤن پرندہ آن بومئن و اونه خالؤن میئن فک بساٹن.»

^{۲۰} ھندہ بوتہ: «خُدا پادشایی بوگوم چی مورسؤن ایسه؟^{۲۱} هیطو خمیرمایہ مورسونی ایسه که یکتہ زناک ویتہ و سُه ته کیسه آرد امره قاطی بودہ تا خمیر قشنگ واج بومه.»

تنگ در

^{۲۲} عیسی اورشلیم راه میئن، شھرون و دھاتون سو شو و مردوم آموت.^{۲۳} اپی میئنہ، یہ نفر اونای بپورسہ: «آقا، مردومونی که نجات پیدا کوئن کم ایسن؟» ایشونہ بوتہ:^{۲۴} «تقلاً بکونین تا تنگ درای دیرون بشین، چونکہ شمرہ گوئم، خیلی ان اونه دومبالن تا دیرون بوئن، اما متئن.^{۲۵} وختیکہ صابخونہ ویرسی و درِ دودی، بیرون ایسنین، درِ گوتبئین و گونین: ”آقا، در امہ به باز کون!“ اما او جواب دئنہ، شمرہ نشناسنم نودؤئم کورہ شی ایسن.»^{۲۶} اوموقع شمرہ گونین: ”امہ تی امرہ بخوردیم و وودوشتم و تو امرہ امہ کوچہ آن میئن آموتی.“^{۲۷} اما او گونہ: ”شمرہ نشناسنم؛ نودؤئم کورہ شی ایسن. ای شرورون می جی دور بین!“^{۲۸} هوموقع اورہ ونگ زئین و شیمہ گازِ گازِ سر سوئین، چونکہ ابراهیم و اسحاق و یعقوب و ہمہ پیغمبرون، خُدا پادشایی میئن اینین، اما خودتون بیرون دینین.^{۲۹} مردم، شرق و غرب و شمال و جنوبای هنن و خُدا پادشایی سفرہ سر نیشنن.^{۳۰} بلہ، ایسن بعضی آن کہ آخر ایسن، اول بنن و بعضی أم اولن کہ آخر بنن.»

عیسی ماتم اورشلیم واسہ

^{۳۱} هو زمون میئن، چن نفر از فریسیون فرقه عالمون عیسی ورجہ بومئن و بوئن: «ارای بشو بجای دیگہ، چونکہ هیرودیس خوائنہ تہ بکوشی.»^{۳۲} عیسی بوتہ: «بشین و او شالِ بگین: ”ایمروز و فردا دیوؤن بیرون کوئنم و مردم شفا دئنم، و سوم روز میئن می کارِ به آخر رسونبئنم.»^{۳۳} با ایحال ایمروز و فردا پس فردا باید می راه بوشوم، چونکہ ممکن نیہ، یکتہ پیغمبر اورشلیم بیرون بکوشته بی.»^{۳۴} ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای کہ پیغمبرؤن کوشنی و رسولونی کہ تی سو سرا دا بنن سنگسار کوئی! چن بار خواسم کولوشکن مورسؤن کہ خوش چیرہ کؤن خوش بال و پر جیر جومہ کوئنہ، تی زاکؤن جومہ کوئم، اما

نخواستی! ^{۳۵} بین، شیمه خونه ویلا گوده بومونسه مؤنه. و شمره گوئم که ده مه نینن تا او روز که بوگوین: «مبارک ایسه اونی که خُداوند ایسم امره هنه.»

۱۴

شفا یکتہ مقدس شنبہ میئن

^۱ یکتہ از مقدس شنبہ روزون میئن که عیسی غذا خوردن به یکتہ از فریسی فرقه عالمون پیلترون خونه بُشو بو، اوشونی که اوره ایسابون اونه حیسابی پاسن. ^۲ اونه جلو یکتہ مرداک ایسابو که اونه جُون آؤ بآرده بو. ^۳ عیسی قاضی اُن و فریسی اُن جی بپورسه: «شفا دئن، شنبہ میئن روا ایسه یا نه؟» ^۴ اوشون تام بزئن. پس عیسی او مَرَدکا پیته، شفا بَدَه و سرا ده. ^۵ بازیین وگرسه اوشونای بپورسه: «کیسه از شمه که اینه ریکه یا گاؤ، شنبہ میئن چاه میئن دکای و تاتادی اونه بیرون ناری؟» ^۶ اوشون اپی گبون به، جوابی نداشتن.

جور جیگه، جیر جیگه

^۷ وختی عیسی بده میمونون چوطؤ تقلا کوئنن مجلس میئن جورجیگه بنیشن، اوشونه بوتہ: ^۸ «هیطو که یه نفر ته عروسی دعوت کوئنه، مجلس میئن جورجیگه بنیشن، شاید یه نفر از تو شناس تر دعوت بوؤ بی. ^۹ هینه واسه صابمجلس، که هر دوته دعوت بوده هنه و ته گونه: "تی جا هدی اپی آدم." بعد مجبوری خفت امره مهمونی جیرجیگه بنیشی. ^{۱۰} پس هروخت یه نفر ته میمون گوده، بشو و جیرترین جای مجلس بنیشن، تا وختی که صابمجلس بای، و ته بوگوئی: "ریفق، بفرما جورجیگه بنیشن." هروخت اوته میمونون ورجه سریلند بنی. ^{۱۱} چونکه هرکس خوش پیله بکونی، کوشتاگه بنه، و هرکس خوش کوشتاگه کونی، پیله بنه.»

^{۱۲} بازیین عیسی صابمجلس بوتہ: «هیطو که شوُم یا میمونی دئی، تی ریفوقون و برارون و فامیلون و دارا همسایه اُن دعوت نکون؛ نبی که اوشونم بعدا ته دعوت بکونن و تو تی عوض هگیری. ^{۱۳} پس وختیکه میمونی دئی، فقیرون و زمینگیرون و شلُون و کورون دعوت بکون ^{۱۴} که برکت هگینی؛ چونکه اوشون هیچی ندائن که تی عوض هدئن، و تو تی اجر اوزمون که صالحون زنده بن هگینی.»

پیله میمونی حکایت

۱۵ هیطو که یکتہ از میمونون کہ عیسی امرہ ہم سفرہ بوبؤ بو ایچیزون بشتؤسہ، بوتہ: «خوشا بہ حال اونی کہ خُدا پادشاهی میمؤنی میئن نون بُخوری.»^{۱۶} اما عیسی اونه بوتہ: «یہ نفر یکتہ پیلہ میمونی بیتہ و خیلی انِ دعوت بوده. ^{۱۷} وختیکہ شؤم وخت برسه، خوش خدمتکار سرا دا تا دعوت بوبؤ کؤنہ بوگوی، ”بائین کہ همه چی حاضر ایسہ.“^{۱۸} اما اوشون ہرتہ بہونہ باردن. یکتہ بوتہ: ”یکتہ بیچار بيم کہ باید بوشوم اونه بینم. خواہش گوئنم مہ عفو بکون.“^{۱۹} اویکتہ بؤتہ: ”پنج جفت گاو بيم، و الؤن راه میئن ایسم تا اوشونہ واریسی بکونم. خواہش گوئنم مہ معاف بکون.“^{۲۰} سو می ہم بؤتہ: ”تازگی زن ببوردم، اینہ واسہ منئم بئم.“^{۲۱} پس خدمتکار وگرسہ و خوش ارباب واخوب گودہ. صابمجلس بزرخ بو و خوش خدمتکار فرمون بدہ زود شہر کوچہ بازار میئن بشو و فقیرون و زمینگیرون و کورون و شلون بار.^{۲۲} خدمتکار بؤتہ: ”آقا، تی فرمون عملی بودم، اما حلہ جا ہتہ.“^{۲۳} پس اونه ارباب بوتہ: ”جاده آن و مالرو کوچہ آنی کہ شہرای بیرون ہتن بشو و بزور مردم می میمؤنی میئن بار تا می خونہ پور بی. ^{۲۴} شمرہ گوئم کہ ہیتہ از دعوت بوبوکون می شؤم و نچیشن.“

عیسی دمبال گودن بہا

۲۵ عیسی او پیلہ جیمعتی کہ اونه ہمراہی گودن وگرسہ و بوتہ: ^{۲۶} «ہرکی می ورجہ بای و از پئر و مئر، زن و زاک، برار و خاور، و حتی خوش جؤنای بیزاری نداری، می شاگرد مننہ بؤن. ^{۲۷} و ہرکس خوش صلیب خو کول سر ننا و ہنکشی و می دومبال نای، می شاگرد مننہ بؤن.

^{۲۸} کیسہ از شمه کہ بُرجی بخوای بسازی و اول ننیشی و اونه خرچ حساب کتاب بکونی و بینی تینہ اونه بہ آخر برسؤنی یا نہ؟^{۲۹} چونکہ آگہ اونه پی بکنی، اما او بنا جور بوردن بہ کم باری، ہرکی بینی، اونه روخشنا گینہ، ^{۳۰} گونن: ”ابی آدم بنا بہ ساتن بودہ، اما اونه تمنہ گودنہ بہ وامؤنسہ!“^{۳۱} «و یا کویکتہ پادشاہ ایسہ کہ بشی جنگ با یکتہ پادشاہ دیگہ، قبل اونکہ اول بنیشی و فکر بکونی کہ تینہ دہ ہیزارتہ سریاز امرہ، بہ جنگ کسی بشی کہ بیست ہیزارتہ سریاز امرہ ہنہ؟^{۳۲} و آگہ بینی کہ مننہ اونه جلو بیسی، اوزمون تا دشمن لشکر حلہ نرسہ یکتہ نمایندہ ساردنہ تا چوطو صلح بکونن.^{۳۳} ہینہ واسہ، ہیتہ از شمه ہم تا از تمام خو دارایی دس نکشین، می شاگرد منین بؤن. ^{۳۴} «نمک

خوبه، اما آگه خوشی مزه از دَس بدای، چُطو تینیم اونِه هنده شور کونیم؟^{۳۵} نه زمین به کار هنه و نه کود به بدرد خوئنه؛ بلکه اونِه فوکوئن. هرکس که گوش دئنه ایشتوسنه به بشتوئی!»

۱۵

ایربو گوسند حیکایت

۱ و اما خراجگیرون و گناهکارون همتِه عیسی ورجه جوّمه بوئن تا اونِه گبؤن بشتوئن. ۲ اما فریسی فرقه عالمون و تورات معلمون میسمیره گودن و گوئن: «ای مردکه گناهکارون قبول کوئنه و اوشون آمره یکتِه سفره سر نیشنه.» ۳ آپس عیسی ای حیکایت ایشون به بآرده: ۴ «کیسه از شمه که صدته گوسند بَداری و آگه یکتِه از اوشون ایبر بی، او نود و نه ته صحرا میئن نای و او ایبر بوکه دومبال نشی تا اونِه بیاجی؟ ۵ وختیکه او ایبر بو گوسند صحرا میئن بیاته، اونِه ذوق امره کولَ گینه ۶ و هنه خونه، ریفقون و همسایه آن دُخوبئنه و گونه: ” می آمره شادی بکونین، چونکه می ایبره بو گوسند بیاتم.“ ۷ شمره گوئم که ایینه واسه آسمون میئن جشن و خوشی پیله تری که یکتِه گناهکار توبه کوئنه، بیا بنه تا او نود و نه ته صالح به که نیازی به توبه گودن ندئن.

ایبر بو سکه حیکایت

۸ « او یا کویکتِه زناک ایسه که ده ته نقره سکه بَداری و وختیکه یکتِه از اوشون ایبر بی، چراغ وانگیرونی و خونه میئن اونِه دومبال نگردي و تا اونِه نیاجی، اونِه واموتنای نیسنه؟ ۹ و هیطو که اونِه بیاته، ریفقون و همسایه آن دُخوبئنه و گونه: ” می آمره شادی بکونین، چونکه می ایبر بو سکه بیاتم.“ ۱۰ شمره گوئم، هینه واسه، یکتِه گناهکار توبه کوئنه، خُدا فرشته آن ورجه جشن و خوشی بیا بنه.»

ایبر بوریکه، حیکایت

۱۱ بازیَن دومباله بَدَه و بفرماسه: «یکتِه مرداک دوته ریکه داشت. ۱۲ یه روز کوشتای ریکای خوشی پئر بوته: ” پئر، سهمی که تی دارایی جی مه رسنه، الون مه هدی.“ پَس پئر خوشی دارایی او دوته میئن تقسیم بوده. ۱۳ حله خیلی نوگذشته بو که، کوشتای ریکای هرچیزی که داشت جوّمه گوده و بوشو یکتِه دور دست

ولایت و اوره خوشِ دارایی همه خوشگذرونی امره به باد بده. ^{۱۴} وختی هرچی داشت خرج بوده، بدجور قحطی او ولایت میئن بومه و او فقر شدید میئن دگته. ^{۱۵} هینه واسه بوشو، یکنه از او ولایت مَرْدُمُونِ کارگر بوبؤ، و او مردکه اینه خوش زمینئون سر، خوکوئن غذا دئن به سرا دا. ^{۱۶} او ریکه ناجه داشت خوش شُگم خوکوئن غذا امره سیر کونی، اما هیشکی اونه هیچی هنده. ^{۱۷} سرآخر بخودش بومه و بُوته: ”می پئر کارگرون، اضافه غذا هم دئن و موآره از وشتایی موردَم. ^{۱۸} ویریسنم و می پئر ورجه شنم و گونم: ’پئر، به حق تو و خدا گناه بودم. ^{۱۹} ده قابیل نیم تی ریکه دوخونده بوبم. می امره تی یکنه از کارگرون مورشون رفتار بکون.“

« ^{۲۰} پس ویرسا و خوش پئر خونه بوشؤ. اما حله خونای دور بو که اونه پئر اونه بده، اونه دیل بسوته و اونه طرف بُودؤسه، اونه کیشایته و ریکه موچی بزه. ^{۲۱} ریکه بُوته: ”پئر، مو در حق خدا و تو گناه بودم. ده قابیل نیم تی ریکه دوخونده بوبم.“ ^{۲۲} اما اونه پئر خو کارگرون بُوته: ”تأادی بکونین! بهترین رخت بآرین و اونه دکونین. یکنه انگوشر اونه انگوشت میئن و چاروق اونه پائانه میئن دکونین. ^{۲۳} یکنه چاق گوکوله بارین و سیرا بینین، باین بُخوریم و جشن بگیریم. ^{۲۴} چونکه می اپی ریکه بمورده بو، زنده بوبؤ؛ اییره بوبؤ، بیاته بوبؤ!“ پس بنا به جشن شادی بودن.

« ^{۲۵} و اما پيله ریکه زمین سر ایسابو. هیطو که خونه نزدیکی بومه و رقص و آواز صدا بشتؤسه، ^{۲۶} یکنه از کارگرون دوخونده و بپورسه: ”چی خبر ایسه؟“ ^{۲۷} کارگر جواب بده: ”تی برار بومه و تی پئر او چاق گوکوله سیرابه، چونکه خوش ریکه، سلامتی امره بیاته.“ ^{۲۸} هیطو که اینه بشتؤسه، برزخ بؤ و نخواس ده خونه میئن بای. پس پئر بیرون بومه و اونه منت بوده. ^{۲۹} اما او خوش پئر جواب میئن بُوته: ”بین اپی همه سال موته خدمت بودم و هرگی از تی فرمون سرپیچی نمودم. اپی حال امره هیچوخت حتی یکنه بوزغاله هم مه هندای تا می ریفقون امره جشن بگیرم. ^{۳۰} اما الون که تی اپی ریکه وگرسه، هوریکه ای که تی داراییه روسپی زاناگون به باد بده، اونه به او چاق گوکوله سیر پی!“ ^{۳۱} پئر بُوته: ”زاک، تو همیشه می امره ایسای، و هر چیزی که دئنم، تی شه. ^{۳۲} اما الون جشن و شادی موقع ایسه، چونکه تی برار بمورده بو، زنده بوبؤ؛ آیر بوبؤ، بیاته بوبؤ!“

قاب باز مباحثه حیکایت

۱ بازین عیسی خوشی شاگردون بوته: «دارا مرداکی یکتہ موباشیر داشت. هیطو کہ گِلگی اونه به برسه کہ او موباشیر تی اموال هدر دائره،^۲ اونه دوخونده و بیورسه: "ایشون چیسہ کہ دربارہ تو ایشتونم؟ تی حساب کیتاپ بکون تحویل بدی ده منئی می موباشیر بوئن."

۳ مباحثه خوش امره فکر بُوته: "چی بکونم؟ ارباب خوائنه مه از کار برکنار کونی. نه زور زمین کندن دئئم و نه تینم گدایی بکونم چون مه عار هنه.^۴ دؤئم چی باید گودن تا هیطوکه از مباحثه برکنار بوم، گسؤنی بیسن کہ مه خوشونه خونه آن میئن راه بدئن."^۵ پس، خوش ارباب قرضدارون یکتہ دوخونده. اولی جی بیورسه چنی چی می ارباب قرض دئی؟^۶ جواب بده: صد ته پیلہ خُم روغن." بُوته: تی کاغذ ویگیر و زود بنیش بنویس، پنجاته پیلہ خُم!"^۷ بازین دومیای بیورسه: "تو چنی چی قرض دئی؟" جواب بده: "صد خروار گندم." بُوته: "تی کاغذ ویگیر، بنویس هشتاد خروار!"

۸ «ارباب، او قاب باز مباحثه زرنگیای تعریف بوته؛ چره کہ ای دنیا زاگون در مقایسه با خوشونه همسرامالون از روشنایی زاگون عاقلترن.^۹ شمره گونم کہ ای دنیای فاسد مال، ریفق یاتن به خرج بکونین تا وختیکه او مال تمنه بو، اوشون شمره ابدی خونه ان میئن قبول بکونن.

۱۰ «او کسی کہ کوشتای کارون میئن امین بی، پیلہ کارون میئن هم امین بنه، و اونی کہ کوشتای کارون میئن امین نبی، پیلہ کارون میئن هم امین نبنه.^{۱۱} پس اگہ مال و منال ای دنیای فاسد امین نبین، کیسه کہ حقیقی ثروت شمره بسپوری؟^{۱۲} و اگہ یه نفر دیگر مال و منال به امین نبین، کیسه کہ شیمه مال شمره هدای؟^{۱۳} هیچ غلومی دوته ارباب مننه خدمت بکونی، چونکه یا از یکتہ نفرت پیدا کوئنه و یکتای دیگر به محبت کوئنه، و یا یک نفر به فدا بنه و یکتای دیگر کوشتای دؤئنه. منئین هم خدا بنده بین، هم پول بنده.»

شریعت و خدا پادشایی

۱۴ فریسی فرقه عالمون کہ پولدوست بوئن همه ای گبؤن ایشتوسن امره، عیسی روخشنایتن.^{۱۵} عیسی اوشونه بوته: «شمه او گسونی ایسین کہ خودتون مردم به صالح نیشون دئنین، اما خدا شیمه دیلؤنای خبر دئنه. چونکه او چیزی کہ مردم اونه خیلی ارزش دئین، خدا دید میئن ناپسند ایسه!

«تورات و پیغمبرون تا یحییٰ تعمید دهنده زمون بو، بازین خدا پادشاهی خوروم خبر بدا بنه و همته تلاش کوئین بزور او راهه دیرون بشین. ۱۷ هینه واسه، آسمون و زمین فگردی سهلتره تا اینکه یکتہ نقطه تورات جی بی اعتبار بی!

«^{۱۸} هرکس خوش زناکِ طلاق بدای و یکتہ دیگہ زناک بگیری، زنا بوده، و هرکس یکتہ طلاق بدہ زناکه، به زنی بگیری، اونم زنا بوده.

دارا مرداک و ندار ایلعازر

«^{۱۹} یکتہ دارا مرداکی بو که گرونقیمت رخت ارغوانی و نرم کتان دود و همه روز خوشگذرانی دومبال بو. ^{۲۰} یکتہ ندار مرداک به ایسم ایلعازر هم اونه خونه در کنار نائن که اونه جوئن جیجاکی امره پُر بو. ^{۲۱} ایلعازر ناجه داشت خرده غذائ امره که او دارا، سفره سرای کالس، خوش سیر کونی. حتی سگون هم آمن و اونه جیجاکن و لیشتن. ^{۲۲} او ندار مردکای بمورده و فرشته آن اونه ابراهیم ورجه بُبوردن. دارا هم بمورده و اونه گل گودن. ^{۲۳} اما هیطوکه خوش چیشم، مُرده آن دنیا میئن باز گوده، خوش رنج و عذاب میئن بده. از دور، ابراهیم بده و ایلعازرَم اونه ورجه. ^{۲۴} پَس بلند بلند بوته: ” می پتر ابراهیم، مه به رحم بکون و ایلعازر سرا دی تا خوش انگشت نوک، او میئن تره کونی و می زوبون خنک کونی، چونکه ای آتش میئن عذاب گشندرم.“ ^{۲۵} اما ابراهیم جواب بدہ: ” زاک، به یاد بار که توتی زندگی میئن، خوروم چی اناجی بهره بیتی و بد چیزون ایلعازر قسمت بو. اما الوُن او اِره آسایش میئن ایسا و تو عذاب میئن. ^{۲۶} اینای بُگذشته، امه میئن و شیمه میئن، یکتہ پیله پرتگاه هته؛ اوشونی که بخوائن از اُره تی ورجه بائن منئن، و اوشون هم که اوره ایسان منئن امه ورجه بائن.“ ^{۲۷} دارا مرداک بوته: ”پَس، ای پتر، تمنا کوئیم ایلعازر می پتر خونه سرا دای، ^{۲۸} چونکه مو پنج ته برار دئیم. اونه سرا دی، تا می برارون و اُخَب کونی، نبی که اوشونم ای عذاب جا میئن دکن.“ ^{۲۹} ابراهیم جواب بدہ: ”اوشون موسی و پیغمبرون دئین، پَس بدار ایشون گبون گوش بدئن.“ ^{۳۰} بوته: ”نه، امه پتر ابراهیم، بلکه آگہ گسی از مُرده آن اوشون ورجه بشی، توبه کوئن.“ ^{۳۱} ابراهیم اونه بوته: ”آگہ موسی و پیغمبرون گوش ندین، حتی آگہ کسی مُرده انای زنده بی، قانع نبئن.“»

گونه و سوسه

۱ بازین عیسی خوش شاگردونِ بوتِه: «گونه و سوسه همیشه هته، اما وای به اوئی که باعث و بانی و سوسه بی. ۲ اونه به بهتر اینه که یکتِه آسیابِ سنگ اونه گردنِ دور توئیدن و دریا میئن باگن تا اینکه باعث بی یکتِه از اپی کوشتای دنائن، گونه بکونن. ۳ پس شمره بپائین. آگه تی برار گناه بوده، اونه تشر بزن، و آگه توبه بوده، اونه ببخش. ۴ آگه یه روز میئن، هفت بار ته به گونه بوده، و هفت بار تی ورجه وگردی و بوگوی: «توبه گونم»، بایسی اونه ببخشی.»

۵ رسولون عیسی خُداوند بوئن: «امه ایمون زیاد کون!» ۶ عیسی خُداوند جواب بده: «آگه یکتِه کوچ خردل دنه قد ایمون بدارین، تینین اپی توت دار بوگوین بنه آمره بکنده بی و دریا میئن بکاشته بی، و شمراي فرمون بئه.

۷ «کیسه از شمه که هیطوکه اونه کارگر شخم زناچی یا گوسندون چروننای صحرا مثنای وگردی، اونه بوگوی: «زود بیه، بنیش سفره سر»؟ ۸ مگه نگونه: «می شووم حاضیر کون و شروع بکون مه پذیرایی بکون تا بوخوژم و وودوشم، و بازین تو بخور و وودوش»؟ ۹ مگه خوش کارگر ممت کشنه که اونه فرمون بجا بآرده؟ ۱۰ شمه هم هوطو اوچیزی که شمره فرمون بده بوبو، به جا بآرین، بگین: «آمرم کارگرونی بی ممت ایسیم و فقط امه وظیفه انجام بدائیم.»

ده ته جزای شفا

۱۱ عیسی خوش راه سر اورشلیم سو، از مرز سامره و جلیل شوئدبو.

۱۲ وختیکه یکتِه دهات میئن شوئدبو، ده ته جزای بده که دور ایسابون ۱۳ اوشون داد بزئن و بوئن: «ای عیسی، ای اوستاد، امه به رحم بکون.»

۱۴ وختی عیسی اوشونه نگاه گوده، بوتِه: «بشین و شمره یهود معبد کاهین نیشون بدین.» اوشون راه دگتن و راه میئن جزام جی شفا بیتن. ۱۵ یکتِه از اوشون وختیکه بده شفا بیاته، هوطو که بلند بلند خُدا ستایش گود، وگرسه ۱۶ و خوش عیسی پا جیر توؤده و اونای تشکر بوده. او جزای، سامری بو.

۱۷ عیسی بوتِه: «مگر اپی ده نفر همتِه شفا هینتن؟ پس او نه ته دیگه، کوره ایسن؟ ۱۸ جز، اپی غریبه، هیشکی ونگرسه تا خُدا ستایش بکونی؟» ۱۹ بازین او سامری بوتِه: «ویریس و بشو، تی ایمون ته شفا بده.»

خُدا پادشائی آمن

۲۰ عیسی فریسی فرقه عالمون جواب میئن کہ بپورسه بُن خُدا پادشایی کی ہنہ، بوتہ: «خُدا پادشاہی جوری نَنہ کہ اونہ بشای دئن، ۲۱ و ہیشکی نگونه کہ اِرہ ایسہ یا اورہ ایسہ، چونکہ خُدا پادشاہی شیمہ میئن ایسا.»

۲۲ بازین عیسی شاگردوئن بوتہ: «زموئی ہنہ کہ ناچہ دئنین کہ یکتہ از انسون ریکہ روزوئن بینین. اَمّا منیئن دئن. ۲۳ مردمِ شمرہ گوئن: ”بین، اِرہ ایسہ،“ یا ”بین، اورہ ایسہ.“ اَمّا اوشونہ دومبالسر نشین. ۲۴ چونکہ برق مورشون یکتہ دَم میئن فوتوئنہ و آسموئن از اپی سو تا اوسو روشن کُوئنہ، انسون ریکہ ہم خوشِ روز میئن ہیطو بنہ. ۲۵ اَمّا اول باید خیلی عذاب بکشی و اپی نسل طرفای رد پی. ۲۶ انسون ریکہ دوروئن، نوح دوروئن مورشون بنہ. ۲۷ مردمِ خورَدَن و وودوشتن و زن گیتن و مرد بوئن تا او روزی کہ نوح کشتی میئن بوشو. بازین سیل بومہ و ہمہ ہلاک گودہ. ۲۸ لوط زمونہ میئن ہم ہیطو بو. مردم، خوردن و وودوشتن و ہین و فورتن و کشت و کار گودن و ساتن. ۲۹ اَمّا او روز کہ لوط سُدوم شہرای بیرون بومہ، آتش و گوگرد آسمونای بپارسہ و ہمہ اوشونہ ہلاک گودہ. ۳۰ انسون ریکہ ظہور روز ہم ہیطو بنہ. ۳۱ او روز میئن، او کس کہ خوشِ خونہ پوشتِ بؤم سر بیسہ و اینہ اسباب خونہ میئن، اوشونہ ویتنہ بہ ہم جیر نائنہ و اونی کہ زمین سرہم ایسای، خونہ ونگردنہ. ۳۲ لوط زنائکِ یاد بآرین! ۳۳ ہر کہ بخوای خوشِ جوئنِ قایم بَداری، اونہ از دَس دئنہ، و ہر کہ خوشِ جونِ از دَس بدای، اونہ نجات دئنہ. ۳۴ شمرہ گوئم، او شو میئن از دوتہ نفری کہ یکتہ جا میئن خوتن، یکتہ ویتہ و اویکتہ بئنہ بنہ ۳۵ و از دوتہ زنائکی کہ یکتہ جا گندم آسیاب کُوئنن، یکتہ ویتہ و اویکتہ بئنہ بنہ. [۳۶ دوتہ مرداکی کہ زمین سر ایسنن، یکتہ ویتہ و اویکتہ بئنہ بنہ.] ۳۷ شاگردون بپورسہ ن: «کورہ، ای خُداوند؟» جواب بَدہ: «ہرجا کہ لاشہ ای بنای، لاشخورون اورہ جوئمہ بئن!»

۱۸

یکتہ دچیک بیوہ زناکِ حیکایت

۱ عیسی شاگردوئن بہ یکتہ حیکایت بآردہ تا نیشون بدای کہ باید ہمیشکِ دوعا بکونن و ہرگی دیلِسرَدِ نَبوئن. ۲ بفرماسہ: «یکتہ شہر میئن قاضی ای ایسابو کہ نہ خُدا جی ترس داشت، نہ خُدا خلقِ محلِ گود. ۳ ہو شہر میئن یکتہ بیوہ زناکم ایسابو کہ یکسرہ اونہ ورجہ اَمہ و اونای خواست کہ اینہ حق دُشمن جی

هگيري. ^٤ قاضي چن وختي اونه محل نوده. اما سر آخر خوش امره بوته: ”هرچن خداجي واهيمه ندئتم و خدا خلق هم نده بو گينم، ^٥ اما چونکه ابي بيوه زناک هميشک مي مزاحم بنه، اونه داد هگيتم، ده ني که تندتند باي مه وازده باري!“ ^٦ و عيساي خداوند دمباله بدا: «بشتوسين ابي بي انصاف قاضي چي بوته؟ ^٧ مگه خدا خوش انتخاب بويوکون داد، که شب و روز اونه درگاه سو منت کوئنن، نرسنه؟ مگه ابي کارم هيپو، عقب توډئنه؟ ^٨ شمره گوتم که خيلي زود ايشونه داد رسنه. هينه واسه زموني که انسون ريکه باي، زمين سر ايموني پيدا کوئنه؟»

فريسي و خراج گير حيكاييت

^٩ بازين عيسي بعضي ان واسه که ايشون پشت به خوشون صالح بوئن گرم بو و ديگرون کوشتاي شموردن، ابي حيكاييت بارده: ^{١٠} «دونفر پرستش به معبد سو بشوئن، يکته فريسي فرقه عالمون، اويکته خراجگير. ^{١١} فريسي بيسه و خوش امره ايطوري دوعا بوده: ”خدایا، ته شکر کوئتم که مردمون ديگر مورشون دزد و ظاليم و زنا کار نييم، و حتی ابي خراجگير مورشونم نييم. ^{١٢} هفته اي دوبار روزه گينم و از هر چي که به دست ابيتم، ده يک هيدم.“ ^{١٣} اما او خراجگير دور بيسه و حتی خوش سر آسمون سو جورا نييت، بلکه خوش سينه سر زي و گوت: ”خدایا، منه گوناهاکار به رحم بكون.“ ^{١٤} شمره گوتم که او مردکاي نه، بلکه ابي خراجگير، صالح حيساب بويو و خو خونه بوشو، چونکه هرکي خوش پيله نيشون بداي، کوشتاکه بنه، و هرکي خوش کوشتاکه کوني، پيله بنه.»

بدارين زاكون مي ورجه بائن

^{١٥} مردم حتی قونداق زاكونم عيسي ورجه اردن تا اوشون سر دس بناي. شاگردون هيپوکه اينه بيدن، مردم سر تشر بزئن. ^{١٦} اما عيسي اوشونه خوش ورجه جومه گوده و بوته: «بدارين زاكون مي ورجه بائن؛ ايشون جلو نگرين، چونکه خدا پادشاهي هيچور گسون شه. ^{١٧} راست راست، شمره گوتم، هرکس خدا پادشاهي يکته زاک مورشون قبول نکوني، اونه ميئن نشنه.»

دارا رييس

^{١٨} يکته از رئيسون عيساي بيورسه: «خوروم اوستاد، چي بکوتم تا زندگي

ابدى بدست بآرم؟»^{۱۹} عيسى جواب ٻڌو: «چره مه خوروم دُخوڀڻي؟ هيشڪه خوروم نيه جز خدا. ۲۰ حڪمُون دُونِي: زنا نڪون، خون فونگُون، دزدِي نڪون، دروغ گوڀي ندي، تي پٿر و مٿرِ احترامُ ٻڌار.»^{۲۱} دارا رييس ٻوته: «همه ايشونه از وختي كه تره جووئي بوم تا الون بجا بآردم.»^{۲۲} عيسى هيٺو كه اينه بشتوسه، ٻوته: «خله يه چي ڪم دئي؛ هرچي كه دئي بفورش و اونه بها ندارون مئِن قسمت بڪون، كه آسمُون مئِن گنج دئي. بازين بيه و مه دمبال ڪون.»^{۲۳} او مردڪاي هيٺو كه اينه بشتوسه، غصه داربو، چونكه خيلي مال و منال داشت. ۲۴ عيسى اونه نيگا بوده و ٻوته: «چني چي سخت مالدارون به خدا پادشاهي مئِن ديرون شوئن! ۲۵ شتر رد بؤئن، سوزن سولاغاي سهلتره از راه پيدا گودن مالدار آدم خدا پادشاهي مئِنه.»

۲۶ اوگسوني كه اينه بشتوسن، پورسن: «پس ڪي تينه نجات پيدا ڪوني؟»^{۲۷} عيسى بفرماسه: «اوچي كه آدمي به ناممڪنه، خدا به ممڪن ايسه.»^{۲۸} ۲۸ پطرس ٻوته: «بين، امه خونه و زندگي ويلاه گوديم و تي دومبال راه دڪتيم!»^{۲۹} عيسى ايشونه ٻوته: «راست راست، شمره گونم، هيشڪي نيه كه خوش خونه يا زناڪ يا برارون يا پٿر و مٿر يا زاڪُون، خدا پادشاهي واسه ويلاه ڪوني، ۳۰ و هي دنيا مئِن چن برابر به دس ناري، و او دونيا مئِن هم زندگي ابدي اونه قسمت ٿي.»

عيسى هنده خو موردن پيشگوي ڪونه

۳۱ هووخت او دوازده ته شاگرد يڪته ڪناري هگشه و ايشون ٻوته: «بينين اورشليم شوئدريم. اوره هرچي پيغمبرون، انسون ريڪه باره بنويستن، به انجوَم رَسنه. ۳۲ چونڪه اوره اونه غيريهودي اُن دست هڏئن. تا اونه خيلي توهين بڪونن و روخسن گيرن و فيلي اونه سر فوڪوئن. ۳۳ بازين اونه شلاق زئنن و اونه ڪوشن، سوم روز مئِن ويريسته.»^{۳۴} اما شاگردون هيته از اونه گبون نفهمسن. اونه گبون معني اوشوناي پنهنون بومونسبو و نفهمسن چي ٻوته.

ڪور گدا شفا

۳۵ عيسى هيٺوڪه آريحا شهر نزديڪي برسه، يڪته ڪور مردڪاي راه ڪنار نيشت بو و گدائي گود. ۳۶ وختي جمعيت صدا كه از اوره رد بوبدون بشتوسه، پورسه: «چي خبر ايسه؟»^{۳۷} اوشون ٻوئن: «عيساي ناصري از اُره شودره.»^{۳۸} او ڪور زگلہ بزه: «عيسى، داوود ريڪه، مه به رحم بڪون!»^{۳۹} او گسوئي كه جمعيت

پیشاپیش شوئدبون، اونه تشر بزئن و بخواستن تام بزنی. اما او بیشتر خو صدا جوړ ببورده که: «داوود ریکه، مه به رحم بکون!»^{۴۰} عیسی بیسه و فرمون بده او کور مردگا که اینه ورجه بازن. هیطو که پیش بومه، عیسی اونای پپورسه: «چی خوائنی ته به بکونم؟» کورگدا بوته: «آقا، خوائنم بینم.»^{۴۱} عیسی اونه بوته: «بین! تی ایمون ته شفا بده.»^{۴۲} کور مردکه هو دم خوش بینای بیاته و خدا ستایش گونون، عیسی دُمبالسر بُدوسه. مردم هیطوکه اینه بده ئن، همته خدا پرستش بوذن.

۱۹

عیسی وزگا

^۱ عیسی آریحا شهر دیرون بومه و شهر میئنای رده بو.^۲ اوره یکنه مرداک ایسابو، به ایسم زگا، زگا دارا بو و خراج گیرون پیلتر.^۳ او خواس بینی عیسی کیسه، اما چونکه پاچ بو و جمعیت خیلی زیاد، منیس.^۴ هینه واسه، بودوسه جلو و یکنه پلت دار فیشکسه تا اونه بینی، چونکه عیسی از او راه رد بوده بو. ^۵ هیطو که عیسی اوره برسه، جور نیگاه گوده و اونه بوته: «زگا، بُدو جیر بیه که ایمری باید تی خونه میئن بیسم.»^۶ زگا تُند تأکید جیر بومه و ذوق امره اونه قبول بوده.^۷ مردم وختی اینه بده ئن، همته میسمیره بوذن که: «یکنه گناهکار خونه میئن میمونی بشو.»^۸ و اما زگا خوش جا سرای ویرسه و عیسای خداوند بوته: «آقا، الون نیصف می مال و منال ندارون بخشنم، و آگه یه چی به ناحق ینفره هیتم، چار برابر اونه واگردوننم.»^۹ عیسی بوته: «ایمری نجات ایی خونه میئن بومه، چره که ایی مرداک هم ابراهیم زاک ایسه.»^{۱۰} چونکه انسون ریکه بومه تا ایبر بؤ که واموچی و نجات بدای.»

ده ته سکهء طلا حیکایت

^{۱۱} هووخت که اوشون ایی گبؤن گوش داده بؤن، عیسی خوش گب دومبال، یکنه حیکایت بآرده، چونکه اورشلیم ورجه بو و مردم گمؤن گودن خدا پادشاهی هو زمون میئن ظهورکوننه.^{۱۲} پس عیسی بوته: «یکنه نجیب زاده، دور دس ولایتی بشو تا خو مقام شاهی هگیری و بازین وگردی.»^{۱۳} پس، ده نفر از خوش خدمتکارون دوخونده و هر نفر، یکنه سکه طلا هده که اوشون سه ماه دستمزد قد بو و بوته: «تا می وگرسن، ایی پول امره کاسی بکونین.»^{۱۴} اما

مردمؤنی کہ قرار بو ایشونه سر حکومت بکونی، اونای بیزار بؤن؛ اوشون، اونه دومبالسر، نماینده آنی سرا دائن با اپی پیغوم که: ”امه نخوانیم اپی شخص امه سر حکومت بکونی.“^{۱۵} وختی او خو مقام شاهی هیته و خوش ولایت سو وگرسه دستور بده او خدمتکارونی که ایشونه سرمایہ هده بو، دُخوئن تا بفهمه هرنفر چقدر سود بودن.^{۱۶} اولی بومه و بوته: ”اریاب، تی سکه، ده ته سکه دیگه سود بآرده.“^{۱۷} اونه بوته: ”آفرین، ای خوروم خدمتکار! چونکه کم میئن امین بی، ده ته شهر ته هدئتم تا اونه حاکم بی.“^{۱۸} دوومی بومه و بوته: ”اریاب، تی سکه، پنج ته سکه دیگه سود بآرده.“^{۱۹} اونم بوته: ”پنج ته شهرسر حاکم ببو.“^{۲۰} بازین سومی بومه و بوته: ”اریاب، اینم تی سکه! اونه یکتہ پارچه میئن فییبیتم، قایم بداشتم.“^{۲۱} چونکه تی جی ترسئم، اینه واسه که سختگیر مرداک ایستی. اوچیزی که نناوی ویگینی، و اوچیزی که نکاشتی، بیئنی.“^{۲۲} اریاب اونه بوته: ”ای بد خدمتکار، عین تی گب تی سر حکم گوئتم. تو که دؤنسی یکتہ سختگیر مرداکم، اوچیہ نئتم ویگیتم و اوچیہ نکاشتم بیئم،^{۲۳} چره می پول صرافون هنداوی تا هیطوکه وگرسم اونه سود امره پسا گیرم؟“^{۲۴} پس اوشونی که اوره ایسابون بوته: ”سکه اونای هگیرین و اونی که ده ته سکه دئنه، هدین.“^{۲۵} اوشون اونه بوتئن: ”اریاب، اوکه خودش ده ته سکه دئنه!“^{۲۶} جواب بده: ”شمیره گوئم که هرکس دئنه، بیشتر هده بنه؛ اما اونی که ندئنه، هونیم که دئنه اونای هیته بنه.“^{۲۷} و الؤن او دُشمنؤنی که نخواسن مو ایشون سر حکومت بکونم إره بآرین و می جلو ایشونه خون فکونین.“

عیسی شونن اورشلیم میئن

^{۲۸} بعد اپی گبؤن، عیسی جلوتر از دیگران اورشلیم سو راه دگته.
^{۲۹} هیطو که بیت فاجی و بیت عنیا دهات که زیتون کوه سر بو برسه، دوته خو شاگردون جلوتر سرا دا، بوته: ^{۳۰} «او دهاتی که شیمه جلو هنه، بشین. هیطو که دیرون بوشوین، یکتہ خر کره دوسه اینین که تا الؤن هیشکی اونه سر سوار نبو. اونه بار کونین و إره بآرین.^{۳۱} آگه ینفر شمراوی بپورسه: ”چره اونه بازه کآدرین؟“ بوگوین: ”خداوند اون لازم دئنه.“^{۳۲} شاگردون بوشونن و همه چیزه هیطو بیاتن که عیسی بوته بو.^{۳۳} و وختی خر کره بار کآدبون، اونه صابؤن ایشون بوتئن: «خر کره بازه کآدرین؟»^{۳۴} جواب بدئن: «خداوند اونه خوائنه.»^{۳۵} اوشون، کره عیسی ورجه بآردن. بازین خوشون ردآن اونه سر

ورگین و عیسی اونه سر بنیشوئنن. ^{۳۶} هیطو که عیسی شوذبو، مردم خوشون ردان اونه راه سر وارگینن. ^{۳۷} هیطو که کوه زیتون سراجیری ورجه برسه، شاگردون همه شادی امره، خدا پيله داد امره بخاطر او همه معجزاتی که بده بن پرستش بودن، ^{۳۸} و خوندن که:

«مبارک ایسه پادشاهی که خداوند ایسم امره هنه!

صلح و سلامت آسمون میئن و جلال آسمون گوف میئن بی!»

^{۳۹} بعضی از فریسی فرقه عالمون جمعیت میئنای عیسی بوئن: «اوستاد، تی شاگردون سر تشر بزَن که تام بزَن!» ^{۴۰} عیسی جواب بده: «شمره گوئم اگه ایشون تام بزَن، ای سنگون به داد هنن!»

^{۴۱} پس عیسی هیطو که اورشلیم نزدیک بو و شهر بده، اونه به ونگ بزه ^{۴۲} و بوته: «کاشکی تو، بله تو، ای روز تشخیص بدایی که چی ته به صلح و سلامتی آینه. اما حیف که الون تی چیشمونای دخوته هته. ^{۴۳} چونکه او روزونی رسنه که تی دشمنون تی دورتادور سنگر سازنن و هرسو ته دوره کوئنن و راه تبه تنگ کوئنن؛ ^{۴۴} و ته خاک امره همواره کوئنن تو و تی زاگون که تی میئن ایسان. و سنگ سنگ سر بجا نینن؛ چونکه از خدا آمئن وخت، تی کمک به غافل بومونسی.»

عیسی معبد میئن

^{۴۵} بازین عیسی بومه یهودی آن معبد میئن و بنا بوده کاسبون بیرون گوذن، ^{۴۶} و اوشونه بوته: «بنویشته بوبو که "می خونه، عبادت خونه بنه"؛ اما شمه اونه دوزون لونه چاگودین.»

^{۴۷} عیسی هر روز معبد میئن مردوم آموئی. اما کاهینون سرون و تورات معلمون و قوم شیخون اونه کوشتن دومبال بوئن، ^{۴۸} ولی خوشون نقشه عملی گوذن به هیچ راهی نیاتن، چونکه مردم همه عاشق اونه گبون بون.

۲۰.

عیسی قدرت و اختیار

^۱ یکتا از روزون که عیسی یهودی آن معبد صحن میئن مردم آموته دبو و خوروم خبر دندبو، کاهینون سرون و تورات معلمون، شیخون امره اونه ورجه بومئن ^۲ و عیسی بوئن: «امرہ بگو، به چی اجازه ای ای کارون کوئی؟ کی ای

قدرت و ايختيار ته هَدَي؟»^۳ عیسی جواب بَدَه: «مو هم شمراي يکته سوال دئتم؛ مه بوگوين،^۴ يحيي تعمید از خدا بو يا انسؤن جي؟»^۵ اوشون همدیگر امره مشورت بودن، بوتن: آگه بوگويم خدا جي بو، گونه، ”پس چره اونه ایمون نأردین؟“^۶ آگه هم بوگويم انسؤن جي بو، مردم همته امره سنگسار کوئنن، چونکه ابي باور دئنن که يحيي پیغمبر بو.^۷ ”پس جواب بدئن: «نودؤنیم از کوره ایسه.»^۸ عیسی بوته: «منم شمره نگوئم که چی قدرت و ايختيار امره ابي کارؤن کوئم.»

شورر باغبونون حيكائیت

^۹ عیسی بازين ابي حيكائیت مردم به بأرده: «مرداکی يکته انگورباغ آماده بوده و اونه چن ته باغبؤن مناسبه هده و دراز مدت يکته مملکت ديگه سفر بوشؤ. ^{۱۰} انگور چئن زمؤن، يکته غلؤم باغبونون ورجه سرا دا تا آني از انگور باغ بار اينه هدين. اما باغبونون اونه بزئن و دس خالی واگردئنن. ^{۱۱} پس يکته غلؤم ديگه سرا دا، اما اونم بزئن و اونه بي حرمتی بودن، دس خالی اونه سرادائن. ^{۱۲} پس سؤمين بار هنده غلؤم سرادا، اما اونم زخمی بودن، تؤدن بيرون.

«^{۱۳} هي موقع صاب باغ بوته: ”چی بگوئم؟ می عزیز ريکه سرادئتم شاید اونه حرمت بدارن.“^{۱۴} اما باغبونون هيطو که ريکه بدئن، همدیگر امره مشورت بودن، بوتن: ”ابي وارث ایسه. بائين اونه بکوشيم تا ارث آميشی بي.“^{۱۵} پس اونه انگورباغای بيرون تؤدن، و اونه بکوشتن.

«الؤن صاب باغ اوشونه امره چی کوئنه؟^{۱۶} او هنه و باغبونؤن هلاک کوئنه و انگورباغ ديگرون دست هدينه.» هيطو اوشون بشتؤسن، بوتن: «البته که اوشون ابي کار نوکوئنن!»^{۱۷} اما عیسی مردم چيشم بدوته و بوته: «پس او نيويشته معنی چی ایسه که گونه:

”سنگی که بنأن رد گودن،

مهمترین سنگ بوؤ؟“

^{۱۸} هرکس او سنگ سر بگای، پخت بنه، و هر وخت او سنگ گسی سر بگای، اونه آشه کوئنه.»^{۱۹} تورات معلمون و کاهينون سرؤن وختی بفهمسن ابي حيكائیت اوشونه واسه گوتدره، خواستن هو لحظه اينه بگيرن اما مردم جي ترسنن.^{۲۰} ”پس عیسی پاسن و جاسوسؤنی اونه ورجه سرا دائن که خوشؤن صادق نيشون دئن. اوشون اونه دومبال بوئن که عیسی گبؤنای يکته گزک

بیاجن و اونه فرماندار قدرت و محکمه دست هدئن. ^{۲۱} پَس جاسوسؤن عیسی بپورسه ئن: «اوستاد، دؤنیم که تو حقیقت گونی و آموته دری و هیشکس طرفِ نگینی، بلکه خُدا راهِ بَدْرستی یاد دائری. ^{۲۲} امپراطور خراج هدئن، اَمه به درست ایسه یا نه؟» ^{۲۳} اَمّا عیسی ایشون حیلَه جی واخُوب بو و بوته: ^{۲۴} «یکته سکه یه دیناری مه نیشون بدین. ایسم و نیشونِ اِبی سکه سر، کی شی ایسه؟» ^{۲۵} جواب بدئن: «امپراطور شی.» عیسی اوشونه بوته: «امپراطور مالِ امپراطور هدین و خُدا مالِ، خُدا!» ^{۲۶} هیطو بو که، نتونسَن مردم ورجه عیسی خوشه گبؤن امره تله میئن تَوِدئن، و اونه جواب دئن جی همه حیرون بوئن و تام بزئن.

سوال مرده آن زنده بوئنای

^{۲۷} بازین چَن ته صدّوقی فرقه عالمون که زنده بوئن مرده آن قبول نداشتن، بومئن، ^{۲۸} و عیسی بپورسَن و، بوئن: «اوستاد، موسی اَمه به بنویشته که آگه یکته مرداک برار بمیری و خوشای یکته بی زاک زن بجا بنای، او مرداک باید اونه به زنی بگیری تا نَسلی خوش برار به باقی بنای. ^{۲۹} یبار، هفت ته برار بؤن. اولی برار یکته زن بیته و بی زاک بمورده. ^{۳۰} بازین دؤمی ^{۳۱} و بازین سوّمی اونه خوش رَنی به بیته و هیطو بو که هر هفت ته برار بموردن، بی اونکه خوشونای یکته زاک بجا بنئن. ^{۳۲} سرآخر او زناکم بمورده. ^{۳۳} الؤن، او روز که مورده آن زنده بنن، او کویکته زن بنه؟ چونکه هر هفت ته برار اونه به رَنی بیتن.»

^{۳۴} عیسی جواب بَدّه: «ابی دور زمونه مردمن که زن گیئن و مرد بنن. ^{۳۵} اَمّا اوشؤنی که لایق رسئن به او دنیا و مُرده آنای زنده بوئن ایسن، نه زن گینن و نه مرد بنن، ^{۳۶} و نه دِه میئن چونکه فرشته آن امره برابر بنن؛ اوشون خُدا زاکؤن ایسن، چره که مرده آنای زنده بوئوئن. ^{۳۷} ولی مُرده آنای زنده بوئن حقیقت، حتی موسی هم او جریون بَل بیته تیِفؤن میئن آشکار گوده، اوره که خُداوند، ابراهیم خُدا و اسحاق خُدا و یعقوب خُدا دوخونده. ^{۳۸} خدا که مُرده آن خُدا نیه، بلکه زنده آن خُدا ایسه؛ چونکه اونه ورجه همه زنده آن.» ^{۳۹} بعضی از تورات معلمون اونه جواب میئن بوئن: «اوستاد، خوب بُوتی!» ^{۴۰} و ده هیشکی نیاری اونای سؤال بپورسی.

مسیح موعود کی ریکه ایسه؟

^{۴۱} بازین عیسی اوشونه بوته: «چُطو ایسه که گونن مسیح موعود داوود

ریکه؟^{۴۲} چره که داوود خودش مزامیر کتاب میئن گونه:
«خداوند، می خُداوندِ بوته:

می راست دَس وَر بنیش

تا^{۴۳} او زمونی که تی دُشمَنونِ تی پا جیر کورسی بسازم.»

اگه داوود اونَه 'خداوند' دُخوبئنه، چُطو او تینه داوود ریکه بیی؟»^{۴۴}

هو موقع که مردم همه گوش دئدبون، عیسی خوش شاگردون بوته:
«تورات معلمونای دورِ بین که دوست دئن دراز عبا امره راه بوشوئن و
کوچه بازار میئن مردم اوشونه سلام بوگئن، و یهودی آن عبادنگاه میئن بهترین
جا بدارن و میمونی آن میئن مجلس جور بنیشئن.^{۴۷} از یه طرف بیوه زناکون
خونه چاپئن و از اوطرف ریا واسه، خوشونه دُعا درازه دئن. ایشونه عذاب
خیلی سخت تر ایسه.»

۲۱

ندار بیوه زناک پیشکش

۱ عیسی دور بر نیگه گوده و دارا آدمونی بده که خوشونه پیشکشون معبد
بیت المال صندوق میئن توده دبون. ۲ او میئنه ندار بیوه زناکی هم بده که دو
فُرُون صندوق میئن توده. ۳ عیسی بوته: «راست راست شمیره گوئم، ایی ندار
بیوه زناک از همه اوشون ویشته هده. ۴ چونکه اوشون همته از زیادی
خوشونه دارایی هدن، اما ایی زناک خوش ناداری میئن، خو تموم روزی هده.»

آخر زمون نیشونه آن

۵ وختی بعضی آن معبد وصف واسه گب زئدبون که چُطو قشنگ سنگون و
پیشکشون وقف امره بساته ایسه، عیسی بوته: ۱ «او روزونی رسنه او چیزی جی
که اِره اینین، هیچ سنگی اویکته سنگ سر نومونه بلکه همه فگردنه.»
۲ اوشون بپورسه ئن: «اوستاد، ایی اتفاقون کی دکننه و اونَه نیشونه نزدیک
بوئن چیه؟» ۳ عیسی جواب بده: «واخُب بین که گمراه نبین چونکه خیلی
ان می ایسم امره هنن و گونن: "مو هو ایسم" و "موعود زمون برسه". اوشونه
دومبالسر نشین.

۴ «و وختی که جنگون و آشوبون خبر ایشتونین، واهیمه ندارین. چونکه اول
باید ایجور چیزون اتفاق دکای، ولی آخر کار هو دم نرسنه.» ۱۰ بازین عیسی

اوشونه بوته: «یکته قوم، قوم دیگر ضد و یکنه مملکت، مملکت دیگر ضد ویریسَن. ^{۱۱} پيله زمين لرزه آن و قحطی و وبا خیلی جائان میئن هنه، و ترسناک اتفاقون دیکته، نیشونه های خوفناک آسمون میئنای ظاهر بنه.

«^{۱۲} اما پیش از ای همه اتفاقون، شمره گرفتار کوئن، آزار رسونبئن و یهودی آن عبادتگاه آن و زندونون میئن تودئن، و می ایسم واسه، شمره پادشاه آن و فرماندارون و رجه بئن ^{۱۳} و ایطوری مهلت پیدا کوئین تا گوایی بدین. ^{۱۴} اینه خوب یاد بدارین که جلوتر، ای فیکرون میئن دنین که خودتون دفاع به چی بوگوین. ^{۱۵} چونکه شمره کلام و حکمتی هدئتم که هیته از شیمه دشمنون میئن مقاومت یا مخالفتی اونه آمره بکونن. ^{۱۶} حتی شیمه پئر و مئر و برارون، و خویشون و رفیقون شمره دشمن دست هدئتن و بعضی از شمه آن کوشن. ^{۱۷} مردم همته می ایسم واسه شمراي نفرت پیدا کوئن. ^{۱۸} اما یکنه مو، شیمه سرا جی ایبر نبنه. ^{۱۹} صبر آمره، شیمه جوئن نجات دئین.

«^{۲۰} وختی بینین اورشلیم، دشمن لشکر دوره بوده، بدونین که اونه ویرونی نزدیک ایسه. ^{۲۱} بازین اوشونی که یهودیه میئن ایسن کوهون میئن فرار کوئن و اوشونی که شهر میئن ایسن شهرای بیرون شن، و اوشونی که دشت و صحرا میئن ایسن شهر میئن نئن. ^{۲۲} چونکه او روزون، مکافات روزون ایسه که هرچی بنویشته بوبو عملی بنه. ^{۲۳} وای برشوگمدار زناکون و مئرونی که خوشون زاکون او روزون میئن شیر دئن! چونکه پيله بلایی ای سرزمین سر هنه و ای قوم، به غضب خدا دچار بنه. ^{۲۴} شمشیر ضربه امره کئتن و همته قومون دیگه میئن اسیری به ببورده بن و اورشلیم، غیریهودی آنای جی لعد دمچ بنه تا هوموقع که غیریهودی آن دوره، به انجوم برسی.

«^{۲۵} نیشونه آئی آفتاؤ و ماه و ستاره آن میئن پیدا بنه. زمین سر، قومون دریا کولاکای سراسیمه و پریشون بنن. ^{۲۶} مردم از ترس اوچیزی که دنیا به اتفاق دکندره، وحشت آمره عئش کوئن، چونکه آسمون قوا آن به لرزه در هنه. ^{۲۷} بازین انسون ریکه اینین که ابر میئن پيله قوت و جلال امره أمئدره. ^{۲۸} هیطو که ای اتفاقون شروع بی راست بیسین و شیمه سر جورا گیرین، چونکه شیمه نجات نزدیکه!»

^{۲۹} و ای حیكایت اوشون به بآرده: «انجیل دار و اویکته دارون یاد بآرین. ^{۳۰} هیطو که وُلگ دئتن، تینین بینین و بفهمین که تابستون أمئدره. ^{۳۱} هینه واسه، هر زمون بینین که ای چیزون اتفاق دکندره، فهمنین که خدا پادشاهی

نزدیک. ^{۳۲} راست راست، شماره گوئم، تا همه ای اتفاق دنکای، ای نسل از بین نشنه. ^{۳۳} آسمون و زمین از بین شنه، اما می گبؤن هرگی از بین نشنه.

«^{۳۴} واخوب ببین، نبی که کیف و نوش و مستی و اپی زندگی دیل نیگرؤنین شیمه دیل سخت کونی و او روز یکتہ دؤم مورسؤن یکدفاری شیمه سر بگای. ^{۳۵} چونکه ای اتفاق همه مردم سر، تموم دنیا به دکنه. ^{۳۶} پس همیشه بپایین و دوعا بکونین تا بتونین همه ای اتفاقون جی که خیلی زود دکنه، در آمون بومؤنین و انسون ریکه ورجه بیسین.»

^{۳۷} عیسی هر روز معبد میئن مردم آموتی. و هر شو شهرای بیرون شو و کوهی که زیتون ایسم داشت شوء صوبه گود. ^{۳۸} صوبه دمؤن مردم اون گبؤن ایشتؤسن به معبد میئن جومه بوئن.

۲۲

یهودا خیانت

^۱ عید نؤن بی خمیرمایه که به پسخ معروف بو نزدیک بو، ^۲ و کاهینون سرؤن و تورات معلمون یکتہ راه دومبال بؤن که عیسی چوطؤ بکوشن چره که مردمای ترسئن. ^۳ هوموقع شیطون، یهودا میئن معروف به اسخریوطی که یکتہ از او دوازده ته شاگرد بو، بوشؤ. ^۴ او کاهینون سرؤن و معبد فرمانده آن ورجه بوشو و اوشونه امره گب بزه که چطو عیسی ایشونه دس هدای. ^۵ اوشون شاد بؤن و قبول بوذن آنی پول اونه هدئن. ^۶ یهودا هم قبول بوده و یکتہ فرصت دومبال بو تا مردم نیسابؤن میئن، عیسی اوشونه دست هدای.

آخری شؤم

^۷ پس عید نون بی خمیرمایه روز که باید پسخ به بزه قربؤنی بی، برسه. ^۸ عیسی، پطرس و یوحنا سرا دا، بوتہ: «بشین و پسخ شؤم امه به چاگونین تا بخوریم.» ^۹ بپورسه ئن: «کوره خوائی تهیه بینیم؟» ^{۱۰} عیسی جواب بده: «زمؤنی که شهر میئن شنین، یکتہ مردکاکه او گوله امره اینین. اونه دومبالسر یکتہ خؤنه میئن بشین که او، اونه میئن شنه ^{۱۱} و صابخونه بگین: "اوستاد گونہ: 'میمؤنخؤنه کوره ایسه تا پسخ شؤم می شاگردؤن امره بخورم؟'" ^{۱۲} او، یکتہ پیلہ تلارخونه، آماده بوبؤ شماره نیشون دئنه. اوره حاضر کونین.» ^{۱۳} اوشون بوشئن و همه چیہ هیطو بیائن که ایشونه بوتہ بو، و پسخ حاضر

گودن.

^{۱۴} وختی که شوّم زمون برسّه، عیسی خوشی رسولون امره سفره سر بنیشته. ^{۱۵} هوموقع ایشونه بوته: «خیلی شوق داشتم قبل اونکه سختی بگشم، اپی پسخ شیمه امره بخورم. ^{۱۶} چونکه شمره گوئم که اونای نوخوئتم تا زمونی که پسخ، خدا پادشاهی میئن به انجوم برسی.» ^{۱۷} پس یکنه جام ویتّه و شکر بوده و بوته: «اینه هگبرین و شیمه میئن سهم بکونین. ^{۱۸} چونکه شمره گوئم که از الون تا خدا پادشاهی زمون، ده انگور بارا جی ووندوشنم.» ^{۱۹} و هیطو نوئن ویتّه، شکر بوده و تیکه بوده و اوشونه هدّه و بوته: «اپی می تن ایسه که شیمه به هدّه بنه؛ اینه می یاد واسه انجوّم بدین.» ^{۲۰} هینه واسه، بعد شوّم جام ویتّه و بوته: «اپی جام، عهد جدید ایسه می خون میئن، که شیمه واسه فوده بنه. ^{۲۱} اما اونیکه خیال دئنه مه تسلیم کونی، اونه دست می دس امره یکنه سفره میئن دره. ^{۲۲} انسون ریکه هوطو که قرار بشی، شنه، اما وای بحال او کس که اونه دشمن دست هدئنه.» ^{۲۳} بازین اوشون همدیگرای پورسئدبون که کویکته اپی کار کوئنه.

^{۲۴} یکنه بگومگو رسولون میئن بپا بویو که کویکته اوشون میئن، پیله تر ایسه. ^{۲۵} عیسی ایشون بوته: «دیگر قومون پادشاهون ایشونه سر آقایی کوئنن؛ و ایشونی که اوشون سر قدرت دئنن 'خان' دوخونده بنن. ^{۲۶} اما شمه هیطو نبین. پیله ترین شیمه میئن باید کوشتاوترین مورشون بی و رهبر باید خدمتکار مورشون بی. ^{۲۷} چونکه کویکته پیله تر ایسه، اونی که سفره سر نیشینه یا اونی که خدمت کوئنه؟ مگه اونی نیه که سفره سر نیشنه؟ اما مو شیمه میئن خدمتکار مورشون ایسم.

«^{۲۸} شمه گسؤنی ایسین که می امتحونون میئن می ورجه ایسابین. ^{۲۹} پس هوطو که می پئر یکنه پادشایی مه هدّه، مو هم شمره هدئتم، ^{۳۰} تا می سفره سر می پادشایی میئن بخورین و وودوشین و تختون سر بنیشین و دوازده ته قبیلّه اسرائیل داوری بکونین.

«^{۳۱} آی شمعون، ای شمعون، شیطون بخواسه که شمره گندم مورشون الک بکونی. ^{۳۲} اما مو ته به دوعا بودم تا تی ایمون ازین نشی. پس هیطو که وگرسی، تی برارون قوت بدی.» ^{۳۳} اما پطرس جواب بدا: «آی آقا، مو حاضریم تی امره زندون میئن بوشوم و جوئن بدیم.» ^{۳۴} عیسی جواب بدّه: «پطرس، بودون که ایمره قبل اینکه تله اوی بکونی، تو سه بار حاشا کوئی که مه شناسی.»

^{۳۵} بازین عیسی اوشونای پپورسه: «زمؤنی که شمَره بی پول کیسه و خورجین و چاروق سرا دَام، هیچی محتاج بُبوین؟» جواب بدئن: «نه، هیچی به.»
^{۳۶} عیسی اوشونه بوته: «اَمَّا الْوَن هِرکس کیسه یا خورجین دَننه، اونه ویگیره و آگه شمشیر ندننه، خوش رخت بَفروشه، یکتہ شمشیر بهینه. ^{۳۷} چونکه شمَره گونم که ایی خدا کلام بنویشته باء می باره به انجؤم برسی که: "او گناهارؤن مورشون محکوم بنه." چونکه، اوچیزی که می باره بنویشته بوبؤ، عملی بؤدره.» ^{۳۸} شاگردؤن بوئن: «ای خُداوند، نگاه بکون، دوتہ شمشیر دَننیم.» ایشونه بوتہ: «بسّه!»

عیسی دوعا، زیتون کوه سر

^{۳۹} بازین عیسی بیرون بُشو و بنا به خوش عادت، زیتون کوه سو راهی بوبؤ و شاگردؤن هم اونه دومبالسر بوشؤن. ^{۴۰} وختیکه اوره برسه اُن، خو شاگردون بوتہ: «دوعا بکونین تا امتحونِ میئن دنکاین.» ^{۴۱} بازین یکتہ سنگ تودننه فاصله قد، ایشونای دور بؤ زانو بزہ، ایطوری دوعا بودہ: ^{۴۲} «آی پئر، آگه تی خواسه اینه، ایی جام می جی دور کون؛ اَمَّا نه می خواسه واسه، بلکه تی خواسه انجوم بی.» ^{۴۳} هوساتای یکتہ فرشته آسمونای عیسی به ظاهر بؤ و اونه بیشتر قوت بدہ. ^{۴۴} عیسی او رنج و عذاب میئن که دبو، مصممر دوعا گود، و اونه عرق، خونِ قطره اُن مورشؤن زمین سر کالس. ^{۴۵} هیطوکہ دوعا جی ویرسه و شاگردؤن ورجه وگرسه، بدہ آنیچی غصه داشتن، بخوتن. ^{۴۶} ایشون بوتہ: «چره خوتین؟ ویریسین و دوعا بکونین تا امتحونِ میئن دنکاین.»

عیسی گرفتارہ بوئن

^{۴۷} عیسی حله گب زئدبو که گروهی از راه برسئن. او مردکه که اینه ایسم یهودا بو و دوازده ته شاگردہ امره بو، اوشونه راهنمایی گود. او عیسی ورجه بومه تا اونه موچی بزنی، ^{۴۸} اَمَّا عیسی اونه بوتہ: «ای یهودا، انسون ریکه یکتہ موچی امره تسلیم کوئی؟» ^{۴۹} هیطوکہ عیسی دومباله روئون بفهمسن چی خبر ایسه، بوئن: «آقا، امه شمشیر امره بزنینیم؟» ^{۵۰} و یکتہ از اوشون پیلہ کاهین غلؤم شمشیر امره بزہ و اونه راست گوش ببه. ^{۵۱} اَمَّا عیسی بُوته: «ایی کار نکونین!» و او مردکاکه گوش دست بکشه و شفا بدہ. ^{۵۲} بازین عیسی کاهینون سرؤن و معبد فرمانده اُن و شیخؤنی که اونه گیتنه به بومه بؤن، بوتہ: «مگه مو راهزنم که شمشیر و کولاکت امره می دومبال بوماین؟» ^{۵۳} هر روز معبد میئن

شیمه آمره بوم، و شیمه دَس می رو درازا نودین. اما ای شیمه وخت ایسه و ظلمات قدرت وخت.»

پطرس حشا گودن

^{۵۴}بازین عیسی بیتن و پيله کاهین خونه میئن بَبوردن. پطرس دورادور ایشون دومبال راه دکتہ. ^{۵۵}خونه صاراکی میئن، آتشی روشن بو و چندنفر اونه دور نیشته بُن. پطرس هم اوشون میئن بنیشته. ^{۵۶}هوموقع یکتہ کلفت اونه آتش روشنای میئن بده و اونه چال بزه بوته: «ای مرداک هم اونه امره بو.» ^{۵۷}اما پطرس حشا بوده و بوته: «زناک، اونه نشناسم.» ^{۵۸}ای ده بوبو، یه نفر دیگه اونه بده و بوته: «تو هم یکتہ از اوشونی.» پطرس جواب بدا: «مرداک، مو از اوشون نیم.» ^{۵۹}یه ساعت بگذشتبو که یه نفر دیگه اصرار امره بوته: «بی شک ای مرداک هم اونه امره بو، چونکه جلیل شی ایسه.» ^{۶۰}اما پطرس اونه بوته: «مرداک، نودوئم چی گونی.» حله گب زئدبو که تله اوپی بوده. ^{۶۱}بازین عیسی خُداوند خو روئه واگردونه و پطرس نیگا بوده، و پطرس اونه گب به یاد بآرده که بوته بو: «ایمرو قبل اینکه تله اوپی بکونی، سه بار مه حشا کوئی.» ^{۶۲}پس بیرون بُشوزرخ ونگ بزه.

عیسی روخشنایتن

^{۶۳}اوشونی که عیسی بیته بون، اونه روخشنایتن و زئن، ^{۶۴}اونه چیشمؤن دَوَسَن و گوئن: «غیباغیبی بگو کی ته زئدره؟» ^{۶۵}و خیلی گبون آمره اونه توهین بودن.

عیسی محاکمه یهود شورا ورجه

^{۶۶}وختی صوباین بوبو، شورای شیخون قوم، هم کاهینون سرؤن و هم تورات معلمون، یکتہ جلسہ بنائن و عیسی خوشونه ورجه دوخوندن. ^{۶۷}اوشون بوئن: «آگه تو مسیح موعودی، آمره بگو.» اما عیسی جواب بده: «آگه بوگوم، می گب باور نوگئین، ^{۶۸}و آگه شمَره بپورسم، مه جواب ندئین. ^{۶۹}اما بازین، انسون ریکه، خُدا راست دَس قوت ورجه نیشنه.» ^{۷۰}همته ای بوئن: «پس تو خُدا ریکاکی؟» عیسی جواب بده: «شمه گونین که ایسم.» ^{۷۱}پس اوشون بوئن: «ده چی نیازی به گواپی ایسه؟ خودمؤن اونه زوبؤنای بشتوسیم.»

محاکمه پیلّائس و هیرودیس ورجه

۱ هوزمون همته شورا کسون، ویریسن و عیسی پیلّائس ورجه بوردن ۲ و اوناجی شکایت بودن و بوتن: «آمه ای مردکه مجریم بیاتیم. او امه قوم گمراه کادره و آمره نوگزانه امپراطور روم مالیات هدیم و ادعا کوئنه که مسیح موعود ایسه یعنی یکتہ پادشاه.» ۳ پیلّائس عیسی بپورسه: «تو یهود پادشاه ایسی؟» عیسی جواب بده: «تو ایطوبوتی!» ۴ بازین پیلّائس کاهینون سرؤن و جماعت بوته: «هیچ جرمی ای مردکه محکوم گودن به نیاتم.» ۵ اما اوشون اصرار امره بوتن: «او تموم یهودیه میئن جلیلائی بیته حتی تا اره، هرجا که شنه خو آموتن آمره مردم کوک کوئنه.»

۶ هیطوکه پیلّائس اینه بشتؤسه، خواسی بودونی او جلیل شی ایسه. ۷ و چونکه بفهمسه که هیرودیس حکمرؤنی منطقه شه، عیسی، اونه ورجه سرا دا، چونکه هیرودیس او زمون اورشلیم میئن ایسه بو. ۸ هیرودیس هیطوکه عیسی بده، خیلی شاد بو، چونکه خیلی وخت بو اونه خواس بیئی. پس بنا به اونچیزیکه که درباره عیسی بشتؤسه بو، ناجه داشت یکتہ نیشؤنه اوناجی بیئی. ۹ پس عیسیایی خیلی سؤال بوده، اما عیسی اونه جواب نده. ۱۰ کاهینون سرؤن و تورات معلمون که اوره ایسه بن، اونه خیلی بهتون زئن. ۱۱ هیرودیس و اونه سربازؤن هم عیسی بی حرمتی گودن و اونه زوخشن گیتن. بازین یکتہ شاهؤنه ردا اونه بیپوشونئن و پیلّائس ورجه وگاردوئنئن. ۱۲ او روز میئن، هیرودیس و پیلّائس همدیگره آمره ریفق بوئن، چونکه قبلا دشمن بوئن.

۱۳ هوموقع پیلّائس کاهینون سرؤن و قوم پیله ترؤن و مردم دوخونده ۱۴ و اوشونه بوته: «شمه، ای مرداکاکه می ورجه بآردین و بوتین که مردوم گمراه کادره. مو شیمه ورجه اونه بپورس دپورس بودم و او جرمؤنی که شمه اونه ضد گونین هیچی نیاتم. ۱۵ هیرودیس هم هیچی نیاته، چونکه اونه امه ورجه وگردوئنه. هیطو که اینین، کاری نوده که مستحق موردن بیی. ۱۶ پس اونه شلاق زئنم و سرا دئنم.» ۱۷ هر عید میئن، پیلّائس باید یکتہ زندونی اوشونه به سرا دا بیی.

۱۸ اما اوشون یکجایی فریاد بزئن: «اونه سربه نیست کون و بازاباس آمه به سرادی!» ۱۹ بازاباس بخاطر شورشی که شهر میئن اتفاق دکتہ بو، و هم قتل واسه، زندون میئن ایسابو. ۲۰ پیلّائس که خواسی عیسی سرا دای، یبار ده اوشون آمره گب بزّه. ۲۱ اما ایشون هیطو فریاد زئن که: «اونه صلیب سر بپر!»

اونه صلیب سر بېر!»^{۲۲} پیلاتس سُوم بار اوشونه بوته: «چره؟ چی بدی بوده؟ مو هیچ جرمی اونای نیاتم که مستحقِ موردن بی. پس اونه شَلّاق زَنّم و سرا دئتم.»^{۲۳} اما اوشون فریاد امره اصرار بوَدن که صلیب سر بشی. سر آخر اوشونه صدای بلند حریف بو^{۲۴} و پیلاتس او حُکمی که خواسن، هَدَه.^{۲۵} او مَرَدَکی که شورش و قتل واسه زندوُن میئن ایسابو و جماعت اونه آزادی خواستن ویله گوده و عیسی ایشونه هَدَه تا خوشون دیل بخواه اونه امره رفتار بکونن.

عیسی صلیب سر بُوردن

^{۲۶} وختیکه عیسی بُوردبؤن یکتَه مَرَدکای به ایسم شَمعون، که قیروانِ مردم جی بو و زمیناجی، شهر میئن امئدبو، بیئن و صلیبِ اونه دوش سر بَنَن، و اونه مجبور گودن عیسی دومبالسر ببری.^{۲۷} خیلی از مردم، و زناکوونی أم که خوشون سینه سر کوئن و ونگ زنن، اونه دومبالسر راه دکتن.^{۲۸} عیسی خو روئه وگردوَنه و اوشونه بُوته: «آی اورشلیم لاکوکوُن، می واسه ونگ نزنین؛ خودتوُن به و شیمه زاکون به ونگ بزنین.^{۲۹} چونکه او زمونی هنه که شمه گوین: "خوشا به حال زناکوونی که ایشون به زاک نبنه، خوشا به حال او شوکومؤنی که هرگی شوکومائیتن و سینه ثانی که هرگی شیر ندائن!"^{۳۰} هو زمون، کوهوُن گوئن: که "امه سر فگردین!" و پوشته آن که: "امره بپوشوئین!"^{۳۱} چونکه اگه تر چوب امره ایطو بُودن، خشک چوب امره چه کوئن؟»

^{۳۲} دو ته دیگه مَرَداکم که هر دو جنایتکار بوئن، بُوردبؤن تا عیسی امره بکوشن.^{۳۳} وختی او جیگا که جمجه ایسم داشت برسه ئن، اوره عیسی صلیب سر ببوردن و او دوته جنایتکار هم صلیب سر ببوردن، یکتَه اونه راست ور و اوته اونه چپ ور.^{۳۴} عیسی بوته: «پئر، ایشون بَبَخش، چونکه نودئتن چی کادرن.» هوموقع اوشون قرعه توَدن تا اونه رختوُن خوشون میئن سهم بکونن.^{۳۵} مردم نیگا کائدبون و قوم پيله ترؤن هم روخشن گیتن گوئن: «بقیه مردوم نجات بَدَه! اگه مسیح موعود ایسه و حُدا انتخاب بوبو، بدار خوش نجات بدای.»^{۳۶} سربازوُن هم اونه رُخشن گیتن. ایشون عیسی ورجه بومئن، ترش بو شراب اونه هَدَن^{۳۷} و گوئن: «اگه یهود پادشایی، ته نجات بدی.»^{۳۸} یکتَه بنویشته هم اونه سر جور بچسبونئبون که 'ای ایسه یهودی آن پادشاه'.

^{۳۹} یکتَه از او دوته جنایتکار که صلیب سر بیرده بوئن، بیِ احترامی امره عیسی گوت: «مگر تو مسیح موعود نی بی؟ پس امره و خودته نجات بدی!»^{۴۰} اما او

يڪته اونه تشر بزه و بوتہ: «خُدا جي نترسني؟ تو هم هو حُکم دَئي! ^{۴۱} امه مجازات به حق ايسه، چونڪه سزای امه اعمال. اما ابي مرداک هيچ خطاي نوده.» ^{۴۲} بازين بوتہ: «اي عيسيٰ، وختيڪه تي پادشاهي برسي، منم به ياد بار.» ^{۴۳} عيسيٰ جواب بده: «راست راست، ته گوتم، ايمرو مي امره بهشت ميئن هني.»

عيسيٰ موردن

^{۴۴} ساعت دور ور دوازده ظهر بو که تاريخي سراسر او ولايت بيته و تا ساعت سه بعدظهر ادامه داشت، ^{۴۵} چونڪه آفتاؤ ده فنتوس. هي موقع بو که، محرابگاه پرده از وسط دوياره بوبو. ^{۴۶} بازين عيسيٰ زگه امره بوتہ: «پئر، مي روح تي دستون ميئن نئم.» اينه بوتہ و خوش آخرين نفس بکشه. ^{۴۷} سريازون فرمانده، ابي اتفاق دئن امره، خُدا ستايش بوده و بوتہ: «راست راست که ابي مرداک بي گناه بو.» ^{۴۸} مردمي هم که تماشا گودن به جومه بؤن، هيطو اوچيزي که اتفاق دڪته بو بدين، درحالي که خوشونه سينه سر کوئن، وگرسن خوشون خونه. ^{۴۹} اما همه اونه آشنايون، او زناکوني هم که جليلاي اونه دومبالسر بوما بن، دور ايسابوئن، ابي چيزون نيگاه کادبون.

عيسيٰ دفن گودن

^{۵۰} اوره يڪته مردکاي به ايسم يوسف ايسه بو، يهوديه رامه شهره جي. او شورا عضو بو، يوسف مرداكي بو خوروم و صالح، ^{۵۱} و شورا تصميم امره موافق نبو. او خُدا پادشاهي ريفا ايسابو. ^{۵۲} ابي مردکاي پيلاؤس ورجه بوشو و عيسيٰ جنازه بخواسه. ^{۵۳} پس عيسيٰ جنازه جير بارده، کتون ميئن فيبيته و يڪته مقبره که سنگ ميئن بتاشته بوبو بو بنا که تا الون هيشکي اونه ميئن بنا نوبو بو. ^{۵۴} او روز، آماده بوئن روز، عيد به بو و هيچي نومونسه بو تا مقدس شنبه روز شروع بي. ^{۵۵} زناکوني که جليلاي عيسيٰ دومبالسر بومه بن، يوسف دومبال بوشوئن و مزار جا و اينه که چوطو جنازه اوره بنائن بدين. ^{۵۶} بازين وگرسن خونه، حنوط و عطري جات چا گودن و شنبه روز ميئن عين شريعت حکم استراحت بودن.

اولی روز هفته که یکشنبه بو، صوبه دم، زناکون حنوطی که چاگوده بن، خوشونه امره ویئن و مقبره سو بوشوئن. ^۲ بدئن که مقبره سنگ که در جلو هته بو، یکتہ کناری، گرادا بوبو. ^۳ اما وختی که مقبره میئن بوشوئن، عیسی خُداوند جنازه نیاتن. ^۴ ایی اتفاقوناجی غاغه بون که یدفاری دو ته مرداک، نورونی رخت امره ایشونه ورجه بیسن. ^۵ زاناکون ترساجی خوشون سرؤن جیر تودن؛ اما او دوته مرداک ایشونه بوتن: «چره زنده مُرده ان میئن واموجنین؟ ^۶ او اِره نیسه، بلکه زنده بوبو! به یاد بآرین زمونی که جلیل میئن ایسابو، شمره چی بوتہ. ^۷ بوتہ که انسون ریکه باید گناہکارؤن دس امره تسلیم بیی، صلیب سر هکشه بیی و سوم روز میئن ویرییی.» ^۸ هوموقع زاناکون اونه گبون یاد بآردن. ^۹ وختیکه مقبرای وگرسن، ایی قضیه، او یازده ته رسول و بقیه ان به بوتن. ^{۱۰} زناکونی که ایی خبر رسولون بدئن، مریم مجدلیه، یوآنا، مریم یعقوب مئر و زناکونی بوئن که ایشون همراهی گودن. ^{۱۱} اما رسولون، خیال بآردن زناکون هذیون گوتدرن و اوشون گبون باور نودن. ^{۱۲} با ایی همه، پطرس ویرسه و مقبره سمت بدوسه و هچیمسه و نیگاه گوده، اما جز کفن هیچی نده. پس از اوچیزیکه بده بو حیرون بو، خوئه سو وگرسه.

عمائوس راه میئن

^{۱۳} هو روز میئن، دو ته از اوشون یکتہ دهات سو شوئدبون، به ایسم عمائوس، که دوربر ده کیلومتری اورشلیم هته بو. ^{۱۴} ایشون درباره همه اتفاقاتی که دکتہ بو، همدیگر امره گب زئدبون. ^{۱۵} هیطو که گب زئن سرگرم بن، عیسی، خودوش، ایشون ورجه بومه و ایشون امره همراه بوبو. ^{۱۶} اما ایشون چیشمؤن دوسته بوبو بو تا عیسی نشناسن. ^{۱۷} عیسی اوشونای بپورسه: «راه میئن، چی باره گب زئدرین؟» اوشون غم ببارسه قیافه امره، ساکت بیسن. ^{۱۸} بازین یکتہ از ایشون که گلیوپاس اینه ایسم بو، عیسی جواب میئن بوتہ: «مگه تو تنها غریبه ای ایستی که اورشلیم میئن خبر ندائی ایی روزون میئن چی اتفاق دکتہ؟» ^{۱۹} عیسی بپورسه: «کو اتفاق؟» اوشون بوتن: «اوچیکه عیسای ناصری سر بومه. او یکتہ پیغمبر بو که خدا دید میئن و همه مردم ورجه، نفوذ کلام و کارون پرقدرتی داشت. ^{۲۰} و چوطو کاهینون سرؤن و امه پيله ترؤن اونه هدئن تا موردن به محکوم بی و اونه صلیب سر هکشه ئن. ^{۲۱} اما امه امید داشتیم که ایی هونی بیی که بایستی اسرائیل نجات بدی. علاوه بر ایی، الون سوم روز میئن

ایسایم که ایی اتفاقون دکنه. ^{۲۲} بعضی از زاناکۆن هم که امه میئن ایسان، آمره مات گودن. اوشون ایمرور صوبه دم مقبره ور بُشوئن، ^{۲۳} اما اونه جنازه نیاتن. هوموقع وگرسن، آمره بوئن فرشته ثانی رؤیا میئن بدئن که ایشونه بوئن عیسی زنده ایسه. ^{۲۴} بعضی از امه ریفقون مقبره ور بُشوئن و جریون هوطو که زاناکۆن نقل بوده بُن، بیاتن، اما عیسی ندئن.» ^{۲۵} هوموقع عیسی ایشون بوته: «چقدر شمه نادونین، چره هنی شیمه سخته که پیغمبرون گبون باور بکونین! ^{۲۶} مگه نباسی مسیح موعود ایی رنجون بینه و بازین به خوش جلال برسی؟» ^{۲۷} عیسی، بازین از موسی و همه پیغمبرون شروع بوده و اوچیزی که تموم مُقدس کتابون میئن درباره او بوته بوبو بو، ایشون به گب بزه.

^{۲۸} وختی او دهاتی که خواستن بوشوئن، رسنه دبون، عیسی وانمود بوده که خوائنه دورتر بشی. ^{۲۹} اوشون اصرار بوذن و بوئن: «امه آمره بیس، چونکه هیچی نومونسه تا روز تمته بی و شو هم نزدیکه.» پس عیسی دیرون بوشو تا ایشونه امره بیسه. ^{۳۰} وختی ایشونه آمره سفره سر نیشته بو، نون ویته و شکر بوده، تیکه بوده و ایشونه هده. ^{۳۱} هو موقع، ایشونه چیشمون بازه بو و عیسی بشناختن، اما هو دم ایشونه چیشم جلو غیب بو. ^{۳۲} اوشون همدیگر بپورسه ئن: «مگه او زمونی که راه میئن امه امره گب زئدبو و مُقدس نویشته آن امه به تفسیر کئدبو، دیل امه سینه میئن نکوت؟» ^{۳۳} پس تاتادی ویریسئن و اورشلیم سو وگرسن. اوره او یازده ته رسول بیاتن که خوشونه ریفقون امره جومه بو بُن، ^{۳۴} اوشون بوئن: «ای حقیقت دئنه که خُداوند زنده بوبو، چونکه شمعون به ظاهر بو.» ^{۳۵} بازین، او دو ته هم بوئن که راه میئن چی اتفاق دکنه و چطو عیسی نون تیکه گودن وخت بشناختن.

عیسی آشکار بوئن شاگردون به

^{۳۶} حله ایی اتفاق واسه، گب زئدبون که عیسی خودوش بومه و ایشونه میئن بیسه و بوته: «سلام برشمه!» ^{۳۷} اما اوشون هیرون و ترسون، خیال بوذن که یکنه روح دئدرن. ^{۳۸} عیسی اوشونه بوته: «چره ایطو پریشونین؟ چره شک شیمه دیل میئن راه دئنین؟ ^{۳۹} می دس و پا بینین. خودم ایسم! مه دس بزین و بینین؛ روح که گوشت و خاش ندئنه، اما هیطو که دئدرین مو دئتم!» ^{۴۰} اینه بوته و خوش دستون و پائانه ایشونه نیشون بده. ^{۴۱} اوشون ذوقای مات بوئن و منیسن باور بکونن. پس عیسی ایشونه بوته: «هیچی خوردن به دئنین؟»

٤٢ انی بپیشته ماهی اونہ هدئن. ٤٣ اونہ هیتہ و ایشون چیشمؤن جلو بخرده. ٤٤ هوموقع عیسی ایشونہ بوتہ: «اپی هو ایسه که او زمون شیمه آمره بوم گوتم؛ اپی که توم اوچیزاپی که موسی تورات و پیغمبرون کتابون و مزامیر میئن درباره مو بنویشته بوبؤ، باید به انجوم برسی.» ٤٥ بازین، ایشون دهن بار گوده تا بتؤن مقدس کیتابؤن بفهمن. ٤٦ و عیسی ایشون بوتہ: «بنویشته بوبؤ که مسیح موعود رنج کشنه و سوم روز مرده آن جی ویریسته، ٤٧ و اونہ ایسم امره توبه و گناهؤن آمرزش همه قومؤن به موعظه بنه و اونہ بنا اورشلیم جی ایسه. ٤٨ شمه گوائون اپی اتفاقون ایسین. ٤٩ مو می پئر موعود، شیمه به سرا دئتم؛ پس شهر میئن بیسین تا او زمونی که از اعلی، قدرت آمره پورا بین.»

عیسی، آسمون شنه

٥٠ بازین ایشون شهرای بیرون تا نزدیک بیت عئیا ببرده و خوش دستؤن دراز گوده و، ایشون برکت بده؛ ٥١ و هو موقع که ایشون برکت داندبو اوشونای سیوا بوبؤ، به آسمون ببرده بوبؤ. ٥٢ ایشونم اونہ پرستش بؤدن و یکنه پیله شادی امره اورشلیم طرف وگرسن. ٥٣ اوره همیشه معبد میئن ایسابؤن و خدا شکر و سپاس گوئن.

